The Origin of Tārā Tantra

Jo Nang Tāranātha

The Origin of Tārā Tantra

(Tibetan: SGROL MA'I RGYUD KYI BYUNG KHUNG GSAL BAR BYED PA'I LO RGYUS GSER GYI PHRENG BA ZHES BYA BA)

by

Jo Nang Tāranātha

Translated and edited by
David Templeman

LIBRARY OF TIBETAN WORKS AND ARCHIVES

Copyright ©1981: Library of Tibetan Works & Archives

First Published in 1981
Revised edition 1995

ALL RIGHTS RESERVED

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical. photo-copying, recording or otherwise, without the prior permission of the publisher.

ISBN: 81-85102-14-7

Published by the Library of Tibetan Works & Archives, Dharamsala, Dist. Kangra, H.P. 176215 India, and printed at Indraprastha Press (CBT), Nehru House, New Delhi - 110002

PUBLISHER'S NOTE

We are happy to publish the Origin of Tārā Tantra by Jo Nang Tāranātha as translated and edited by David Templeman.

This is followed by Tāranātha's bKa-babs-bdun-ldan which was done by Mr. Templeman. Tārānātha's biography of his Indian Guru, Buddhaguptanātha and a second biography of Kṛṣṇācārya (the lineal primogenitor of Tārānātha) by Tārānātha's predecessor-but-one, the Mustang scholar, Kun dga' grol mchog.

We hope readers interested in the female deity Tārā and the famed 16th century teacher Tāranātha will find these works useful.

Gyatsho Tshering
Director

Jan. 1996

Contents

1.	Translator's Introduction	vii
2.	Translation of sgrol ma'i rgyud kyi byung khung gsal bar byed pa'i lo rgyus gser gyi phreng ba zhes bya ba	1
3.	Notes	31
4.	Appendix: Homage to the 21 Forms of Tara	63
5.	Index	66
6.	Bibliography	84
7.	Tibetan Text	89

TRANSLATOR'S INTRODUCTION

The great Tibetan historian Tāranātha (Tib. kn dga' snying po) was born in 1575 AD and studied at the monastery of jo mo nang, seat of the jo nang sect, situated about 40 miles north of the monastery of sa skya in the gtsang district of Tibet. During his time in gtsang (approx. 1575-mid 17th century) Tāranātha rebuilt the temples of dga' ldang phung tshogs gling and the jo mo nang itself,[1] and in the later period of his life he went to Mongolia, where he died. He is believed to have been reborn in the person of the Lama Reincarnate of Urga (Mongolia) known as Jetsun Dampa (Tib. rje btsun dam pa).[2] Prof. Tucci records that according to legend Tāranātha's mortal remains are said to be enshrined at dsing ji (Tib. rdzing phyi) about 65 miles east of Lhasa.[3]

At the time of Tāranātha's life in gtsang the jo nang pa were regarded as a mildly unorthodox sect, and many savants considered them to be an aberrant sub-sect of the bka' brgyud pa. Tāranātha was in fact the last famous person to emerge from the jo nang sect for, soon after his death, the 5th Dalai Lama, ngag dbang blo bzang rgya mtsho (1617-1682), closed all their monasteries and later converted them to dge lugs pa institutions. This intolerance probably stemmed from two main causes, one metaphysical, the other political. The jo nang pas held a view of voidness (Tib. stong pa nyid) which was defensible in debate but largely friendless and tolerated outside the sect itself as an anachronism. The most eminent jo nang pa, dol bu pa śes rab rgyal mtshan (1292-1361), the founder of the sect, held that not only was there an 'ordinary' voidness wherein phenomena were viewed as being empty of any self-nature, but that there was 'another voidness' (Tib. gzhan stong), "...an absolute which is established in reality and is void of all heterogenous relative and phenomenal factors...".[4] The jo nang pas seem to have viewed this 'other voidness' as an absolute in itself and this drew dangerously close to certain of the Tīrthika (heretical) views of India. It would appear that the 5th Dalai Lama was particularly sensitive to such 'heresy' (if indeed the reason for the closure was theological), for the great reformer Tsong kha pa (1357-1419), founder of the dge lugs school, had studied under the renowned jo nang teacher bo dong phyogs las rnam rgyal (1306-

1386), and being well aware of the sect's concept of gzhan stong made no specific refutation of it.

The wrath of political reaction is more obvious and hence a more likely cause of closure. The 5th Dalai Lama opposed the jo nang support for the ruler of gtsang district, kar ma bstan skyong, who resisted the dge lugs pa conversions in his district and among his allies, the Chogthu Mongols of Kokonor in Tibet's north-east. As the 5th Dalai Lama's alliance with other Mongols (Qoshot, Dzungar, Torgut etc.) was uneasy, kar ma bstan skyong's opposition to conversions was a sore point with the ruler. His death at the hands of Guśrī Khan, a Qoshot Mongol, in 1642 left the jo nang sect without patron/protectors and they could not oppose the closure.

Tāranātha's studies ranged over history, Kālacakra and commentarial works. It can be conjectured from the fragmentary style of this work that Tāranātha is in fact stringing together various episodes heard from other sources, probably the main one being his prime Indian teacher Buddhaguptanātha, who was well travelled and a mine of stories. Whole eras seem to be glossed over with short shrift and yet the thread of the diffusion of Tārā's Tantra remains as the discernible core despite the gaps. Most of the locations mentioned, although often vague in present-day geography, seem to fit in with the picture of the spread of Buddhism that we know already. However, from his charming descriptions of the marvellous world outside Tibet, filled with village-devouring snakes and iron-nosed fish etc, it is clear that Tāranātha never left the land of snows (except for his Mongolian sojourn) and if he had, the refreshing credulousness of his accounts would have suffered. Furthermore, had he gone to India (the perfect land to Tibetans—Tib. 'phags pa'i yul) he would have been disillusioned by the ever-shrinking arc of Buddhism, for in many of his works his descriptions of the constant spread of the doctrine are coloured by pious wish rather than by fact.

From the many Tibetans who actually visited India and subsequently wrote of their experiences, few examples are available of the legends heard and the religious and political climate. Perhaps the most accurate and interesting, certainly the most readable, is that of chag lo tsā ba who visited India from 1234-1236.[5] It is of interest to note that some of his legends of holy images and sacred spots are also mentioned by Tāranātha who retains their basic accuracy to a great degree. We cannot of course rule out the biography of chag lo tsā ba as one of Tāranātha's prime sources for that period.

Tāranātha's accounts of swift conversions to Buddhism (often coerced), the defeat of heretics and the details of siddhas' lives make for interesting reading as a background to India of the 7th to 12th centuries AD for the general reader, but it is in the accuracy of the siddhas' lineages and details of the ministry that the work has its prime importance.

The work itself is similar in style to the so-called *bka' babs bdun ldan*[6] of Tāranātha, written in 1600, inasmuch as it is largely anecdotal and deals with the lives of siddhas. The major difference, however, is that the siddhas in the present work are renowned as Tārā worshippers and passed on her Upadeśas, revelations and her Tantra.

Despite Tāranātha's reliance on legend, etc, the work has about it a strong feeling of historic time, and proves to be fairly satisfactory as an aid to the study of Indian religious history in the period, as well as giving a background to the masters of the Tibetan siddhas who grew from India's rich tantric soil.

Tāranātha's major historic work, the *rgya gar chos 'byung*[7] (written in 1608), a monument to his scholarship, bears out most of what he wrote four years earlier in this particular text. Tāranātha's optimistic view of the spread of Buddhism, especially in the *rgya gar chos 'byung*, was tinted with religious myopia. Buddhism's decline (nearly 400 years old in 1608) was past history. The optimism of the last few chapters was baseless. But then, as Debiprasad Chattopadhyaya observes in the preface to the Chimpa/ Chattopadhyaya translation of the above-mentioned text: "...historiography for the Buddhists had always been an important mode of propagating their creed," (p. VII). It is in this light that we must interpret the present work.

TRANSLATION

OṂ SVĀ STI![1]
Adoration to the Guru![2]
"The Golden Rosary", being an account which clearly shows the origins of the Tantra[3] of Tārā.
Homage to the Lama![4]
Homage to all things which from their beginnings are incomprehensively non-diverse![5]
Homage to the All-pervading Ones, chiefly the Great Compassionate One![6]
Homage to the complete liberation of all beings!
Homage to Thee, O Tārā, who became the mother of the Victorious One![7]

Herein at the start of the account of Tārā's Tantra, if one were to tell of its various historical accounts (one would say):

Long ago, in an age before which there was nothing else,
the Victorious One, the Tathāgata[8] Dundubhisvara[9] came into
existence and was known as Light of Various Worlds. The
5 Princess 'Moon of Wisdom'[10] had the highest respect for his
teaching, and for 10 million and 100,000 years she made offer-
ings to this Enlightened One, his attendant Śrāvakas[11] and to
countless members of the Saṅgha[12] of Bodhisattvas.[13] The of-
ferings she prepared each day were in value comparable to all
the precious things which filled a distance of 12 yojanas[14] in
each of the 10 directions, leaving no intermediate spaces un-
filled. Finally, after all this she awoke to the first concepts of
Bodhi-Mind.[15] At that time some monks said to her, "It is as a
result of these, your roots of virtuous actions, that you have
come into being in this female form. If you pray that your
6 deeds accord with the teachings, then indeed on that account
you will change your form to that of a man,[16] as is befitting."
After much discourse she finally replied, "In this life there is
no such distinction as 'male' and 'female', neither of 'self-
identity', a 'person' nor any perception (of such), and there-
fore attachment to ideas of 'male' and 'female' is quite
worthless. Weak-minded worldlings are always deluded by

this." And so she vowed, "There are many who wish to gain
enlightenment in a man's form, and there are but few who
wish to work for the welfare of sentient beings in a female
form. Therefore may I, in a female body, work for the welfare
of beings right until Saṃsāra[17] has been emptied."

Then she remained in the palace for 10 million and 100,000
years in a state of meditation, wisely applying her mind to the
five sensual pleasures. As a result of this she gained success in
the realisation that dharmas are non-originating[18] and also
7 perfected the meditation known as 'saving all sentient beings',
by the power of which, every morning she released 10 million
and 100,000 beings from (the bondage of) their worldly minds.
As long as all of them were not fully instructed in this stead-
fast course, she would take no nourishment at all. This same
policy was followed each evening when she set a like number
of beings on the same path. Then her former name was changed
and she became known as the Saviouress.[19] Then the Tathāgatha
Dundubhisvara prophesied, "As long as you can possibly
continue manifesting such supreme Bodhi, you will be exclu-
sively known as 'Goddess Tārā'."

Then in the aeon of Vibuddha known as 'very vast',[20] she
vowed in the presence of the Tathāgata Amoghasiddhi[21] to
preserve and defend from all harm all the sentient beings in
8 the profound vastness of the 10 directions. Seated in the equa-
nimity of the meditation known as 'completely subduing all
demons' daily, for 95 aeons, she established the minds of one
billion and 10,000 million beings in deep meditation. Each
night, too, in her capacity as Mistress of Kāmadeva's Realm[22]
she vanquished 10 million and 100,000 demons. Thus she
became garlanded with the names of 'Saviouress', 'Mainstay',
'Swift One' and 'Heroine'.[23]

In the aeon known as 'all-pervading', the monk known as
'Radiant Pure Light' was given the higher initiation of the
Rays of Great Compassion by all the Tathāgatas of the 10
9 directions, and he became the Noble Avalokiteśvara.[24] At that
time, the Tathāgatas of the Five Families[25] and all the Buddhas
and Bodhisattvas also gave the initiation of the Great Rays
through which he gained insight into the ultimate nature of
divine wisdom. From the father-mother union of the former
and latter light rays the Goddess Tārā was created, and after
her birth from the heart of Avalokiteśvara she worked, with

satisfied thought of all the Buddhas, to protect sentient beings from the Eight and Sixteen Great Fears.[26]

Then in the aeon known as 'Vastly Good', it is taught that Tārā gave instructions at the stage known as 'Immovable Encouragement'.

10 Then in the aeon called Asangka,[26A] when all the Tathāgatas of the 10 directions[27] had consecrated her, she became the Mother who produces all the Buddhas. All that happened a beginningless time ago.

Then in this very aeon at the Potala Mountain,[28] countless Buddhas, Bodhisattvas, Gods, Nāgas,[29] Yakṣas[30] and others gathered, and there in that limitless centre (axis mundi), Ārya Avalokiteśvara intoned Tārā's Tantra and Mantra[31] 10 million times. In Satyayuga[32] it is said that the same thing was done (in the way described above) for the welfare of the six classes of sentient beings.[33] In Tretāyuga[34] 600,000 (such verses) arose when the Tantra had disappeared. In Dvāparayuga,[35] furthermore, another 12,000 arose when these too had disappeared. Then in Kāliyuga[36] a thousand Tārā verses, all in one convoca-
11 tion, came into being. About that time, my Guru has said, "In Satyayuga and in the other ages there was no book of the Tārā Tantra at all. However, they were extant in the lands of the Gods and Vidyādharas[37] and they are aimed at the increased welfare of all other sentient beings." However, so that there appears to be no contradiction in saying that there might well have been disciples of the mantra path at that time, it is entirely possible that there were books extant at that time too. We should not stick to only one extreme or the other. These tantras were taught by our very own Teacher (Buddha Śākyamuni) since it is taught in the explanatory tantra named 'The Ḍākinī[38] Secret Essence', first uttered at the peak of the Potala Mountain by the Lion of the Śākyas."[39]

12 This then is the essence of the legend itself, I heard from my own Guru. After this very teacher Śākyamuni Buddha taught about the Enlightenment itself to all sentient creatures, and while abiding in the Heart of Bodhi, he filled all the demon haunts with light rays emanating from the space between his eyebrows. At another time when the demon hosts were approaching, Tārā laughed eight times and, tumbling them to the ground, made them unconscious, so it is said. Then, changing himself into Krodhācala,[40] Śākyamuni Bud-

dha fettered all the demons with bonds of meditation and was completely victorious over them. Again, in a state of Bodhi, Tārā saw the Fully Enlightened One and the Tathāgata Akṣobhya[41] become identical, and she paid them homage and he intoned to her the grand Tantras. Accordingly he preached
13 about the Maṇḍala[42] of the Six Jina Families to ensure that whatever had been said about the Tantras would not be erased, and wishing to demonstrate this to the six classes of sentient beings, went to the Potala Mountain together with a gathering of Buddhas and Bodhisattvas. There, a countless number of Gods, Nāgas, Yakṣas and Gandharvas etc.[43] were empowered, as well as innumerable sentient beings. Having preached about the Mantrayāna,[44] he also established all of them in states of Siddhi.[45]

Finally the Tantras were handed to Vajrapāṇi[46] who secreted them in the abodes of Vaiśravaṇa[47] and the Vidyādharas so that (thereafter) they would not disappear from the world of humans. To further ensure this, Vajrapāṇi transformed himself into King Indrabhūti,[48] and having written all the
14 Tantras up in book-form, hid them in the so-called 'Dharma Treasury', so it is said. There, various tantric initiates[49] and yoginīs then committed them to memory.

In general the Mantrayāna doctrine of the 'Six Encouragements' is nowadays spoken of as being Heruka's[50] doctrine. Their order and method of application are made clear in this particular Tantra, however.

How, then, did this unique doctrine of Tārā's Tantra arise in the world? About 300 years after the Jina had died, after the time when the Śrāvakas were holding their Third Council,[51] Gods, Nāgas, Yakṣas, Gandharvas and Rākṣasas[52] were seated at their abodes when the separate volumes of the Mahāyāna
15 Sūtra[53] Collection known as the "Avataṃsaka"[54] arrived severally from India. The self-arisen volumes spread alone and unaided, and at that time teachers and ascetics attained steadfastness in the (concept of) dhārmas as uncreated. As well as this, 500 Masters of the Yogācāra[55] and eight Mahātmas,[56] preachers of the doctrine of 'no real existence'[57] and others saw the countenances of Mañjuśrī,[58] Avalokiteśvara, Maitreya[59] etc.

The texts of the three tantra groups of Kriyā, Caryā and Yoga and the Anuttara method,[60] as well as part of the Wis-

dom Tantras, also spread and were taught to those blessed with the good fortune of seeing the visages of Vajrasattva[61]
16 and Vajrapāṇi. At that time it is said that of all those who heard the Mantrayāna not even one was unable to attain Siddhi. In the east in Bhaṅgala, the King Haricandra together with 1,000 attendants attained the Bodhi Perfection of Yuganaddha.[62] In the north the King of Oḍiviśa called Muñja attained the state of Vidyādhara together with 1,000 attendants. King Bhojadeva of Mālava in the west vanished together with 1,000 courtiers.[63] In the south at Kongkuna, King Haribhadra together with innumerable servants perfected the Siddhi of Making Pills etc,[64] and for between 100 and 200 years (as a result) more than 100,000 beings attained Siddhi. Because of the constant protection accorded to this secret practice, we do not know of other practitioners who were able to gain Siddhi.

17 Now follow, culled from annals and stories, some accounts of Noble Ārya Tārā's mercy, perfections and her promises. They will be in the form of a discourse.

She is the Protectress from the Fear of Enemies. A Kṣatriya[65] from the land of Oḍiviśa awakened one day in a grove where he had fallen asleep, and found himself surrounded by a host of 1,000 enemy soldiers, all brandishing their swords at him. He recalled having heard that Tārā was the Protectress against the 16 Fears, and as he had no other (divinity) in which to seek refuge, he thought he would go to the Goddess as his defence. At the same instant in which he called out her name, the Noble Lady herself appeared before him, arriving from the skies.
18 From underneath her feet whirlwinds carried the soldiers off in the 10 directions, and so the man was able to arrive safely in his own country.

She is the Protectress from the Fear of Lions. A woodgatherer went off into the forest and there he came face to face with a ravenous lioness who held him in her jaws and prepared to eat him. His hope faded away. Terrified and scared, he begged Tārā to come to his assistance, and she suddenly appeared before him, clothed in leaves. She pulled him from the lioness' jaws and set him down safely in the city market-
19 place.

She is the Protectress from the Fear of Elephants. A 12-year-old girl went to the forest one day to gather flowers, and

there she was confronted by a fierce elephant named Kuni, who bound her in his trunk and started to crush her with his tusks. Remembering Tārā's name, the girl earnestly begged her to help and Tārā brought the elephant under control. The creature then put the girl up on a high stone ledge and saluted her with his trunk and, leading her away, took her to the town's market-place. Then he took her to the council chambers, the temple and around the King's palace. The King heard of this girl and her great stock of merits and took her as his Queen.

She is the Protectress from the Fear of Fire. A certain
20 householder hated his enemy (neighbour) and one night set
fire to his house. The latter started to flee but could not get
free—at that instant he called out, "O Tārā, O Mother Tārā!" A
beautiful blue cloud arose above the house, and from it fell a
continual shower of rain, like a yoke, on the house itself,
completely quenching the flames.

She is the Protectress from the Fear of Poisonous Snakes.
In a certain city there once lived a prostitute who was given a
necklace of 500 pearls. She wanted to go to the merchant's
house at midnight. Leaving her house, and while on the road
there, she happened to grasp an acacia branch around which
was coiled a poisonous snake, which seized her around the
21 body. By her mere recollection of Ārya Tārā, the snake was
transformed into a flower garland, in which form it remained
for seven days. Thereafter it lost its white venom and proceeded
into the river, so it is said.

She is the Protectress from the Fear of Brigands. A man
from a certain part of Gujarat known as Bharukaccha was a
very wealthy trader. On the way to the land of Maru[66] with
about 1,000 camels and half that number of bulls, all fully
laden, he found that his path went through the territory of a
bandit gang which was situated in the midst of a veritable
wilderness. All the previous traders who had gone there had
been slain, and their flesh, blood and bones were scattered in
the four directions. A myriad of these traders had been impaled
on wooden stakes and the robbers who behaved like
22 devils even ate their flesh. The (chief) trader was absolutely
terrified, and as he had no other protector he begged Tārā to
help him. She immediately arose in the phantom form of 'Tārā
the heroine';[67] holding aloft a sword and accompanied by a

huge army, Tārā banished the bandits to a remote land with-
out slaying any of them and brought the dead back to life.
Accordingly, when the robbers had been scattered into isola-
tion the trader happily set off and again arrived at Bharukaccha.

She is the Protectress from the Fear of Prison Walls. A
leader of a robber band went to the subterranean treasury of
the king. There he found a jug of beer which he drank, and
being a bit befuddled he went to sleep. However, he was seen
and seized by the king's men who flung him into a dungeon,
23 bound up. There he underwent various sufferings. Bereft of
any other protector he prayed to Tārā and a five-coloured bird
descended from the sky, loosened his bonds and caused the
dungeon door to open by itself. Having thus been freed and
once again at large,[68] he returned to his own country. (That
night) in a dream, a beautiful girl adorned with all types of
ornaments arose and said to him, "If you recall my kind deed
to you, then you and your followers must relinquish your
thieving ways!" And so it happened that the robber and his
500 accomplices gave up their lives of crime and did many
virtuous deeds instead.

She is the Protectress from the Fear of Ocean Waves. In the
24 southern regions lived 5,000 traders, and they took three large
ships and set out for the Land of Precious Things. One vessel
was filled with all manner of jewels and, setting off again, the
traders finally reached the Land of Yellow Sandalwood where
they filled up the second boat. After that they wished to return
home, but the 'Treasure Holder' of the ocean was very angry
with them and sent down a great windstorm which carried
them far away.[69] After crossing oceans of many different
colours, they were confronted by huge, raging billows, and
the merchants prayed both night and day to Brahmā, Viṣṇu,
Śiva, the Moon and Sun, to Kuvera and all the other divini-
ties,[70] but to no avail. The hawsers of the boats snapped and
25 the vessels carrying the jewels and sandalwood were scat-
tered. The large boat of theirs was driven to the point of
sinking. Then a Buddhist Upāsaka[71] remembered Tārā and in
a mystic and reverend voice recited her 10-letter mantra.[72]
Immediately an agreeable wind arose and the boat turned
around, arriving back in India one night. The vessels carrying
the jewels and the sandalwood all joined together again.

She is the Protectress from the Dread of Flesh-eating

Ogres.[73] In the east was a temple which was the sole dwelling place for Śrāvakas of the Sendhapa Sect.[74] At that time it happened that every evening each monk who went outside the temple precincts for his constitutional walk was slain, and consequently the number of those remaining inside the temple
26 dwindled. One evening a certain novice went for his stroll when a cannibal ogre, black, ugly and baring its fangs, leapt out and grabbed him by the head. The novice remembered that Mahāyānists believe Tārā to be the Saviouress from the Eight Great Fears, and he thought that he would go to her as his Protectress. He cried out her name. A black goddess arose, holding a sword aloft, and she menaced the ogre with it. The ogre begged the novice for forgiveness and offered him an iron pot, stuffed full of pearls which it got from underground. Ever since then it has never harmed that temple.

She is the Protectress from the Fear of Leprosy. In the land of Kumārakṣetra, by the power of his karma, a powerful
27 ācārya caught leprosy, and as he wandered here and there from one person to another, he infected them. About 500 Brahmins caught that virulent disease from him. Relatives and doctors fled from his presence for he defiled their state of purity. Eventually he was reduced to begging for a living. One day on the road he saw a stone image of Noble Ārya Tārā, and with faith welling up inside him he begged her on behalf of the 500 (infected) Brahmins. A liquid-like medicine trickled in an endless stream from Tārā's hand, and when he had bathed in it (he found that) the leprosy had subsided. It is said that he became as completely beautiful as the gods.

She is the Protectress from the Mischief of Indra's Angels.
28 Indra was the protector of the eastern areas and his emissaries were demonic sprites known as Gandharvas who, being quite easy to anger, had become an obstacle to the supreme Dharma. Now, as to the account of the protection: in a forest grove in the land of Mathurā[75] lived 500 Śrāvaka monks and meditators. They abided there, practising the sublime Dharma assiduously. Sometimes the sprite would appear as a Brahmin, sometimes as a young girl, at other times in the bodily image (form) of a monk and even occasionally as a Yakṣa or a fierce lion, elephant or as an eight-legged beast known as Sarabha, fierce with its many faces. Sometimes the sprite used wicked, and at other times more fair methods, to beguile the monks.

29 The result was that some monks lost their memories, others
went mad and yet others took on aspects of the minds of
others. Thus deranged, they passed the time in singing and
dancing. Then a particular monk, realising the hindrance
caused by the evil sprite's mischief, recalled that Tārā was
renowned as the Protectress from all such terrors, and he
thought that she would be of great benefit to them. He wrote
the words, "This forest belongs to the Goddess Tārā," and
affixed it to the trees in the forest. All those (monks) who had
been scared out of their wits became quite calm and all of
them paid her homage and abided from then on in the
Mahāyāna.

She is the Protectress from the Fear of Poverty. A Brahmin
who was extremely poor and suffering considerably as a re-
30 sult, came upon a stone image of Tārā one day in a narrow
street, and he poured out an account of how his troubles had
arisen. Pointing out a site near the shrine, she said that it
would be changed into a treasure trove. Then, exactly as she
had indicated, he found many golden vessels filled with pearls
and silver vessels filled with various jewels. It is said that
down to the seventh generation all the sufferings due to his
poverty were resolved. Also, there was once a poor farmer
who invoked Noble Tārā and supplicated her. She appeared
in the form of a maiden clothed in leaves and prophesied that
he should go eastwards. He did just this and, sleeping in the
31 desert one night, he was awakened by the sound of tinkling
bells and saw a green horse, ornamented with bells, pawing at
the sand. In a flash the horse vanished and the farmer, digging
in the furrow made by the horse's hoof, found first of all a
silver door, then one made of gold, then one of crystal, one of
lapis lazuli, and finally one made up of seven precious gems.[76]
In the underground kingdom (to which the doors led) he
became king over many Nāgas and Asuras,[77] and experienced
many of his dearest wishes. When he re-emerged from the
door to the hole in the ground and arrived back in his own
country, he found that in the meantime three kings had occu-
pied the throne, so it is said.

She is the Protectress from the Fear of Losing Relatives.
32 Once there was a Brahmin who had many kinsmen and a
great deal of wealth. One day a contagious disease arose and
carried off his children, wife, brother's lineage and his uncles

too. With his mind assailed by grief he arrived at Vārāṇasī[78] He went to the site where some Buddhist Upāsakas were performing a festival for Tārā, and while there he heard of the great qualities of Tārā. On her request, he strew a handful of flowers and on coming back he gained King Jayacandra's[79] daughter as his bride and became a governor. The Brahmin erected 108 Tārā temples and at all of them great Buddhist festivals were observed.

She is the Protectress from the Fear of Royal Punishment.
33 In the country of Ayodhyā[80] lived a very mighty and wealthy householder. Once, for some reason or other, the king of that country became displeased with the householder, believing rumours about him. The man, in his turn, led many of the king's subjects away to Tirāhut.[81] At another time he went to the Land of Campāraṇa[82] where the King of Ayodhyā sent four strong men after him. The householder was bound up and led by them to Ayodhyā. Recalling Ārya Tārā, the householder begged her for assistance, and by her grace when his foot was merely put on the doorstep it was turned into gold. When he was flung into prison a shower of pearl necklaces fell on to him, and when he was bound to an impaling stake, the stake turned into a mango tree branch, ornamented with both
34 fruit and flowers. The king and all the others were amazed at a person with such a stock of merit, and his punishment was commuted as was proper. He was later made a minister of the king.

She is the Protectress from the Fear of Vajra Missiles.[83] In the land of Bhaṅgala, a certain Buddhist Upāsaka, after his day's work in the fields, came upon the shrine of a Yakṣa[84] on the road(side). The Upāsaka crushed it underfoot and walked on while the Yakṣas became enraged. That night 21 fiery sky-bolts[85] fell from the sky on to the Upāsaka's home. He merely recalled Noble Tārā and the sky-bolts' tongues of flame were transformed into flowers, injuring neither his children, nor his
35 wife, nor his wealth and property. The sky-bolts, remaining in and around the house, were donated to 500 mantra reciters and it is said that all types of things needed for their attainment of Siddhi appeared as a result.

She is the Protectress from Fear of Ruination of (one's) Aims. A householder went with all his property to another country. (There) he hoped to get land from the king. He en-

trusted his wealth to a friend and set out in a big ship to cross the oceans in search of more wealth. Although he voyaged for many years to various continents in the ocean, he did not manage to find any riches or special items. One day, by the power of fate, the boat was driven by the winds to the isle of Mallacca. There he found as much coral and yellow sandalwood as he wanted to take, and filling his boat completely he
36 set out to come home. On the way he met Macchi, a (huge) crocodile of the fish family but with an iron nose with which he crushed the ship. By holding on to a plank, the man was driven by the waves back to India where he finally arrived. He tried to find his friend again, but while on the way to his place he learned that a tiger had killed and devoured him. The man was filled with grief and sadness because all his plans were thwarted and fruitless. At the exhortation of a friend he prayed to Tārā and faith arose in him. In a dream she said to him, "Go to the banks of the river Sindhu![86] (There) all your longed for wishes will be fulfilled." Doing as he had been instructed, (he found that) his former vessel containing all the precious things he had found in the western oceans had come up out of the river, and going to the house of his dead friend he found all the wealth that he had entrusted to him (hidden) in a specified place. Then he went back to his own country and offered a
37 whole trunk of yellow sandalwood to the king, who in turn gave him (custodianship over) five of the very best villages.

Moreover, previously Tārā urged the Ārya Nāgārjuna[87] on to attain perfection, and on two occasions she protected Candragomin[88] from the Dread of Water. She protected Sarvajñamitra[89] from the Fear of Fire and the Noble Upāsaka Asvabhāva[90] from the Fear of Poisonous Snakes, and gave the Ācārya known as 'Firm Intellect' and his attendants many amazing legends (to tell of).

There was a Sendhapa Śrāvakā who lived at Vajrāsana[91] and one summer he was going via the Nerañjana river valley (more commonly known by its colloquial name, the river
38 Phalgu) to the holy site of Māyā.[92] The river had recently been in flood and the Śrāvaka could not withstand the current on the ford and was carried off by the river. He thought, "Mahāyānists have a goddess called Tārā who protects from the fear of water," and so he cried out, "O Tārā!" to her. The wooden image of Tārā[93] kept in an outer courtyard of Vajrāsana

arrived in its bodily form and said, "You never even (usually)
remember me—now you call out to me—is that the proper
way to behave?" He managed to get out of the water himself
and thereafter that particular image became known as `River
Valley Tārā'.[94]

Once, at Vajrāsana, an old lady erected a Tārā temple with
the image's face showing outwards. On completion the old
lady grieved that the image had its back facing the Mahābodhi
39 Shrine[95] and thought that it was not at all good like that. Then
the image itself said, "If you are not happy about it, I will look
towards the Mahābodhi site!" So the image itself changed
direction so that both it and the temple door faced the
Mahābodhi, and (from then on) that particular image became
known as `Tārā of the Turned Face'.[96]

At the time of King Dharmapāla[97] there was a stone statue
of Tārā which was situated beside the spring from which the
monks of north-eastern Vajrāsana drew their water. At that
time the Singhala Śrāvakas known as the Sendhapas burned
many tantric scriptures and, finding a large silver image of
Heruka, they destroyed that as well.[98] They also did a great
deal of damage to the Maṇḍala of Buddhaśrījñāna.[99] The king
40 punished the Singhala Śrāvakas and a certain Sendhapa monk
went before the mentioned Tārā image, begging her, "Save me
from the fear of the king's punishment!" The Tārā statue
replied: "In times of peace you never so much as even remem-
ber me—do you recall me now? Get down into the water
spout!" Although the spout was very small his whole body
was contained within it and the king's men who were search-
ing for him were unable to find him. Then, fleeing at night, he
eventually arrived in distant eastern India. At a great festival
time at Vajrāsana there was a certain door of an attic which
would not open. At the very summoning of the Singhala
monk, the closed door opened of its own accord. The king
rejoiced at the abundance and variety of things found inside.
It was at an earlier time from that of Ācārya Nāgārjuna, when
41 about 5,000 persons gained Siddhi supported by Tārā's Man-
tra, and in Nāgārjuna's time another 5,000 practitioners arose,
so it is said.

Of particular noteworthiness in regard to this Tantra are
these legends. In the east, at Bhaṅgala, a Tripiṭaka[100] master
who was an ordained monk from the Brahmin caste by the

name of Hayapāla, revered and taught the Mahāyāna above all other doctrines, and as a result of having listened carefully to his Ācāryas became known as a very wise person. Then there was a Brahmin named Guhyaśīla[101] who had seen the countenance of Vajrapāṇi. He obtained the empowerment[102] leading to the arising of Tārā as well as the supplementary instructions on it. At that time in the places where the
42 Mantrayānists lived, due to the teaching of this fragmented oral tradition, the wording of this Tantra was not complete and moreover there was not even a written version of it.

Then the Ācārya Hayapāla, by engaging in one-pointed (concentration) meditation attained the power of working miracles. Having gone to the Vajra-site of Oḍḍiyāna[103] he brought back from the Ḍākinīs there:

1. The Tantra which is the basic explanation of the arising of Tārā;
2. The basic explanations of the *Caṇḍamahāroṣaṇa Tantra*,[104] the fierce, wrathful one;
3. The absolutely secret *Tantra of Vajrapāṇi*; and
4. The Tantra known as *'The Producing*[105] *of Heruka from Oneself'*.

Having got these, he stayed in the Land of Tripurā, built a temple in a deep forest and taught the abbreviated Prajñāpāramitā[106] discourses to the common folk. Supported by Tārā's Mantra he subjugated the five kings of the eastern region and all of them found faith in the Buddha (the Most Rare One). He
43 brought the Goddess Umā and the king of the gods named Pramudita[107] under her power, and all gifts (to them) were taken over by him.

Supported by the Mantra of Acala, he acquired the power of causing magical illusions. For a distance of 12 yojanas right up to the very horizon appeared (phantoms of) the Precious Wish-Granting Tree, the Mountain Peak of Paradise and the Palace of the Gods, as well as gods and goddesses. Supported by Vajrapāṇi's Mantra, he completely eradicated as many as 500 enemies of the Dharma. Having taught the Prajñāpāramitā doctrine for many years, by the power of Heruka's Mantra he wended his way into the sky. In that very body (human form) he departed for Vaiśravaṇa's Abode-Paradise.

As for his particular student of the secret mantra teach-

44 ings it was Ācārya Hayaghoṣa.[108] Rather like his own teacher's
deeds, he perfected the evocation of the fierce divine King
Hayagrīva[109] and departed for the world of the Rākṣasas,
leaving no bodily traces at all. He was a contemporary of the
Brahmin Saraha.

Ārya Nāgārjuna asked him (Hayaghoṣa) for the fourfold
tantras, and he perfected all of them. He explained them to
Āryadeva,[110] and he in turn to Rāhulabhadra the Younger.[111]
This Ācārya was consecrated from among the lowest caste, and
was learned in the five areas of study[112] as well as fully conver-
sant with all the Pitakas of both Mahāyāna and Theravāda. The
essential doctrines of Ārya Nāgārjuna were made available as
45 an integrated path in his work *Asmagarbha*. Rāhulabhadra
refuted the heretic Cakravarma in disputations and mani-
fested the Enlightened One's doctrine. By defeating many
Śrāvakas in disputations he established the Mahāyāna Doc-
trine amongst them. Supported by his personal Tārā Mantra,
it is said that together with a Yakṣi[113] who had become per-
fected they drew treasures out of her underground residence,
with which he was able to provide sustenance for 1,000 monks
who inhabited lonely forests. The Ācārya passed away in the
borderlands of Dhingkoṭa. Furthermore it is evident from
commentaries that Rāhulabhadra clearly explained all the later
teachings to Nāgārjuna and he to Āryadeva. The so-called
Rāhulabhadra is one and the same person but to refer to him
as 'The Great Brahmin' (Saraha) is confusing and obscuring.

Up to that time those particular tantras were (contained)
46 in only one volume and it is said that the lineage has not
become divided. Rāhulabhadra taught Jvalaśeṣpa who taught
the Kaśmiri Dharmabhadrapāla. He in his turn instructed
Nāgamitra.[114] Accounts of them are not mentioned. Nāgamitra
instructed Sūryagupta[115] and the rest.

Now, as to Sūryagupta. He was born in Kaśmir and was
renowned as a Tārā mystic throughout seven lifetimes. He
was intelligent from his youth and was skilled in several areas
of learning. Going to Madhyadeśa and being consecrated, and
also supported by Nāgārjuna's doctrine, he became fully skilled
in the complete Mahāyāna Sūtra collection. He begged Ācārya
Nāgamitra for the empowering initiation of Tārā, and later on
47 became renowned as one fully skilled in the 108 Tantras of
Tārā. It is said that this Ācārya composed 13 texts, such as the

Maṇḍala Ritual and sādhana Method of Accomplishment in
connection with "The Origin of Tārā Tantra" and so forth. He
was a contemporary of Ācārya Sthiramati, or 'Firm Intellect's',[116]
pupil Candragomin.[117] Therefore the work known as *The Praises
To The Protector From The Eight Great Fears* must have been by
another Sūryagupta, certainly not this one. One should know
what are and are not the deeds of this Ācārya. Sūryagupta's
principal disciple was Sarvajñamitra[118] and moreover innumer-
able other Ācāryas arose, supported by the Tantra of Tārā.
48 Sarvajñamitra instructed Dhanamitra who taught Tathāgata-
mitra who taught Siṃhaladvīpin Dharmamitra who taught
Śīlarakṣita who was a contemporary of Līlāvajra or
Lalitavajra.[119] So the above unbroken lineage[120] arose, the de-
tails being gained from the work entitled *The Accounts of the
Succession of Ācāryas of Yore,* so it is said.

The account of the eight Ācāryas being saved from the Eight Fears dates from that period.

In the south of India was the Ācārya Dikavarma, a great
practitioner of the Scriptural Collection for Ascetics and, by
relying on the Tārā Tantra and Yamāntaka, he became per-
fected in the application and practice of Mantras. Debating
with the heretic Brahmin Ācārya Gapurīla in the southern
49 land of Vidarbha, the heretic was defeated and as a result all
the others were taken under the aegis of the Enlightened One.
Then at a time when the Ācārya and the monks were together
in the temple and the latter were supplicating him for expla-
nations of the Dharma, the heretic set fire to the temple. The
Ācārya beseeched The Noble Lady (Tārā), and arriving from
the heavenly spheres she caused a veritable endless river of
rain to shower down from the skies, and so the fire was
quenched.

Also the Ācārya Amarasiṃha was a fully ordained monk
as well as the king's scribe and could also discourse on the
metaphysics of both Mahāyāna and the Theravāda. Supported
by the Tārā Tantra, he was able to make the Noble Lady into
his personal tutelary divinity.[121] Having made his abode in the
land of Mālava in the west,[122] he taught Abhidharma (Meta-
physics) to about 500 advanced students for about 24 years
50 while he stayed there, so it is said. All of those 500 students in
attendance on him gained exceedingly pure minds. Once there
was the heretic Nāga King known as Lalita in that area and he

suddenly caused a fierce, unbearable rainstorm to fall and the rain formed a fast-running river like the Yamunā. It drew very near to the Ācārya's abode and also to many hamlets. The Ācārya prayed to Ārya Tārā and as a result the water swirled round to the right of the Ācārya's home and the city of Utajayana (Ujjain) many times and finally flowed off into another great river, and only the Nāga's den and a small Turuṣka[123] village were carried away. Tārā prophesied to him
51 in the following words, "Compose a work explaining key terms!" and he wrote the work known as the Amara-koṣa, which to this very day is extremely widely known in India among Buddhists and non-Buddhists. The king whose scribe he was is said to have been Vikramāditya.

Moreover, the Ācārya Devasiṃha[124] was an Upāsaka. He was particularly skilled in the Sūtra Collections of both Mahāyāna and Theravāda and also their metaphysics, and consequently he became guru to the Kaśmiri King Śrī Harṣadeva.[125] Being a preacher of the Doctrine, he caused the King's householders and the Brahmins in Kaśmir, Lahore and Rajputana to have faith and to erect about 500 Buddhist temples.

In the areas near Kaśmir, such as Ghazni etc., he preached many sermons on the Doctrine, and generally speaking the
52 religion of the Persian Turuṣkas declined. A certain Persian king flung the Ācārya into prison and told him, "Give up the Three Jewels as your Refuge! If you practise the faith of the Muslims all will be well and good, but if you do not you will be slain!" The Ācārya said, "Even at such a threat to my life I will not give up the Three Jewels, for there is no other Refuge." Bound up in shackles, the Ācārya was hidden in an impregnable dungeon. The Ācārya prayed to his tutelary divinity, Tārā, and the iron fetters were transformed into a chain of flowers, and goddesses showered a great rain of flowers and sandalwood powder into the prison, while a sound of music spread everywhere. The Turuṣka king came to see what it was
53 all about and saw that there were no longer any iron bonds (on the Ācārya) and that another bond which had been put on had also changed into a flower garland—indeed this happened with seven such fetters. The king was amazed and seized them as objects of veneration. Nevertheless, despite all this,

the holy teachings were never able to prosper in that place, and so the Ācārya with renewed spirits arrived again in Kaśmir.

Once, in a dream, the great Vaibhāṣika[126] preacher Saṅghamitra saw a green goddess in front of the Buddha and his attendants. The goddess said, "You must study the Mahāyāna well!" (Later) he arrived in Kaśmir where he attended expositions of many Mahāyāna Sūtras and Tantras and also made Ārya Tārā his tutelary divinity. Not finding a
54 place where he could hear the Perfection of Wisdom teachings, and hearing of the Ācārya Muktasena who lived in the centre of the country and who preached those very teachings, he went there and on the road he was seized by brigands. They had to offer warm blood from a slain man to the goddess Durga,[127] and for that very purpose they departed with him, so it is said. Arriving at the Goddess Durga's abode, which looked like a charnel ground, he prayed to Ārya Tārā and Durga's shrine burst into many fragments of its own accord. At that the robbers fled and thus the Ācārya was freed.

The Ācārya Subhāṣākīrti, the great Vinaya[128] expert, was one who, supported by the Tantra causing Tārā to arise, made
55 her his tutelary divinity. Once, while going from the centre of the country to look at the western areas, he erected a temple on a border mountain. He preached there and established many centres for monks. There were many Garlog[129] chiefs there who said, "The shaven-headed, red-robed monks[130] will harm us. We must destroy them." And so an army of about 300 elephants arrived there. The Ācārya prayed to Tārā who said, "Hurl water in the oncoming army's path!" When that very thing was done, all the elephants became extremely terrified and were quite beyond the control of any of their mahouts which were carried back to their own dwelling places.

The Ācārya Buddhadāsa[131] was made Abbot of Dhanapuri, and while he was once on a journey, he came upon an almost deserted village in which there were many tiger lairs. The
56 Ācārya made enquiries and discovered that the tigers would eat many villagers not to mention the other small creatures. Having heard this outcry the Ācārya was moved to great compassion and whilst he was going along the road all the tigers came and confronted him. He prayed to Tārā and, intoning mantras and scattering libations of water, he caused all the tigers to become quite tranquil. Ever since then they did

no more mischievous harm to living beings and stopped eating at all and passed away. A shower of flowers descended as a sign that the creatures had been reborn in the region of the celestial beings.

57 The Ācārya Triratnadāsa[132] became a student of the Ācārya Dignāga.[133] Once when he was staying in the east in Oḍiviśa preaching the Dharma, a huge poisonous snake arose from out of the sea and devoured many men and elephants. As it drew near the town of Utakala, fearing that it would harm countless more creatures the Ācārya urgently prayed to Tārā, while simultaneously intoning her mantra and strewing white mustard seeds. He then said to the snake:

> Although you might well be the King of the Nāgas here on earth,
> These are the words of the One who has (great) compassion.
> Get up and leave this place
> And return in peace underground!

Thus the snake returned to the ocean through the Ganges river.

The Ācārya Jñānadeva was a student of Śāntideva.[134] He went to the south of India, to Trimala, to preach over a long
58 period of time. Finally he went to the Himālaya mountains to meditate. Having thus arrived in the northern areas he worked for part of the time for the welfare of beings in the Tirāhut district. At that time in a certain part of the country in a small village of the Tharu people,[135] there was much mischief caused by a Rākṣasa of the Brahma-(gods) and as a result all those (whose position was) between village headman and senior field-worker were slain in one blow. On that very day the Ācārya arrived there. A malicious Zombie[136] was cavorting about the place. The Ācārya, intoning Tārā's Mantra and wielding his phurbu[137] at the corpse, caused the Zombie to fall backwards and collapse, with the crown of its head caved in. Arriving back in the village, the Ācārya prayed to Tārā and a
59 great shower of nectar, able to cure death, rained down, and the great host of dead villagers were revived.

Now follow stories about the eight unaccomplished saints and the accounts of their perfection.

A certain monk who had made Tārā his tutelary divinity

went off to gather alms so that he might build a temple. A Brahmin offered him a full measure of giham[138] which he accepted and made into pills inside a certain Tārā temple. The remainder of the ingredients he put in the sun. The wind took the gold particles and the dust of herbs and other substances of the pills and scattered them. However, when the monk recited some mantras and counted them on his rosary, flames started to shoot from the middle of one pill in particular. The monk grasped hold of it and at one instant saw in his mind's
60 eye the (celestial) city of the Thirty-Three Gods, visited them and resided there for 12 earthly years.

A farmer named Phu Phu, who had made Tārā his tutelary divinity, was digging in the ground when a subterranean door opened. Having arrived in the abode of the Nāgas and drunk some nectar,[139] it is said that his body was transformed into that of a 'rainbow body'.[140]

A Yoginī who had inhabited a cemetery for 29 nights, during which time many corpses were cremated, recited Tārā's mantra and from the midst of the ash-pile rays of light streamed forth. It covered her eyes and (from then on) she could become invisible even in the midst of her friends.

An Upāsaka who had made Tārā his tutelary divinity
61 went with his friends to a charnel ground where a fearful, walking corpse,[141] with flames belching out of its mouth, arose. His friends were absolutely terrified and fled but the Upāsaka, recalling Tārā, leaped up on to the ghoul's neck. It then was miraculously transformed so that it had three sets of arms, three sets of legs and three heads. With one set of feet and hands it wandered about the ocean, with another it wandered around the mountains and other areas of the earth, and with the third pair it travelled throughout the heavens, manifesting the miracle. It said from each of its three faces, "O great hero, what should I do now? I can go via the heavens to the Abode of the Gods, via the subterranean paths to the Abode of the Asuras, and via the oceans to the Nāga Lands." Whatever he desired, if he had just so much as mentioned it then it would have happened, but the Sādhaka (worshipper), being foolish,
62 did not ask for any of those things. Instead he said, "Give me a jewel mine!" Well, the story goes that he was commanded, "Set off for a certain bluish mountain!" He arrived there in an

instant and was shown a huge mine of jewels. As long as he lived he had greater wealth than a king, so it is said.

A Tārā worshipper once intoned her mantra at the foot of
a bimpala tree, and at dawn he saw before him a straight,
beginningless road. Travelling on it, in a flash he found him-
self in a beautiful grove, in the middle of which he saw a
golden house. In it lived the Yakṣi called 'Blackie' who was
63 maidservant to the Yakṣa Natakuvara. Blackie was profusely
ornamented and had a multi-coloured body. She said to him,
"O worshipper (of Tārā), come here, take this juice and drink
it!" She offered him a bowl brimming with juice. After a
month had passed he had drunk all of it and was transformed
so that he was no longer subject to birth and death.

A faithful Upāsaka who had made Tārā his tutelary divin-
ity found a sword made from magnetic steel one day while
going along a road. Continuing along his path and while
intoning Tārā's Mantra smoke started to billow forth from the
sword. When he finished intoning flames belched out, and he
found thereafter that he could go wherever his mind desired.
So he went to the various abodes of gods, Nāgas and Asuras
and, having received some of their unique kinds of treasures,
64 he offered them to the order of monks. After some years he
departed for the realm of the Vidyādharas.

Over a period of about three years a certain monk constructed a Tārā temple and from the hand of the Tārā image a long-life elixir dripped like a perpetual flow of milk. The monk, having drunk some, relinquished old age and, living for 300 hundred years, looked as if he were a 16-year-old youth.

Once, an Upāsaka stayed in a Tārā temple to pray. One night while doing his prostrations at the feet of the Tārā image, a stone vessel emerged from underneath the statue's feet. Whatever wealth he wished for came out of that vessel in endless quantity and also sustenance for 500 monks for a period of 30 years.

65 From the demise of Nāgārjuna to the ascendancy of King Dharmapāla, there were about 5,000 persons who, supported by Tārā, attained Siddhi. During these particular times it is said that there were many who, supported solely by the arising Tantra of Tārā, gained Siddhi. The above has been a description of how they spread this very Tantra of Tārā.

Now follows an account of how it declined a little in the interim period. Some say it was in the latter half of King Dharmapāla's life, at the behest of some Tripiṭaka monks (who raised doubts). Yet others say this happened immediately after he commenced his reign.[142] It is quite clear that Buddhajñāna[143] had already died prior to this time.

Under the sun of the whole kingdom, whatever was found, be it books of mystic mantras or discourses, was gathered
66 together and after minute investigation, the method of getting the various Upadeśas[144] from the tantras became fully known. Because of the peculiarities of the time, the secret tantras were not practised quite as secretly as before. The Mahāyoga Tantras, however, were heard, lectured and meditated over, and being thus revealed they became widely spread throughout the world. It was proclaimed by him to those assembled there, "Spread these sealed Vajra-words far and wide! Do not teach any particularly secret words which contradict these ones." The great Tantra collection comprised in part the Tantras of Śrī Heruka, Mahākāla,[145] the Arising of Tārā, the Caṇḍamahāroṣaṇa and the Catuḥ-pīṭha-karmāvalī,[146] as well as some thousand fragments of the Siddha's Invocations of Divinities, and
67 some further 500 (such) fragments. All those very many texts were gathered up together and put in due order into eight great gold coffers, which were put into silver vessels which in turn were put into vessels made of the seven precious gems. Finally they were hidden in the so-called `cool sandalwood charnel ground'.[147] At that time it is said that the instructions and study on each of these tantras was interrupted.

As regards the later spread (of the teachings)...

The Ācārya Tillipa,[148] in a previous time when he had not attained Siddhi and when he was living in a temple in the eastern areas, from time to time saw light arise from underneath the plinth of an image of Buddha Sunendra, and occasionally he heard the sounds of music. Digging in the earth and looking there he saw this very Tantra of Tārā. At that time he was not able to find anywhere for empowerment into that
68 Tantra. Later, having attained the supernormal Siddhi powers, he went to the western land of Urgyen where there was a certain bluish-green girl who bore all the signs of a Ḍākinī. He showed the signs which had been explained in the tantra and she gave the answering signs back to him. Tillipa prayed to

her and she was transformed into the Goddess Tārā and gave
him the blessings and the empowerment of the Tantra. Tillipa
taught Ācārya Nāropa[149] who taught Ḍombhīpa,[150] Kanakaśrī,
Kandhapa and Thakkinagnapa.[151] Kusala the Younger begged
for the teachings from Ḍombhīpa and Asitaghana[152] got them
from him and the Mahāsiddha Śāntigupta[153] got them from
Jñānamitra,[154] and my three Gurus listened to Śāntigupta.
Tillipa was begged for instruction by Līlāvajra who was him-
69 self requested by Rāhulagupta.[155] Dīpaṅkara Śrījñāna[156] asked
Rāhulagupta for instruction and Madhyamasiṃha[157] asked
Dīpaṅkara. He (Madhyamasiṃha) was requested (for instruc-
tion) by Tāraśrīmitra; then in due order came Saṅghaśrī,[158]
Ratnadvāja, Nāyakaśrī, Dharmaśrī, Śākyarakṣīta, Sujāta,
Buddhaśrībhadra, Jñānaratna, Jñānasena, and Ratigupta[159] who
transmitted them to Śāntigupta. Also the Tantra was orna-
mented with the following names—Kandhapa, Pṛkka-pa,
Dhupirāja, Hairbhañ- japa, and also Asitaghana. Moreover,
the Tantra was spoken of by Kanakaśrī to Lokapradā,
Dharmākaraśānti[160] and others. Thakkinagnapa communicated
the Tantra to Ācārya Mandirapāla and accordingly many lin-
eages have spread in the meantime up to the present day.
Later the teachings remained exclusively with the Mahāsiddha
Śānti(gupta) and now they spread more widely than ever
before.

All that can be known from those accounts which are set
70 out elsewhere;[161] those accounts not set out there will now be
treated. Kanakaśrī, not the Nepalese Ka(naka) śrī, was born in
Magadha, and was consecrated into Kurukullā's[162] entourage.
At Vikramaśīla[163] he studied and became well-versed in all the
Sūtras, Tantras and auxiliary sciences. Getting the initial em-
powerment for Guhyasamāja[164] from the Paṇḍit Dharmamitra
in Bhaṅgala, he meditated for seven years, performed jāpa[165]
etc. but no auspicious signs whatsoever arose out of it. Discon-
tinuing his meditations, he lived as he pleased.[166] One night in
a dream, a maiden prophesied to him, "Go before Śrī Nāropa!"
Then he begged Nāropa for the empowerment consecration
for Cakrasaṃvara,[167] and good quality meditation was born
within him from his own natural powers. Within six months
71 of meditation he saw the countenance of Cakrasaṃvara and,
moreover, staying with Nāropa for a further seven years he
heard an immeasurable number of Tantric Collections. He

became renowned for his ability and wisdom in the unique Mahāsukha Cakrasaṃvara, the Catuḥ-pīṭha and the Tantra Causing Tārā to Arise. In Magadha, during the reign of King Nayapāla,[168] a follower of the God Śiva named Kasamadeva and he competed in magic. The heretic drew a maṇḍala, which measured one cubit across, high in the sky and placed a vase in it. The Ācārya scattered white mustard seeds and, the maṇḍala being destroyed, (it) tumbled down with the jar. The Ācārya then set up an image of Tārā as tall as a palmyra tree and set it high up in the sky, and even when the Ācārya was not concentrating, the heretic's mantras and fiery arrows etc. and indeed all his methods were unable to overthrow it, and
72 the Ācārya was victorious. The King invited the Ācārya, a 'holder' of the Mother Tantra, to Vikramaśīla. Seeing Tārā's face and being supported by her Mantra he was able to subdue and join together (disparate forces) both near and far, and it is said that on eight occasions he reconciled both parties in major feuds.

As regards Kandhapa, he was a Buddhist yogin who appeared as if he were very simple. He begged Lord Nāropa for the empowerment consecration and for the blessing for the Arising of Tārā. With this Tantra and by meditating on the Arising of Heruka in his nine forms for a period of 12 years, he saw the faces of Heruka and Tārā. Gaining too the magic powers of Siddhi, he was able to go along a road 100 leagues long in just an instant.[169] At that time a Mongol king resided in Delhi. He had just rebuilt a great palace and the Ācārya was living nearby sewing his worn out clothes. When the new
73 palace was completed the Ācārya ripped his rags to pieces and at the very same time the foundations of the new palace too were (magically) smashed. That happened on three occasions. When the king heard the news he invited the Ācārya and prostrated himself at his feet. The Ācārya made him undertake four vows. They were:

1. Never to harm any Buddhist temples
2. To renounce killing any palace residents
3. To pay homage to those who had been consecrated as monks
4. To make daily obeisance by calling the Buddha's name.

The word Kandhari means 'worn out clothes' and as a

result of that he was known as the Siddha Kandhapa. He worked for the welfare of sentient beings for a long time and finally, in that very body, he departed for the heavenly regions.

74 Now about Thakkinaganapa.[170] Thakki (for that is what he was called) practised various acts of low cunning for the purpose of getting a good living. It is said that he belonged to a low caste in a border (i.e. barbarian) area.[171] The word 'nagana' means 'very powerful'. Thakki was the strongest in his clan's branch and so his name accorded with his body. Thakki became a yogin and begged a disciple of Durjayacandra (mi thub zla ba) for (the initiation of) Hevajra. In the south at the 'Nīla bird mountain' he engaged in one-pointed meditation for 15 years, but no good signs arose out of it. Praying that he might achieve perfection in another birth, he leapt off a great precipice. However, he was not harmed at all. A voice came out of the heavens, saying, "You will become a follower of
75 Nāropa." Then, serving at Nāropa's feet, he asked him for the empowerment consecration of Hevajra. Nāropa said to him, "You could not complete the Hevajra initiation. You must meditate on Mahāsukha Saṃvara, and for that you must have the Saṃvara empowerment consecration." Thakki then begged Lord Nāropa for the Saṃvara Maṇḍala which, being much more difficult to perform than other maṇḍalas, needed more than eight times the amount of equipment and ritual objects. At that time Thakki had none of those items and this intelligent but foolish person told Nāropa that he was unable to perform this great new Tantra of which he had just heard, and (instead) was initiated into the Tārā Tantra and its inner meaning. So he was given the empowerment and the Tantra of Tārā as well as all the teachings for the reversed form of Saṃvara. He engaged (again) in one-pointed meditation and attained
76 the highest powers of Siddhi. When Thakki, seated at the head of many rows of supplicants at an offering ceremony for Nāropa, came forth to make his prostrations, flames started to shoot forth from his body, the earth quaked and many other miracles were manifested. Finally he became completely invisible.

During that time as he was not working for the welfare of sentient beings, he is not counted as one of the four siddha students of Nāropa.

Abhayākara's[172] student was Mandirapāla, a very accomplished yogin indeed. Thakki manifested the absolute nature of form for one month and gave him the empowerment consecration for Tārā and the abbreviated explanations of the Tantra. He attained Siddhi powers after six months of strenuous meditation. Finally it is said that he departed for the Abode of the Nāgas. He too had four pupils, and two or three lineages
77 evolved from hearing discourses on this Tantra. However, no extended accounts of this have been told to me by my Teachers.

Lalitavajra[173] was from the Kṣatriya caste, and one of his exploits occurred on his way to Magadha. On the road, in front of a tree, was a yogin and on merely seeing him Lalitavajra felt a perfect faith within himself and prostrated at the yogin's feet. Again, at a certain time, he was returning to that country, his mind assailed because of his wife who had been fraternising with other men etc. He was coming to Magadha to practise the teachings, and he met up with that self-same ascetic who had been before the tree previously. That ascetic was the great Tillipa. Right there he gave Lalitavajra the empowerment blessing of the Tantra, the empowerment consecration and preached about its methodology. Finally Lalitavajra attained the state of perfection known as 'unhindered'. Blowing on a flute and acting in a crazy manner, he too was one who worked for the welfare of sentient beings, so it is said. A more copious account of this story has not been taught to me.

78 The account of Dīpaṅkara is very well known and can be learned elsewhere.[174]

As for Madhyamasiṃha, a disciple of Atīśa, he was very skilled in the practices of grammar, logic and Sūtras; he was not at all well-versed as regards (the practice of) mantras and such like things. (However) he became quite learned in the Tārā Tantra specifically. Performing it and evoking (Tārā) he set out for India's eastern river, the Ganges, and it was as if he was walking on the plains for he met with absolutely no hindrances at all. He was able to forbid and repulse venomous snakes, tigers and other such harmful animals.

As for Tārāśri, he was the chief among the (religious) debaters. In Magadha he was victorious over the heretics in debate, while in a southern land he completely reversed the
79 arguments put up by the Śrāvakas, and in Kaśmir it is said

that he crushed the glorious reputations of all the paṇḍits, both Buddhist and non-Buddhist. He became priest to the King of Kaśmir, and the ruler of the land of Ghazni was brought under the sway of Tārā's Mantra and became a Buddhist.

The accounts from Saṅghaśrī to Dharmaśrī have not been taught to me.

Śākyarakṣita, born in the Land of Singhala, was first a
Śrāvaka of the Sendhapa sect and was very learned in their
doctrines. Being assigned to the Land of Rakang[175] for the
duration of the monsoon season, there, in the Golden City of
Haripuñja, he heard the Perfection of Wisdom teachings and
many mantras from the Ācārya Dharmaśrī. He became gener-
ally quite learned in the four Tantras of the most excellent
Hevajra, Cakrasaṃvara, the Arising of Tārā and that of
Mahākāla; moreover, he saw the visage of Heruka and, sup-
ported by Tārā's Mantra, he was able to subjugate Mahākāla.
80 In the form of the 'black Upāsaka' he was able to summon
from 100 leagues away exactly whatever he wished for and in
what quantities he desired. The king known as Tsakla Rājā
had undertaken to conquer Haripuñja town and the temples
there. In order to spare the temples Śākyarakṣita threw the
emblem of Mahākāla, the trident, and although it was about a
month's journey away the trident miraculously appeared above
the king's palace and destroyed it, and accordingly the Ācārya
became known for having just that sort of power (which can
destroy).

As for Sujāta, he was the Abbot of Daṇḍapuri Temple of Kamboja,[176] and was ordained from the Kṣatriya caste. Buddhaśrībhadra and Jñānaratna both also came to this land.

Jñānasena, born in that country, was ordained by the
81 Abbot Jñānaratna. He understood many tantras in both their
inner and outer meanings, and being learned in the unique
Tantra of Tārā, he got the power to perform it too. Later in his
life, while living in Nepal and performing all the (requisite)
deeds of a yogin, he attained Siddhi from his consort who was
a lotus holder. He was an amazing person with many special
signs, such as being able to make one measure of rice and one
jar of beer be quite enough for a feast for 2,000 monks.

82 The Ācārya Ratigupta[177] went to Nepal to seek some of the
mantra and tantra collections as well as their empowerments,

especially those of Tārā's Tantra, Mahākāla, the Arising Tantra for the whole troupe of Mahāsukha Saṃvara and an understanding etc of (the Tantra of) Kurukullā. He heard much of the Tantra Collection from Jñānasena, Jīvasena, Śrītanupāla and Gittipāla, but it was from the Ācārya Jñānasena that he heard this particular Tantra.

Siddha Pṛkkapa, having received all the empowerment consecrations and abbreviated instructions from the Siddha Kandhapa, practised them for a long time and finally set up his maṇḍala in a grove of pṛkka flowers. While he was practising his evocations not a single flower aged for 12 months and, after that, one night all the flowers were consumed by flames. By his prayers, he (Pṛkkapa) attained the ordinary degree of Siddhi and was able to wander quite unimpeded under the ground.

It is said that Dhupirāja of the washermen's caste also was one who attained Siddhi.

I have not been taught the story of Haribhañjapa.

Lokapradā was a paṇḍit of the Kṣatriya caste and he made Kanakaśrī his root teacher. He studied only the Doctrines of Secret Mantras and the teaching of the Arising of Tārā and this
83 he did very carefully indeed. He made his abode in an empty grove in the Land of Gujarat and for six years he made a lady mantra-reciter his companion in the practices (sādhana). Meditating solely on the production of Tārā (outside oneself) and her final perfection (within oneself), having attained the Ḍākinī's prophecy and been supported by 12 consorts, for six months he performed arduous practices to gain knowledge and found the desired Siddhi. Once while staying in that place, the Garlog king of the country came to the Ācārya's part of his land to sightsee. Having seen the Ācārya's pleasant spot he asked, "Whoever is it that lives in this grove?" The king's
84 attendants replied, "This, O King, is the abode of a Buddhist." Then the king started to plunder the place, and instantly both the interior and exterior of the house were completely engulfed in flames and the king and his attendants were prevented from escaping. At that they knew that the Ācārya had attained Siddhi, and they prayed to him and the flames subsided. After that, the Ācārya said, "Now, King, if you make offerings to Buddhists everything will be alright, but if you do not you will be destroyed this very instant." The king swore

an oath that he and his whole lineage would revere Buddhists and from then right up to the present times, the kings, although of the Garlog people, have made their principal homages to Buddhists.

In that previously mentioned country there were few, if any, Buddhists but nevertheless that king erected eight temples.
85 From that starting point, by gradual stages up to the present time the Buddha's Doctrine has flourished there. At the time when the king was coming to have faith in the Buddha, the Muslim teachers known as Kāji set fire to the Ācārya's abode. However, he transfixed them with a ritual gaze[178] and all of them swooned and were petrified rigid. After three days without any nourishment their relatives prayed (to the Ācārya) for them and they were revived by the tolling of a bell. They were greatly afraid of the king's wrath and fled far away to their country in the west. The Ācārya went to all the Muslim mosques, and by merely scattering white mustard seeds they were all destroyed. In place of each a Buddhist stūpa was erected and 100 Tārā temples were also built. The king was initiated into the encouragement stage maṇḍala of the Lotus
86 Lord of Dance (Padma-Narteśvara)[179] and a Secret Mantra temple was also erected. Formerly, because the majority of the king's subjects were Brahmins and heretics, the main priestly officiants were the Garlog Kājis. Those who held the heretical doctrines were about 1,000 in number. Other than the 20 fully-ordained Buddhist monks there were no Buddhists, and yet it is said that within the Ācārya's lifetime all the Muslims were converted and that the king invited many Buddhist Ācāryas.
87 Thus the supported (Buddhist) monks increased to about 2,000. Once in that land a great famine arose. The Ācārya, drawing from underground a great store of grain, gave each citizen a hundred measures of grain, and getting pearl garlands from the Nāgas and Yakṣas, he gave one to every poor person. Moreover, for the three years of the famine he gave to each person a tola weight[180] of delicacies. Later, on an island near Drāviḍa, he came upon a child with all the marks of death about its body. He performed the ritual of resurrection[181] upon it, restoring the body to its previous state with his blessings, and in its state of non-putrefaction. He enshrined it in a reliquary which had entrance doors. Also, while he was in Dravida the Ācārya engaged in many kinds of work. He made eight of

his female students' bodies no longer subject to old age and
88 death, but because they were prone to revere his previous
form, he rejoined his previous body for a further 60 years.
There, too, for a period of 10 years he did things for the
welfare of certain fortunate beings.

Moreover, having performed the rite of Consciousness Transference[182] between bodies on six occasions every three years, the bodies involved became invisible members of his entourage of consorts. Both Tāraśrīmitra and Dharmākaraśānti[183] heard this Tantra from the Ācarya himself.

Dharmākaraśānti is renowned as being omniscient in this final Kāli (dark) Age, as was said by Śrīsūrya, but an account of him has not been taught. Saṅghaśrī asked him for instruction but he said that he had had enough.

The accomplished Ācarya Lokapradā bestowed evoca-
89 tions, abbreviated meanings of tantras, sampannakramas,[184]
initiation rituals, and burnt offering sacrifices,[185] and the com-
mentary by Narāditya follows these.

As regards the later, very rare explanations of this Tantra, the Mahāsiddha Śāntipada caused them to spread widely and I myself, having very thoroughly studied both explanations, that is Śāntipada's Incontrovertible Elucidations and my own Guru's exclusive instructions, as well as the eight minor texts, have come to believe that it is as a result of my previous merits in the Land of Snows that I have been fortunate enough to attain them.

The origin of the profound King of the Mother
Tantras,
And the Origin of the Tārā Tantra itself
Have been written down in accordance with his
Guru's precepts
90 By rGyal khams pa Tāranātha who prepared this
work.

These words were spoken when I was 30 years old[186] at gser mdog can Monastery.[187]

MAY HAPPINESS INCREASE! JOY!

NOTES

Notes for Introduction

(References to the text of this translation are given according to the page numbers of the original text in Tibetan (provided in the left-hand margin) rather than to the page numbers of this book. References to other Footnotes are self-explanatory.)

1. Ferrari, A., *Mk'yen Brtse's Guide to the Holy Places of Central Tibet,* page 135, footnotes 560, 562.
2. Grünwedel, A., *Mythologie du Buddhisme au Tibet et en Mongolie,* Illustrations, pp. 75-77 and 86.
3. Tucci, G., *To Lhasa and Beyond,* p.131.
4. Ruegg, D., *The Jo nang pas: A School of Buddhist Ontologists According To The grub mtha' śel gyi me loṅg.* J.A.O.S. 83/1, 1963 p.74 (my emphasis).
5. Roerich, G., *Biography of Dharmasvāmin (chag lo tsā ba chos rje dpal), a Tibetan Monk Pilgrim. Chag lo tsā ba chos rje dpal gyi rnam thar* ed. Pan chen 'os sprul.
6. Full title, *bka' babs bdun ldan gyi brgyud pa'i rnam thar ngo mtshar rmad du byung ba rin po che* ed. Das, S.C., translated (into German) by Grünwedel, A.; translated into English (abbreviated) by Datta, B.N.
7. Full title, *Dam pa'i chos rin po che 'phags pa'i yul du ji ltar dar ba'i tshul gsal bar ston pa dgos 'dod kun 'byung,* often called *dgos 'dod kun 'byung,* edition of Mongolian Lama Guru Deva. Editions and translations by Schiefner and Vasilev. Translation by Lama Chimpa and Chattopadhyaya. See Bibliography.

Notes for Translation

1. OṂ SVĀ STI! An opening, benedictory mantra (see Note 31).
2. *Tib.* bla ma *Skt.* Guru. The spiritual guide or teacher. By paying homage to him, the supplicant 'enters' the text with the Guru's blessing and tacitly acknowledges the author to

be, in fact, the Guru himself. The reader of the text also acknowledges that without his own Guru there could be no understanding of it all (see also Note 4).

3. *Tib.* rgyud *Skt.* Tantra. A class of religious texts which became most fully developed by the 8th to 11th centuries AD. The practice of tantra utilises recitation of mystic phrases (*Skt.* jāpa), construction of cosmic representations (*Skt.* maṇḍala), secret gestures (*Skt.* mudrā) and envisagement of divinity (*Skt.* sādhana). The philosophic basis for tantra may be seen in Guenther, H.V. *Yuganaddha—The Tantric View of Life;* Lessing, F.D. and Wayman, A. *Mkhas grub rje's Fundamentals of the Buddhist Tantras*; Wayman, A. *The Buddhist Tantras.* In tantric practice the conventional status of physical and mental phenomena are totally disregarded, hence the dim view of tantra held by many scholars.
4. (see Note 2) This homage and the subsequent four cover the main philosophic and divine 'roots' of the text.
5. *Tib.* spros dang bral *Skt.* Niṣprapañca. Literally 'separated from diversity'. See Guenther, H.V. *The Life and Teaching of Nāropa,* p.4 Note 3, for a succinct, clear discussion of this term. As Guenther points out, the separation from diversity is inclusive of all tendencies rather than being their exclusion. Niṣprapañca as a state is "beyond imaginative activity" (*Tib.* bsam gyis mi khyab pa) or as Ruegg puts it simply "inexpressible". (*The Life Of Bu Ston Rin Po Che* p.172.)
6. *Tib.* thugs rje chen po *Skt.* Mahākaruṇā. The divinity of Great Compassion. He is usually personified as the two-armed form of (*Tib.*) spyan ras gzigs or as he is more commonly known (*Skt.*) Avalokiteśvara. This two-armed form is known as (*Tib.*) phyag na pad mo or (*Skt.*) Padmapāṇi. For common iconographic confusions between Padmapāṇi and forms of (*Tib.*) byams pa or (*Skt.*) Maitreya see Grünwedel, A. *Mythologie du Buddhisme au Tibet et en Mongolie,* pp 126-127.
7. *Tib.* rgyal ba *Skt.* Jina. Literally, 'The Victorious (One)'. An epithet of the Buddha.
8. *Tib.* de bzhin gshegs pa *Skt.* Tathāgata. Literally, 'He who has thus gone,' or 'He who has thus come'. An epithet of the Buddha. See Snellgrove, D.L. *Buddhist Himālaya,* pp. 9-10.
9. *Tib.* rnga sgra *Skt.* Dundubhisvara. Literally, 'Drum sound'. Edgerton, F. in his *Buddhist Hybrid Sanskrit Dictionary* refers

to this as simply "the name of a former Buddha" (p.266, col.1). Das, S.C., in his *Tibetan-English Dictionary* interprets this as an alternative name for the previous Buddha Amoghasiddhi (p.367, col.1).

10. *Tib.* ye shes zla ba *Skt.* Jñānacandrā.
11. *Tib.* nyan thos *Skt.* Śrāvaka. Literally, 'Hearer'. This term refers to a follower of the Theravāda, the so-called 'early' form of Buddhism. Most often in Tantric texts it appears as a mildy pejorative term or as a purely descriptive term for the attendants of the Buddha (see Snellgrove, D.L. *The Hevajra Tantra,* Vol. II, iii verse 53, also p.56, N.1). See the present account on pp.27 (end) to 29 for an account of Tārā's conversion of some Śrāvakas to the Mahāyāna.
12. *Tib.* dge 'dun *Skt.* Saṅgha. The order of Buddhist monks. In Mahāyāna literature, `saṅgha' extends its meaning to include those who practise in the heavenly regions as well as minor gods, etc. In the more modern interpretation, it includes both those who have taken holy orders and those who practise as laymen.
13. *Tib.* byang chub sems dpa' *Skt.* Bodhisattva. Literally, 'Hero of the Thought of Enlightenment'. This is a translation of the Tibetan. The Sanskrit dispenses with the appellation 'Hero' and reduces the concept to 'being the Thought of Enlightenment'. The activity suggested by the term 'hero' implies one whose total creative energy is aimed at securing release from the sufferings of existence for all sentient creatures, without exception. Such altruistic activity is the main 'mark' of these beings. See Dayal, H. *The Bodhisattva Doctrine in Sanskrit Literature.*
14. *Tib.* dpag tshad *Skt.* Yojana. A distance measure of approximately one mile. See Monier-Williams, M. *Sanskrit-English Dictionary,* p.858, col.1.
15. *Tib.* byang chub tu sems bskyed *Skt.* Bodhicittotpāda. Literally, 'the arising of the concept of enlightenment'. The (*Tib.*) byang chub kyi sems (*Skt.*) Bodhicitta must be thoroughly aroused before the path to enlightenment may be trodden. This stage of arousal is formalised by the taking of the Bodhisattva Vow. See Matics, M. *Entering the Path of Enlightenment,* Chap.3, or a good Tibetan/Sanskrit text such as that edited by V. Bhattacharya in the Bibliotheca Indica

Series (see Bibliography). For the training in self-perfection necessary on the spiritual path, Śāntideva's work translated by Matics is probably the best example of a combination of Madhyamika dialectic with Buddhist poetics.

16. According to more orthodox (monastic) views, it is only in the form of a man that one can become a Buddha. This view is most commonly held in Theravāda countries (Burma, Ceylon, Thailand, etc.) and is implicit in the 'monastic' Mahāyāna sects which, although not openly discouraging female monasticism, nevertheless give to it a sense of basic futility. This extends to Tibet as well as to Japan where the 'serious' practice has traditionally been a male province. The monks in this passage are exhorting the princess to follow the traditional norm.
17. *Tib.* 'khor ba *Skt.* Saṃsāra. The cycle of death and rebirth containing within itself the great suffering of bondage to impermanence, release from which is the aim of all Buddhist practice.
18 *Tib.* mi skye ba *Skt.* Anutpāda. Literally, 'non-originating'. To see that dharmas are non-originating one has reached the highest levels of meditation and has, at this 10th level (*Skt.* Bhūmi), seen the real nature of mental and phenomenal states as uncreated, without beginning, having no defining boundaries, etc. See Ramanan, V. *Nāgārjuna's Philosophy as presented in the Mahā-Prajñāpāramitā-Śāstra*, p.263.
19. *Tib.* sgrol ma *Skt.* Tārā. Literally, 'she who saves'.
20. Vibuddha as a qualifying term is defined by Edgerton in his *Buddhist Hybrid Sanskrit Dictionary* as one who is 'thoroughly enlightened', (p.494, col.1). In the present context the Vibuddha 'very vast' is the name of a previous Buddha.
21. See Note 25 where Amoghasiddhi appears as the hero of one of the five families of Buddhas.
22. *Tib.* 'dod lha *Skt.* Kāmadeva. Literally, 'the god of desire'. In this particular text Kāmadeva is referred to by one of his other epithets, namely (*Tib.*) gzhan 'phrul bdag po. Kāmadeva is considered to be the husband of the Goddess Kurukullā. See Note 162.
23. Some of these names are given to various of the 21 forms of Tārā as epithets in the "Homages of the Twenty-One Tārās" prayer, (*Tib.*) *rje btsun, sgrol ma'i phyag 'tshal nyi shu rtsa gcig*

contained in *Hymns to Tārā* ed. Prof. Dr. L. Chandra. An interesting translation of this prayer is found in Beyer, S. *The Cult of Tārā*, pp.211-214. My own translation is found in Appendix I.

24. *Tib.* spyan ras gzigs *Skt.* Avalokiteśvara. The name of the Bodhisattva who represents Great Compassion (see Note 6). Both Avalokiteśvara and Tārā have a very special position of affection in Tibet, for it is said that the former, in the form of a monkey, and the latter, in the form of a rock-demoness (*Tib.* brag srin mo), mated and created the very first Tibetans.
25. The five families of Buddhas represent various aspects of the human psyche and had attributed to each major grouping a family head, i.e. one of the so-called five Dhyāni Buddhas. (It should be noted that this term is given no currency in Bud-

Buddha	*Family*	*Type of Wisdom*	*Mandala Position*
Vairocana	Tathāgata	Absolute	Centre
Akśobhya	Vajra	Mirror-like	East
Ratnasambhav	Jewel	Sameness	South
Amitābha	Lotus	Discriminatio	West
Amoghasiddhi	Karma	All Perfecting	North
Colour	*Symbolic Gesture*	*Type of Evil*	*Aspect of Personality*
White	Teaching	Delusion	Form
Blue/Black	Earth-Touch	Wrath	Conciousnes
Yellow	Bestowing	Malignity	Sensation
Red	Meditation	Desire	Perception
Green	Fearlessness	Envy	Impulses

dhist circles and seems to be a Western invention.) Candidates for tantric initiation are assigned to one of these families at the discretion and divination of the master, according to the predominant mental characteristics of the candidate.

26. See text/translation (pp.48-58) for the Eight Great Fears, and pp.17-35 for the Sixteen Great Fears. The Sixteen Great Fears, displaying as they do a preoccupation with folk-legend and avoidance of natural-phenomenal explanations seem unsophisticated these days, but it should be remembered that these are still the very basic crises of life in much of the world and are of greater relevance there than the fears of pollution and street crime largely of our own manufacture. The Sixteen Fears are those of: 1. enemies; 2. lions; 3. elephants; 4. fire; 5. poisonous snakes; 6. brigands; 7. prison; 8. ocean waves; 9. flesh-eating ogres; 10. leprosy; 11. Indra's angels; 12. poverty; 13. loss of relatives; 14. royal punishment; 15. vajra missiles, and 16. ruination. The Eight Great Fears substantially cover the above fears. They are: 1. fire; 2. flood; 3. imprisonment/apostasy; 4. brigands/ritual sacrifice; 5. attack; 6. tigers; 7. poisonous snakes, and 8. demons. A beautiful hymn to Tārā as Protectress from the Eight Fears, composed by Candragomin, may be found in Beyer op.cit. pp.229-230.

26A. Could this be the so-called 'vast world age' (10 to the power of 59 Great Ages (*Skt.*) Mahākalpas) known as Asaṃkhyeya? See Edgerton op.cit. p.82, col.2.

27. The 10 directions are the four cardinal points, the four intermediate points, the nadia and the zenith.

28. Potala Mountain. A peak in south India and the traditional abode of Avalokiteśvara. The succession of Dalai Lamas who bear within them the 'compassion-essence' of Avalokiteśvara lived until 1959 at the Lhasa palace also known as Potala. Because of its perfect position in the world and its divine resident, the south Indian Potala was regarded as one of the axes on which the world rested.

29. *Tib.* klu *Skt.* Nāga. A class of serpent divinity whose abode is always underground. They possess fabulous wealth and if treated with due veneration may bestow some of it on men. Often, in texts such as this, we find gods and sages have had to subdue the Nāga's more disruptive activities and 'bind' them to the faith. When pacified their abodes are

sometimes used as repositories for holy objects, etc. Nāgas have as their responsibility, care and maintenance of water supply, both above and under ground level. Sullying water brings swift retribution from them. An interesting article on the Nāga is by Bloss, L.W. *The Buddha and the Nāga: a study in Buddhist folk religiosity,* in *History of Religions,* Vol.13, No.1, Aug. 1973, pp.36-53.

30. *Tib.* gnod sbyin *Skt.* Yakṣa. Literally, 'bringer of harm'. Yakṣas figure quite prominently in Tibetan and Sanskrit religious literature. They are a class of vindictive aerial sprites who delight in mischief-making. They, like the Nāga (see above note), may be pacified and 'bound' and subsequently become excellent guardians of the Doctrine. Much of the popular prayer in Tibet is aimed directly at the placation of Yakṣas and Nāgas, especially in their omnipresent household forms such as god of the hearth (*Tib.* thab lha) and god of the beam (*Tib.* gdung lha). Although not strictly speaking Yakṣas, these latter groups are classified as such by Tibetans. Offence to them can cause smallpox, migraines, shifts in the foundation of the house, etc. (See also Note 84.)

31. *Tib.* sngags *Skt.* Mantra. A phrase containing within its sound structure the quintessence of a set of teachings or the magical properties of the divinity whom it represents. Continual and exact repetition is the correct mode of intoning mantras, often up to 100,000 times before a divinity can be coerced to impart its powers to the aspirant.

32.

Tibetan	Sanskrit	
1. rdzogs ldan dus	Satyayuga	In which beings are wholly good
2. gsum ldan dus	Tretāyuga	in which beigns are 3/4 good
3. gnyis ldan dus	Dvāparayuga	in which beings are 1/2 good
4. rtstod ldan dus	Kāliyuga	the age of conflict. The dark age

The Four Ages listed above are common to both Buddhist and Hindu world concepts..Kaliyuga in which we are now is

often referred to as the 'Dharma-ending Age'. All four yugas (ages) make up one Great Age (*Skt.* Mahyuga).

33. The six classes of sentient beings are: 1. gods 2. titans 3. humans 4. animals 5. pretas 6. hell beings. All classes are considered unsatisfactory and to be avoided, because they are subject to the passions of greed, hate and delusion and are therefore lacking in any stability.
34. See Note 32.
35. Ditto.
36. Ditto.
37. *Tib.* rig 'dzin *Skt.* Vidyādhara. Literally, `knowledge holder'. A title for those with supernormal wisdom. The term is more specifically used in tantric circles where a Vidyādhara refers to a `holder of the spell', `spell' in this context meaning a mantra or mystic consort. The powers of such beings are generally those of future vision, form transference, ability to travel in all media, etc.
38. *Tib.* mkha' 'gro ma *Skt.* Ḍākinī. Literally, `female sky-traveller'. A type of celestial being. In tantric literature the word `ḍākinī' can have meanings as varied as the literal translation, `divine consort', `bestower of mystic powers' or `personification of the tantric mystery'. Ḍākinīs can assist in ritual, empower tantrikas and impart wisdom to them. An interesting biography of a most famous ḍākinī, and an assistant to Padma Sambhava, the 8th-century teacher of northwest India, may be found in *Gnas gsum mkha' 'gro'i gtso mo rgyal yum ye shes mtsho rgyal gyi rnam thar thes pa den ldan*. A biography of this type treads a fine line between being a mystic dream and a historical account.
39. *Tib.* shākya seng ge *Skt.* Śākya Sinha. An epithet of the Buddha.
40. *Tib.* khro bo mi gyo ba *Skt.* Krodhācala. A fierce six-armed, three-faced guardian divinity of the north-eastern direction. See Bhattacharyya, B. *The Indian Buddhist Iconography*, p.255.
41. See Note 25.
42. *Tib.* dkyil 'khor *Skt.* Maṇḍala. A symbolic representation of a mental state to be obtained. The maṇḍala can be painted on to scrolls, walls, made of coloured powders or constructed of precious metals or woods. Many Tibetan temples are set out as architectonic maṇḍalas. One of the highest offerings a

tantric student can make to his Teacher or tutelary divinity is the symbolic proffering of the whole universe in the form of a maṇḍala. See Tucci, G. *The Theory and Practice of the Maṇḍala.*

43. *Tib.* dri za *Skt.* Gandharva. Literally, 'eater of odours'. A type of heavenly being, generally harmless (see Notes 29 and 30) whose sustenance consists of all types of odours. Their welfare is courted by the Tibetans who believe that by propitiating them, one's household will be protected from all airborne pests, including minor diseases.
44. *Tib.* sngags kyi theg pa *Skt.* Mantrayāna. Literally, 'the path of mantra'. See Note 31.
45. *Tib.* dngos grub *Skt.* Siddhi. The attainment and experience of supernormal states of mind as a result of meditation and magic practice is known as Siddhi. One who attains them is known as a Siddha.
46. *Tib.* phyag na rdo rje *Skt.* Vajrapāṇi. Literally, 'holder of the powerbolt'. A Bodhisattva who has both fierce and tranquil aspects and who expresses symbolically the powers of the adamantine spirit. He is one of the patron saints of yogins and is also considered as Lord Protector of Secret Texts, homage being paid to him at the beginning of such works. In this latter form he is known as (*Tib.*) gsang ba'i bdag po.
47. *Tib.* rnam thos sras *Skt.* Vaiśravaṇa. Best known as the God of Wealth and the Protector of the Northern Regions. His abode is known as (*Tib.*) lcang lo can or ('Place of) Willows'.
48. The name of an Indian king famous for his tantric practice who lived in the Land of Urgyen (Oḍḍiyāna) in north-west India in the second half of the 8th century AD. His sister Lakṣmīṅkarā was equally renowned for her commentarial works on the tantras. The text here is discussing a mythical time and we can assume that what is referred to as Vajrapāṇi's transformation into King Indrabhūti actually infers a transformation into a 'pre-birth' of that monarch. The King Indrabhūti who adopted the young Padma Sambhava is often confused with the siddha of that name. (See Tucci, G. *Tibetan Painted Scrolls,* Vol.1, p.232, and Snellgrove, D.L. *The Hevajra Tantra,* Vol.1, pp.12-14 for this problem.) Tucci on pp.212-3 of the above-mentioned work says, "Other traditions, which reached Tibet from the Indian initiatic schools, considered Uḍḍiyana as the centre from which the tantras

had originated. Buston relates (*rgyud de'i zab don sgo 'byed rin chen gces pa'i sde mig*, Vol.ṄA, p.15) that according to some tantric schools, Vajrapāṇi collected in Uḍḍiyana endless revelations of the Vajrayāna, made by the Buddha, and gave them to Indrabhūti." It is possible that Tāranātha heard of this tradition too and has attributed it to Tārā's Tantra on Bu ston's authority, for in this context it seems historically out of place.

49. *Tib.* dpa' bo *Skt.* Vīra. Literally, 'hero'. In the present context the word 'hero' would have little meaning, and so I have used the term 'tantric initiate'. In common usage a dpa' bo refers to any tantrika who has undertaken a particularly rigorous discipline (e.g. immured isolation, protracted prostrations, etc.) and whose renown has spread to surrounding laymen who generally refer to him as a (*Tib.*) rnal 'byor dpa' bo chen po, literally, 'great yogin hero'. The term also refers to those tantrikas who frequent the circle of practitioners (*Tib.* tshogs *Skt.* Gaṇa, literally, 'gathering') in their feasts, etc.

50. Heruka. A class of fierce divinity met with in meditations or change of form and consciousness. Hence they are most frequently seen in the hiatus between death and rebirth (*Tib.* bar do). Heruka is generally classified as one of the wisdom-holding divinities.

51. The Third Buddhist Council held during the reign of the Emperor Aśoka in the 3rd century BC was initiated so that the heretical and corrupt practices which defaced Buddhism might be expunged and the definitive scriptures made standard. It was after this Council that initiatives were taken to send Buddhist missionaries overseas, especially to Ceylon and South-East Asia. See *2,500 Years of Buddhism*, A.V. Bapat (ed.), pp.39-42.

52. *Tib.* srin po *Skt.* Rākṣasa. A class of demons who are extremely fierce, cannabilistic and inimical to the Buddhist teachings. However, such demons may be subdued and 'oath-bound' to defend the faith as so-called 'protectors of the dharma'. (*Tib.* chos skyong *Skt.* Dharmapāla). In such a form they are still subject to periodic oath-renewal, especially if they are female Rākṣasa who are regarded as the most horrendous.

53. *Tib.* mdo *Skt.* Sūtra. Discourses attributed to the Buddha himself.
54. *Tib.* sangs rgyas phal po che/phal che ba *Skt.* Buddhavataṃsaka. Classed as a sūtra (see previous note) of the 'intermediate promulgation' of the law of the Mahāyāna, in which the perfection of wisdom texts were taught. See Lessing, F. and Wayman, A. *Mkhas grub rje's Fundamentals,* pp.47-49.
55. *Tib.* rnal 'byor spyod pa *Skt.* Yogācāra. A philosophical stance which posits the absolute as consciousness, all-pervasive and attainable by yoga praxis. It is also known as the 'consciousness only' philosophy (*Tib.* sems tsam *Skt.* Vijñāptimātra). Debates between Nāgārjuna's Madhyamika view of two truths (that is, the really true—*Tib.* don dam pa *Skt.* Paramārtha, and the expediently true—*Tib.* kun rdzob *Skt.* Saṃvṛti) and the unreality of all things and the Yogācāra view provide lively theological wrangles to this day.
56. *Tib.* bdag nyid chen po *Skt.* Mahātma. Literally, 'great being'. A general honorific name applicable to virtuous beings as well as to past Buddhas, although this latter usage is less common. These 'great beings' work on earth for the welfare of sentient creatures in much the same way as Bodhisattvas—indeed, the names contain greater variances than their functions.
57. *Tib.* ngo bo nyid med smra ba *Skt.* Niḥsvabhāvavādin.
58. *Tib.* 'jam dpal *Skt.* Mañjuśrī. The Bodhisattva who embodies the nature of wisdom.
59. *Tib.* byams pa *Skt.* Maitreya. Literally, 'love'. A Buddha, at present residing in the Tuṣita (celestial) Realms and said to become the next earthly Buddha.
60. The division of tantras into four groups depends at heart on their structure and internal methodology. These structures

Tibetan	**Sanskrit**
1. bya ba'i rgyud	Kriyā Tantra
2. spyod pa'i rgyud	Caryā Tantra
3. rnal 'byor rgyud	Yoga Tantra
4. rnal 'byor bla med rgyud	Anuttara Yoga Tantra

differ due to the ability and depth of realisation of the aspirant, and his entry into one of the practices depends largely on his guru's discretion, at least initially. The four groups are:

Atīśa, in a commentary on his famous Bodhipathapradīpa, divides the tantras into seven groups. For a note on this, and a masterly exposition of the raison d'etre for the four-fold grouping, see Lessing, F. and Wayman, A. *Mkhas grub rje's Fundamentals*, p.100, Footnote 1, and chapters 3-7.

61. *Tib.* rdo rje sems dpa' *Skt.* Vajrasattva. Literally, 'He of the nature of immutability'. Vajrasattva symbolises the perfection wherein realisation of non-duality assumes the nature of the adamantine. In the practice of the four classes of Tantra, Vajrasattva assumes primacy of the adamantine group of Buddhas who are responsible for administering the vajra oath-seals and the other samayas (vows).

62. *Tib.* zun 'jug *Skt.* Yuganaddha. This term refers to the very core-concept of tantric philosophy in which the perfect realisation of the non-duality of apparent polarities is seen as a perfect fusion. All tantric practice aims at this end of realising the "two-in-one" as Snellgrove calls it. (*Hevajra Tantra*, Vol.1, p.22ff.)

The text of Tāranātha's *dam pa'i chos rin po che 'phags pa'i yul du ji ltar dar ba'i tshul gsal bar ston pa dgos 'dod kun 'byung* often referred to as the *dgos 'dod kun 'byung*, but hereafter as the *rgya gar chos 'byung*, says on page 67 of the Sārnāth edition (lines 14-15): "de'i tshe shar phyogs kyi yul bhang lar rgyal po ha ri tsandra zes bya ba tsandra'i rigs kyi thog ma de byung ste sngags lam la brten nas dngos grub thob pa"—"At that time in the eastern land of Bhaṅgala (Bengal), the King Haricandra, the first of the Candra lineage, supported by the mantra path, attained Siddhi..."

63. Tāranātha's *rgya gar chos 'byung* says, on p.70, lines 3-6: "'di dag dang dus mtshungs par ao di bi śa'i yul du rgyal po mu nyja 'khor stong dang bcas pa rig pa 'dzin pa'i lus grub pa dang/nub phyogs ma la wa'i phyogs gcig do dha ha ri zes bya bar rgyal po bho dzi de ba 'khor stong dang bcas pa mi snang bar gyur ba"—"At this time in the land of Oḍiviśa, the King Muñja with a thousand attendants attained the Vidyādhara Body (see Note 37) and in Dodhahari, a certain

area of the western land of Mālava, the King Bhojideva (sic.) together with a thousand attendants vanished..."

64. *Tib.* ril bu'i dngos grub *Skt.* Guṭikā or Guḍikā Siddhi. Literally, 'the magic power of "pills"'. *Tib.* ril bu. Literally, 'pill'. In his *rgya gar chos 'byung,* Tāranātha in describing the same event uses the abbreviated form ril lu (p.77, line 15, Sārnāth text). The type of pills referred to here are the kind specially compounded and given by lamas to their disciples and certain laymen as a sacrament to be eaten at specially chosen crisis times, for which specific details are given. Such pills are usually taken in times of extreme danger, life-force weakness, after certain dreams, etc. They can be compounded out of various substances such as metals, herbs, saint's urine, etc., but the benediction given them is the 'activating agent'. Most common sizes vary from pinhead to pea size. See Beyer, S. *The Cult of Tārā,* pp.252-3 and 283-4.
65. *Tib.* rgyal rigs *Skt.* Kṣatriya. The warrior caste, second highest caste in Hindu society. It was from this group that Śākyamuni Buddha came and it is noticeable that many of his early converts and patrons came from a Kṣatriya background.
66. A land in the west of India.
67. *Tib.* rab tu dpa' mo'i sgrol ma. Literally, 'very heroic Tārā'. This is the name given to the first of the 21 Tārās. The present text refers to Tārā as (*Tib.*) dpa' bo, 'hero'.
68. *Tib.* ci bde 'at large', 'ad libitum'. Also the name of a tantric college at Vikramaśīla (see Note 166).
69. For an example of the attitude of another such ocean deity towards intruders in his realm, see the fifth story in the *mdo mdzangs blun (gsung rab gces btus* edition, pp.36-40) entitled "The Questions of the Ocean-God". In this text the divinity is described as "having magically changed himself into a demon, with a very ugly blue body, with fangs pointing upwards and flames billowing about his head..." (text pp.36-7) and other phantom forms, with the intention of confusing the merchants. As in the present story, a Buddhist saves the ships and crew.
70. The divinities mentioned here are all from the Hindu pantheon.
71. *Tib.* dge bsnyen *Skt.* Upāsaka. A Buddhist layman who while living a secular life has nevertheless undertaken to abide by

the eight precepts, namely to abstain from killing, stealing, sexual misconduct, harmful speech, use of intoxicants, untimely food, objects of sensuality, and luxurious surroundings.

72. Tārā's 10-letter mantra is "Oṃ Tā Re Tuttāre Tu Re Svā Hā". The mantra is specifically for the form of Tārā known as Green Tārā (*Tib.* sgrol ljang). This mantra is extremely widely known, rivalling even the mantra of Avalokiteśvara (*Tib.* spyan ras gzigs), "Oṃ Ma Ṇi Pad Me Hūṃ". Both the Tārā mantra and the prayer to her 21 forms (see Note 23) are an immensely popular prophylactic charm, forming almost a separate cult in Kham and Amdo.

73. *Tib.* sha za *Skt.* Piśāca. A class of malicious ogres who belong to the class of (*Tib.*) srin po (*Skt.*) Rākṣasa (see Note 52).

74. There are numerous references to the Sendhapa/Saindhava sect in histories of the period, eyewitness accounts etc. Tāranātha, later in this text, relates an account of the Śrāvaka Sendhapas of Singhala running berserk at Bodhgayā, smashing images and burning holy Mahāyāna scriptures, in the time of King Dharmapāla of Bhaṅgala (770-810 AD) (see pp.39-41). The Tibetan monk pilgrim chag lo tsā ba chos rje dpal (known as Dharmasvāmin) comments on the sacristanship of the holy site of Vajrāsana (see Note 91) by them in 1234-1236 AD (see *Biography of Dharmasvāmin, a Tibetan Monk Pilgrim,* trans. Dr. G. Roerich, pp.73-4). He tells how he was denied access to the holy shrine until he had removed a copy of the Aṣṭasāhasrikā-Prajñāpāramitā he was carrying on his back and had listened to a lengthy diatribe against Nāgārjuna, the Madhyamika philosopher. We can see that their tenure of the holy spots of central-north India, however variable it may have been, extended over at least 500 years, and the above-mentioned incidents show that they were a force majeur in the land. Whether the Sendhapas (also known as Saindhavas or Sindhavas) were from Ceylon as Dharmasvāmin states (Roerich op.cit., p.73, or text—Vārāṇasī edition, p.44) or partially from Sindh as Nalinaksha Dutt suggests in *The Age of Imperial Kanauj,* ed. R.C. Majumdar (p.273) is research yet to be undertaken. Their undoubted influence on this period certainly merits deep attention. (See Note 94.)

75. *Tib.* bcom brlag *Skt.* Mathurā. A city near present-day Agra,

and of considerable importance during the Buddha's time, as an intellectual centre and trade centre.

76. *Tib.* rin po che sna bdun. In the present context, I think that simply 'seven precious gems' are referred to here. However, the Tibetan term rin po che sna bdun or, alternatively, nor bu chab bdun may also refer to the seven most precious attributes of a world-emperor (*Skt.* Cakravartin). These seven are: 1. the Wheel of the Doctrine, representing righteousness; 2. the Wish-granting Jewel (Truth); 3. the Ideal Wife (love); 4. the Ideal Minister (wisdom and justice); 5. the Ideal General (courage and loyalty); 6. the Ideal Elephant (strength and stability); 7. the Ideal Horse (freedom). These seven ideals are often shown in miniature statues or woven carpet designs as auspicious symbols much as the eight lucky signs are (*Tib.* bkra śis rtags brgyad). See also Govinda, Lama A. *rgyal srid rin chen sna bdun* in *Bulletin of Tibetology,* Vol.VI, No.3.

77. *Tib.* lha ma yin *Skt.* Asura. Literally, 'not. gods'. A class of titans who, although gifted with power and wealth, are not yet free from the cycle of death and rebirth (see Note 17).

78. Vārāṇasī—the 'new' name for the ancient city of Kaśi. Under British rule it was referred to as Benares. Indians have called it Vārāṇasī for many centuries, and its re-use was an assertion of independence after 1947.

79. According to Tāranātha's *rgya gar chos 'byung,* a King Jayacandra was a great-nephew to the afore-mentioned King Haricandra of Bhaṅgala. King Haricandra is said to have attained the state of 'rainbow body' (see Note 140). (Sārnāth text, p.77, lines 11-12). Whether or not this is the same Jayacandra referred to in the text is not known. The period referred to is approximately the 5th-6th century AD.

80. Ayodhyā. A city prominent in Buddhism until after the 6th century AD. It is approximately 200 miles north-west of Vārāṇasī.

81. Tirhut: Tirāhut—the old city of Videha. About 175 miles north-west of Vārāṇasī.

82. *Tib.* tsam pār ṇa *Skt.* Campāraṇa. Classed as a 'border land' (*Tib.* mtha' ru) by Tāranātha in the *rgya gar chos 'byung* (Sārnāth text, p.25, line 17). "mtha' ru" may also refer to the Tharu tribe now inhabiting the jungle and terai valleys on the southern borders of West Nepal and India. It is said that

the Emperor Aśoka came from this tribe (see Note 135). Campāraṇa is probably the Champaran District of North Bihar.

83. *Tib.* rdo rje lhung ba. The term 'rdo rje' has two meanings. One is uniquely philosophic and can be taken to mean that which is unchangeable, an absolute. This adamantine nature has given its name to the so-called path of tantric Buddhism, the Vajrayāna. (See Prof. G. Tucci, *Tibetan Painted Scrolls,* Vol.1, pp.209-263, "The Religious Ideas. Vajrayāna" for a masterly explanation of the Vajra path.) However, in Tāranātha's text (*Skt.*) Vajra has a much simpler meaning. According to hoary Indian myths, (*Tib.*) rdo rje or (*Skt.*) Vajra is the term used for thunder, hence the misnomer 'thunder-bolt path' for Vajrayāna which was common in early interpretations. Here we are told of a phenomenon allied to that of thunder—that of flaming metal which Tibetans believe is hurled earthwards by the power of thunder and lightning. Tibetans believe that such heavenly metal (*Tib.*) gnam lcags, literally, 'sky metal' or thog rde'u, literally 'heavenly pebble', is thrust into the earth and re-emerges in various shapes depending on whether the subterranean Nāgas have made it rise to the soil-level. Often such lumps are dug up and bear a stunning resemblance to divinities of the Tibetan pantheon. Such images are considered to be of very great value. See Prof. G. Tucci, *The Ancient Civilisation of Transhimalaya*, pp.33-9.

84. *Tib.* gnod sbyin *Skt.* Yakṣa. Literally, 'harm giver'. A class of malevolent spirits who are accorded frequent worship by Tibetans. They were often represented on the temple precincts and on door posts where they acted as protectors. According to Das, S.C. (*Tibetan-English Dictionary,* p.754) they also frequent mountain passes where, unless propitiated by travellers, they suffocate the latter with poisonous vapours. (See Note 30.)

85. *Tib.* gnam lcags. See Note 83.

86. The river Sindhu appears to be the ancient name for what is now known as the river Indus.

87. *Tib.* klu sgrub *Skt.* Nāgārjuna. A great Mahāsiddha (great, perfected yogin) who was taught by Saraha (also known as Rāhula). Nāgārjuna is frequently confused with the Mādhyamika teacher of the same name who lived about the

late 1st-mid 2nd century AD. The tantric Siddha Nāgārjuna possibly comes from the period of early-mid 6th century AD.

88. These two legends may be found in Chattopadhyaya, A. *Tāranātha's History of Buddhism in India* (a translation of the *rgya gar chos 'byung*), pp.201-2 and 208, or in the text (Sārnāth ed.), pp.142-3 and 148.
89. This legend may be found in Chattopadhyaya, A., pp.212-222, or in the text, pp.158-9 (see Note 88).
90. This legend may be found in Chattopadhyaya, A. op.cit., p.253, or in the text, p.186 (see Note 88).
91. *Tib.* rdo rje gdan *Skt.* Vajrāsana. Literally, 'the adamantine seat'. The site where the Buddha gained his Enlightenment, situated at the present-day town of Gayā.
92. Possibly the site of present-day Ruṃmindei (Lumbinī) near to the ancient site of Kapilavāstu, just inside the Nepalese border. It was on this site that Queen Māyā-Devi gave birth to the Buddha from her side. At the time it is possible that the grove at Lumbinī was a place of pilgrimage for women with child, and that a visit to the grove of the goddess there was considered efficacious for them. See Kosambi, D.D. *Myth and Reality, Studies in the Formation of Indian Culture*, pp.100-102. This could also refer to the area known these days as Hardwar, or in previous times as Māyāpurī.
93. Chapter 5 of Roerich, G. *Biography of Dharmasvāmin*, states that this image was made of stone (p.75). Text (Vārāṇasī ed.), p.47, line 3.
94. This and many subsequent accounts are so close in style and language to those in the *Biography of Dharmasvāmin* that one cannot rule out this text as one of Tāranātha's sources. This incident may be found in the *Biography* on p.75 and in the text (Vārāṇasī ed.) on p.46, line 12 to p.47, line 6.
95. The Mahābodhi Shrine is the temple built over the site of Buddha's Enlightenment (see Note 91). At the time of Dharmasvāmin's visit (1234-1236 AD) it was in the charge of Hīnayānist sacristans (see Note 74).
96. This temple was known as Mari Vihāra (Das, S.C. *Tibetan-English Dictionary*, p.1068) and the legend of the image is recorded in Roerich, G. *Biography of Dharmasvāmin*, p.75 (Vārāṇasī text, p.46, lines 1-12).
97. One of the Pāla Dynasty Kings of Bhaṅgala, Dharmapāla lived from 770 to 810 AD.

98. This incident is given a little further explanation in Tāranātha's *rgya gar chos 'byung* where (in the Sārnāth text, p.204, line 18 to p.205, line 2) it is said that the Sendhapas destroyed these scriptures and the image because as they said, "'di dag ni bdug kyis byas pa'o", which I translate as, "these things were made by Māra (the tempter)". Furthermore, Tāranātha states (loc.cit.): "sku gzugs de yang dum bur bgos nas myed pa byas so"—"the image (i.e. the silver Heruka) was broken into pieces and became booty". This substantially agrees with the version given by B.N. Datta in *Mystic Tales of Lama Tāranātha, a Religio-Sociological History of Mahāyāna Buddhism*. (A 're-translation' and condensation of Grünwedel's *Edelsteinmine*, itself a translation into German of Tāranātha's text, *bka' babs bdun ldan gyi brgyud pa'i rnam thar ngȯ mtshar rmad byung rin po che* and published in Petrograd, 1914), Datta's work says (p.53), "in Vajrasana (sic.) many Saindhava and Singhala-Bhikṣus destroyed the silver-moulded image of Heruka (sic.) and made profit out of it. And for that reason the king killed many of the Singhala Bhikṣus...". The translator notes that the king referred to was probably Dharmapāla (see Note 74).

99. Buddhaśrījñāna is the same person as the Buddhajñāna referred to in p.65 of this translation. I use 'maṇḍala' here as an imperfect translation for the Tibetan chos 'khor, which strictly translated should be 'Dharma wheel', implying the decorative wheel emblem held iconographically in representations of the lineage of Dalai Lamas.

100. *Tib.* sde snod gsum *Skt.* Tripiṭaka. Literally, 'three bundles'. This term denotes the triple classification of the Buddhist canon into its most basic groupings: 1. *Tib.* 'dul ba *Skt.* Vinaya (Monastic Discipline). 2. *Tib.* mdo sde *Skt.* Sūtra (Religious Discourses). 3. *Tib.* mngon chos *Skt.* Abhidharma (Metaphysics).

101. Prof. G. Tucci in his *Tibetan Painted Scrolls* (vol.1, p.391) says, "Indian tradition attributed Tārā's initiatic revelation to Guhyaśīla and to Hayaghoṣa." This translation refers to them in p.43.

102. *Tib.* dban bskur *Skt.* Abhiṣeka. The blessing and granting of power to a supplicant, enabling him to practise with the guru's infusion of power and ability in the text given him. For a discussion of this term and its close companion (*Tib.*)

byin rlabs (*Skt.*) Adiṣṭhāna, literally, 'power wave' or 'gift wave', see Snellgrove, D.L. *The Hevajra Tantra*, Vol.1, pp.131-3.

103. Oḍḍiyāna; Uḍḍiyana; Urgyen. The last of these names is the Tibetan equivalent of the former (*Tib.*) o rgyan. It is considered that Oḍḍiyāna was situated in or near the present-day Swat Valley in north-west India. It was renowned for the number and quality of its tantrikas, its mystic pīṭhas (tantric convocation sites) and its Ḍākinīs par excellence. (See Notes 38 and 48.)

104. *Tib.* gtum po khro bo *Skt.* Caṇḍamahāroṣaṇa. One of the class of fierce protectors of the Doctrine. (*Tib.* chos skyong *Skt.* Dharma- pāla.)

105. *Tib.* bskyed pa *Skt.* Utpattikrama (or Utpannakrama). This refers to the meditational vision (or creation) of a divinity, exterior to oneself. This is the stage of 'creation of the maṇḍala'. These emanations are subsequently reabsorbed or recreated within the meditator and the stage of final perfection is said to have arisen. This latter state is known as the stage of (*Tib.*) rdzogs pa or (*Skt.*) Sampannakrama. These stages (*Tib.*) rim pa of production and perfection, or more accurately generation and realisation, are of prime importance for the understanding of tantric meditation and practice. See Guenther, H.V. *Treasures on the Tibetan Middle Way*, pp.64-73. For a discussion of (*Tib.*) bdag bskyed (transforming self into deity) see Lessing, F. and Wayman, A. *Mkhas grub rje's Fundamentals...*, pp.163-173.

106. *Tib.* shes rab kyi pha rol tu phyin pa *Skt.* Prajñāpāramitā. A class of Mahāyāna texts of which the basic premises form the foundations of tantric philosophy but at several removes. This type of work relies on 'conventional' values such as 'perfections' etc. and is considered markedly inferior to the tantric path by tantrikas. The texts on which the Mahāyānist bases his philosophy and his actions are however often simply reinterpreted by the tantrikas and still play a major part in their commentarial literature on the tantras themselves.

107. *Tib.* rab tu dga' ba *Skt.* Pramoda/Pramudita.

108. Hayaghoṣa together with Guhyaśīla are prime sources for the revelation of Tārā's Tantra (see Note 101). The tantric Siddha Nāgārjuna is said to have heard the Tārā Tantra from Hayaghoṣa.

109. *Tib.* rta mgrin *Skt.* Hayagrīva. Literally, 'The Horse Necked One'. A protector of the Doctrine and protector of the Lotus Family (see Note 25) of which he is a patron. For an illustration and a description of Hayagrīva, see Grünwedel, A. *Mythologie du Buddhism au Tibet et en Mongolie,* pp.165-6.
110. The student of Nāgārjuna, and with the younger Rāhulabhadra, Nāgārjuna's most illustrious spiritual successor. See bu ston's chos 'byung (transl. Obermiller, *History of Buddhism,* Part 2, pp.130-2).
111. *Tib.* sgra gcan 'dzin bzang po *Skt.* Rāhulabhadra. Tāranātha's *rgya gar chos 'byung* says further of him (Sārnāth ed. p.90, lines 12-14), "slob dpon sgra gcan 'dzin bzang po ni rigs dmangs rigs yin kyang gzugs dan longs spyod dbang phyug phun sum tshogs pa zhig..."—"The Ācārya Rāhulabhadra, although from the lowest caste, was fully blessed with a fine body and wealth."
112. In Tibetan monasticism there are five minor and five major areas of knowledge:

    The five minor areas:
    1. snyan ngag — poetry
    2. mngon brjod — lexicography/rhetoric
    3. (skar) rtsis — astrology/mathematics
    4. zlos gar — drama
    5. sdeb sbyor — composition/prosody

    The five major areas:
    1. gtan tshig (tshad ma) — logic
    2. nang rig — self-awareness
    3. sgra — grammar
    4. bzo — craft, painting, imagery, etc.
    5. gso — medicine

    Prof. Tucci in his *Tibetan Painted Scrolls* (vol.1, p.94) omits sdeb sbyor and nang rig, substituting 'dul ba (monastic rules). Lamas I have consulted favour the above divisions, although there are variances between individuals. In general they say 'dul ba is to be understood as pervading all such activities and is not considered a separate skill.
113. A female Yakṣa.
114. According to Tāranātha's *rgya gar chos 'byung* (Sārnāth edition, text p.101, lines 3-4), Nāgamitra instructed dge 'dun srung ba (*Skt.* Saṅgharakṣita).
115. See Chattopadhyaya, A. *History of Buddhism in India,* p.196,

Footnote 3 for a discussion of the name nyi ma sbas. I follow her translation of it as Sūryagupta rather than the alternative of Ravigupta. Pages 197-8 of the above work contain a small account of Sūryagupta's main deeds and Tāranātha specifically mentions that he was a Tārā siddha. The work Prajñā (see Bibliography) in its subject section on eminent Indian paṇḍits' and siddhas' names gives Ravigupta as equivalent for the Tibetan nyi ma sbas pa.

116. *Tib.* blo brtan *Skt.* Sthiramati.
117. See Chattopadhyaya, A. op.cit., pp.199-209 for a full account of the life of Candragomin. See Note 88 for text reference for Candragomin's protection from the Fear of Water.
118. *Tib.* thams cad mkhyen pa'i bshes gnyen. See Chattopadhyaya, A. op.cit., pp.220-2 for a full account of the life of Sarvajñamitra of Kaśmir.
119. *Tib.* sgeg pa'i rdo rje. See Chattopadhyaya, A. op.cit., pp.271-2 for a fuller account of the life of Līlāvajra of Urgyen (Oḍḍiyāna).
120. See Prof. G. Tucci, *Tibetan Painted Scrolls*, Vol.1, p.391, where the above lineage is confirmed by extract from klong rdol bla ma's works.
121. *Tib.* thugs dam/yi dam *Skt.* Iṣṭadevatā. One's own tutelary divinity to whom first reverence and then offering is made.
122. A kingdom lying just to the north of the Vindhya hills in present-day Mādhya Pradesh.
123. Turuṣka is the general Sanskrit name given to the Turkish invaders of India. In Tāranātha's works it is distinguished from the Garlok (Quarluq) who are a specific group of Turks. The Tibetans, however, frequently use the word 'Garlog' as their translation of 'Turuṣka'. For example, tshe brtan zabs drung in his dictionary *dag yig thon mi'i dgongs rgyan* (p.54) says they are the Turuṣka from thu aer chi who inhabited the north-west of India (see Note 129).
124. *Tib.* lha'i seng ge.
125. King Śrī Harṣadeva of Kaśmir acceded to the throne in 1089 AD and died in 1101 AD. See an account of him in Paṇḍit, R.S. *Kalhaṇa's Rājataraṅginī* in the Seventh Taranga.
126. *Tib.* bye brag tu smra ba *Skt.* Vaibhāṣika.
127. Durga, the consort of Śiva, the Hindu divinity of creation and of destruction. Also known as Kālī, she must be propitiated with fresh blood, and consequently vast animal sacri-

fices are still publicly undertaken in her name in Bengal, Nepal and Assam in particular.

128. See Note 100.
129. *Tib.* gar log. The Turkish Quarluq tribe (see Note 123). An article I am unfortunately unable to have access to but which promises to be of prime importance is Hoffmann, H. *Die Quarluq in der Tibetischen Literatur* (Oriens, 3).
130. In B. Datta's *Mystic Tales of Lama Tāranātha* (see Note 98) a similar description is given by a Turuṣka of monks. He says, "In my country such shaven-heads with red coats had not been before..." (p.95).
131. *Tib.* sangs rgya 'bangs *Skt.* Buddhadāsa. Chattopadhyaya, A. op.cit., p.150 Footnote 10 says: "Yuan-Chuang mentions one Buddhadāsa as the author of the Mahāvibhāsā; but Watters comments, `As this work is a book of the Sarvāstivādin School of the Hīnayāna, its author cannot have been the Buddhadāsa who was a contemporary of Vasubandhu and a disciple of his brother Asaṅga. Very little seems to be known about any Śāstra writer with the name Buddhadāsa and there is no author with this name in the catalogues of Buddhist books known in China and Japan...Neither is any work attributed to him in Tg (bstan hgyur)'." However, referring to the latter part of Buddha- dāsa's life, Tāranātha says, "...and in the west, Buddhadāsa, the disciple of Ārya Asaṅga, worked for the welfare of the living beings in the latter part of his life." (Chattopadhyaya, p.177.)
132. *Tib.* dkon mchog gsum gyi 'bangs. For a fuller account of Triratnadāsa, see Chattopadhyaya op.cit., pp.190-1.
133. *Tib.* phyogs kyi glang po *Skt.* Dignāga or Dingnāga. A philosopher and teacher of the Vijñānavāda School. He lived in the 5th century AD. He was a fearsome debater and defeated the leading dialecticians of his day. Dignāga in particular investigated the fallacies of two areas hitherto taken as valid sources of knowledge, namely perception and inference. Many of his works are available today in the Tibetan translations. See *rgyan drug mchog gnyis*, pp.35-6 for a succinct account of his life. Also see Chattopadhyaya op.cit., pp.181-5 for a brief bibliography of him. See Stcherbatsky, *Buddhist Logic*, Vol.2, Appendix IV for a contrast of Dignāga's views on content of knowledge, co-ordination of perceptions with their objects etc. with the view of his teachers

Vasubandhu, Vinītadeva, Vācaspati Miśra, Udayana-Ācārya and Jinendrabuddhi.

134. *Tib.* zhi ba lha *Skt.* Śāntideva. A renowned Prāsaṅgika scholar of the 7th century AD. His works have proved most popular because, like Tibet's beloved poet-saint Mi la ras pa, Śāntideva drew similes and examples from everyday experience and his works are emotional yet well within the Madhyamika philosophical fold of no affirmation-no negation. Śāntideva's most readily attainable works in translation are: *Bodhicaryāvatāra,* translated by Matics, M. as *Entering the Path of Enlightenment;* Barnett, L.D. (in part only) as *Path of Light;* Stephen Batchelor as *A Guide to the Bodhisattva's Way of Life,* and his *Śikṣāsamuccaya* translated by Bendall and Rouse. A useful bi-lingual edition of the *Bodhicaryāvatāra* in Sanskrit and Tibetan is that edited by V. Bhattacharya.

135. Possibly referring to the tribe known as the Tharu (*Tib.* mtha' ru, literally, 'utmost limit', 'border place'), at present inhabitants of the lowland Terai and Siwalik Hills of western Nepal. Dor Bahadur Bista in his *People of Nepal* (p.108) quoting Shrivastava, *The Tharus, A Study in Culture Dynamics,* says, "The Tharus are a Mongoloid people or predominantly so, who have successfully assimilated non-Mongoloid physical features as well." Thereafter follows an interesting discussion of Tharu accounts of their own origins. My own observations in this part of Nepal may be of relevance here. The predominant impression is that the vast majority of ancient steles found from Jumla to Dullu, and from Jajarkot to Thibru, have Tibetan Buddhist graffiti on them, although many steles come from a very much earlier age than the Tibetan frequentation of the areas. It appears that the steles date to approx. 9th century AD and the graffiti to approx. 14th-15th century AD. However, these Buddhist traces (frequent and on the trade routes) all stop at the range north of the Siwaliks, the Mahabharat Lekh. Dailekh on the north side was the last town on the Jumla-Surkhet track where I noted Tibetan inscriptions, despite the fact that south in Surkhet Valley lay the ruins of a large and most imposing Buddhist vihāra (temple) seemingly built in approx. 10th century AD and possibly ruined in the frequent land subsidences in the Surkhet Valley. This valley, a Tharu tribal area (as well as the Dang Valley 35 miles east of it)

seemed epigraphically a (*Tib.*) mtha' ru (border area) indeed. Prof. G. Tucci's *Preliminary Report on Two Scientific Expeditions in Nepal* is most interesting in this regard.

136. *Tib.* ro langs *Skt.* Vetāla. The ro langs is a corpse which has been revived by a malicious spirit. Of all the demons which stalk the Tibetan mind, although the most gruesome outwardly, the ro langs is often the easiest to deal with as its limitations of movement etc. make it fairly easy to evade. The origins, limitations and legends about them are discussed in an article by Turrell Wylie, *ro langs—The Tibetan Zombie in History of Religions*, Vol.4, No.1 Summer 1964. An interesting collection of stories attributed to King Vikramāditya (for a debate on his dating see R.C. Majumdar (ed.) *The Age of Imperial Unity*, Chap.X), known as the *Vetālapañcaviṃśatikā* (The Twenty Five Corpse Stories) and the same stories Buddhicised by the Tibetans, where they are known by the short title *ro sgrung*, or *ro dngos grub*, are mentioned in the Bibliography.

137. The phurbu is a ritual dagger with a three-edged blade, used as a weapon against demons which have been coerced forth by the officiating lama. There are several legends about phurbus which contain magic powers. See for example A. David-Neel, *My Journey to Lhasa*, pp.305-8.

138. *Tib.* gi ham/gi wang/gi hang/'gi wam/'gi'u wang/ghi wam. A yellowish hard stone found in the intestines and livers of ruminant animals, known in English as bezoar stones. Das, S.C. in his *Tibetan-English Dictionary* says that for medicinal purposes the elephant's stone is of best quality and that of the ox of second quality (p.215). Tseten Zhabdrung (*Tib.* tshe brtan zhabs drung) in his *dag yig thon mi'i dgongs rgyan* (p.55) mentions it only as an elephant derivative and gives as its 'secret' usage the aphrodisiacal powers it contains. This latter use is borne out by R. von Nebesky-Wojkowitz (in his *Where the Gods are Mountains*, p.247) who tells of an old lama doctor at Lhasa who used traces of this potion in his female patients' medicines to his own advantage. See also Ven. Rechung Rinpoche, *Tibetan Medicine*, especially pp.69, 74-6.

139. *Tib.* bdud rtsi *Skt.* Amṛta. Literally, 'nectar'. A potion or, more rarely, a pill given by lamas to certain supplicants as a kind of blessing. The efficacy of the nectar lies not so much in the precious substances contained in it (rare herbs, metals,

distillation of lamas' urine etc.) as in the elaborate empowerments given to it. Although the compounding may be performed by novices, the benedictions etc. are always performed by learned lamas.

140. *Tib.* 'ja' lus. Literally, 'rainbow body'. It is said that certain saints attain the rainbow body within their lifetime and that a coloured aura is perpetually about them, together with a sweet odour, as a sign of their inner attainments. Philosophically, the rainbow body is attained when existence as an enlightened being is harmonised with the 'in the world' existence.
141. See Note 136.
142. Tāranātha in his *rgya gar chos 'byung* translated by Chattopadhyaya, A. as *Tāranātha's History of Buddhism in India* says (p.314), "Already after the death of King Dharmapāla, the number of tīrthikas and mlecchas gradually increased in the Kingdom of Bhaṅgala, in Ayodhyā etc., on the north of the Ganges and in all the regions of the east and west of the Yamunā..." There was another awkward hiatus in which Buddhism lacked the usual support from royalty, from 908 AD (the death of Nārāyaṇapāla), the end of the first Pāla dynasty, to 988 AD, the revival of the second Pāla dynasty by Mahīpāla I. Atīśa (Dīpaṅkara Śrījñāna) was one of the first to reverse the trend of defeat by tīrthikas of Buddhists in debate. This series of defeats was probably due to the dwindling numbers inside the monasteries when royal largesse was lacking. An 80 to 95 year gap in debating practice and authoritative adjudication gave the tīrthikas an advantage over Buddhists which Atīśa's arrival is said to have reversed. See Chattopadhyaya, A. *Atīśa and Tibet*, p.406.
143. Buddhajñāna is the same person as the Buddhaśrījñāna whose maṇḍala was damaged by the Sendhapas at Vajrāsana (see pp.39-40 and Notes 98 and 99).
144. *Tib.* man ngag *Skt.* Upadeśa. An explanation of a text in a detailed but highly abbreviated form.
145. *Tib.* nag po chen po *Skt.* Mahākāla. Literally, 'Great Black One'. One of the class of terrifying protective divinities, Mahākāla is said to be a Buddhicised form of the Hindu god Śiva.
146. *Tib.* gdan bzhi las kyi phreng ba.
147. *Tib.* dur khrod bsil ba tshal *Skt.* Śītavana. A renowned cem-

etery (*Skt.* Śmaśāna) north-west of Nālandā University and very popular among yogins because of its fearsome aspect. The Śītavana was "one of the eight cemeteries of ancient India, in all of which one after another the Lotus-Born One (Padma Sambhava) practised the yoga of Sasānika (`frequenting of cemeteries')." (Evans-Wentz, W.Y. (ed.) *The Tibetan Book of the Great Liberation*, p.118.) The act of meditating in graveyards was (and still is) one of the requirements for a yogin to fulfil his training in fearlessness. The `blood-drinking yogi' (*Tib.* khrag 'thung rgyal po—alias gtsang smyon Heruka) calls himself "the cemetery wandering yogi" (*Tib.* dur khrod nyul ba'i rnal 'byor) in the colophon to *The Biography of Marpa the Translator*—the *sgra bsgyur mar pa lo tsā'i rnam par thar pa mthong ba don yod* (p.252, line 11). When Dharmasvāmin visited Śītavana (Roerich, G. op.cit., p.85) he found it quite horrifying with "...numerous venomous snakes with spotted bodies and black heads, of the size of a man's thigh. The tops of thickets (in the forest) used to shake and emit a cracking noise when these snakes moved about."

148. Tillipa (or Tilopa), who lived from 988 to 1069 AD, was the main teacher of Nāropa. He is considered by Tibetans to have received his own instruction directly from (*Tib.*) rdo rje 'chang (*Skt.*) Vajradhara, the personification of the wisdom/method combination. See Datta, B. op.cit., pp.41-2 for a brief account of Tillipa.

149. Nāropa (1016-1100 AD) was the most renowned disciple of Tillipa (see above note). The transmission lineage went from Nāropa to the Tibetan, Marpa of lho brag (1012-1096 AD), from whom it spread inside Tibet into the sect known as (*Tib.*) bka' brgyud. See *The Life and Teaching of Nāropa* by H.V. Guenther and the *Biography of Marpa* also exists in a French translation by Bacot, J. *La Vie de Marpa le Traducteur*.

150. Ḍombhīpa, also known as Śrī Ḍombī. A brief account of him may be found in Datta, B. op.cit., p.45.

151. See an account of Thakkinagnapa on page 74 of the present work. He occurs as 19th in the list of 84 Siddhas given by Prof. G. Tucci in *Tibetan Painted Scrolls*, Vol.1, p.228. According to the *pag sam jon zang* by *sumpa khan po yece paljor (Tib. dpag bsam ljon bzang by ye shes dpal 'byor*) ed. by Das, S.C., an alternative epithet for tha ga na is (*Tib.*) spyang ki pa or `wolf-man' (p.125, line 20). A. Chattopadhyaya in *Tāranātha's*

History of Buddhism in India has an interesting note on Thagana-pa on p.290, footnote 8. According to this he was a teacher of Śāntipa—this assumes, of course, that our Thakkinagnapa is identical to Thaganapa.

152. Asitaghana is said to have lived for more than 200 years (Datta, B. op.cit., p.49).
153. *Tib.* Zhi ba sbas pa *Skt.* Śāntigupta. For a brief account see Datta, B. op.cit., p.82ff.
154. A full account of Jñānamitra and his transmittal to Śāntigupta may be found in Datta, op.cit., pp.85-90.
155. Rāhulagupta was one of the teachers of Dīpaṅkara Śrījñāna (Atīśa). See Chattopadhyaya, A. *Atīśa and Tibet,* p.67.
156. See above note. The book referred to is an excellent compilation, giving a clear account not only of Dīpaṅkara Śrījñāna, but also of Buddhist society at the time (see Note 174).
157. The name 'Madhyamasiṃha' is transliterated throughout the text (see p.78 for his life). In his *rgya gar chos 'byung* Tāranātha uses the Tibetan form of the name—*dbu ma'i seng ge* (text p.228, line 17).
158. Saṅghaśrī was a Nepalese disciple of Śākyaśrībhadra, the 'Great Kaśmiri Paṇḍit' (*Tib.* kha che paṇ chen) who lived from 1145 to 1225. Saṅghaśrī was particularly learned in Sanskrit grammar and Abhidharma philosophy. Together with Dānaśīla and the above-mentioned Śākyaśrībhadra he was one of the instructors to the young Sa skya Paṇḍita (*Tib.* kun dga' rgyal mtshan) who lived from 1182 to 1251 AD (see p.88 of this translation).
159. It is said that Ratigupta was instructed by Asitaghana and the Siddha Oṅkaranātha. See Datta, op.cit., pp.81-2.
160. *Tib.* chos 'byung zhi ba *Skt.* Dharmākaraśānti.
161. For example in Tāranātha's *rgya gar chos 'byung; bka' babs bdun ldan,* etc.
162. *Tib.* ku ru ku le *Skt.* Kurukullā. A demonic goddess whose main function it is to subjugate the evil tendencies in the mind of the practising yogin and control outer inimical forces. See Beyer, S. *The Cult of Tārā,* pp.301-310. In her four-armed, red-coloured form, she dances on a corpse. While one pair of arms holds a bow made of flowers and an arrow of red lotuses (the arrow of (*Skt.*) rāga—lust), the other pair holds a hook of desire and a noose of desire. In this form she is the consort of Kāmadeva, the God of Desire (see Note 22). Her

sādhana, "by means of which all beings are brought into subjection" may be found in Snellgrove, D.L. *The Hevajra Tantra*, Vol.1 xi, verses 12-15. See also Bhattacharyya, B. *The Indian Buddhist Iconography*, pp.147-152.

163. *Tib.* rnam gnon tshul/rnam gnon nang tshul *Skt.* Vikramaśīla. The renowned Buddhist monastery-cum-university of Magadha, which was founded by King Dharmapāla (770-810 AD). Its site was completely obliterated by the Turuṣkas, to the extent that Dharmasvāmin could not even find a trace of it in 1234-1236 AD. However, in the time of the Elder Dharmasvāmin (*Tib.*) chag dgra bcom (1153-1216 AD) Vikramaśīla still existed and one can judge the ferocity the Turuṣkas unleashed on it when even the foundations were thrown in the Ganges river (see Roerich, G., op.cit., p.522). It was a great centre for tantric study, and among its most renowned incumbents were Nāropa, Dīpaṅkara Śrījñāna (Atīśa), Abhayākaragupta and Ratnākaraśānti. See references to Vikramaśīla in Chattopadhyaya, A. *Atīśa and Tibet*.

164. *Tib.* gsang 'dus *Skt.* Guhyasamāja. One of the patron deities of tantric texts, particularly for the (*Tib.*) dge lugs sect of Tibetan Buddhism. The other two protectors are Hevajra (*Tib.* dgyes pa rdo rje) and Cakrasaṃvara (*Tib.* 'khor lo sdom pa/bde mchog). See Beyer, op.cit., pp.47-54.

165. *Tib.* bzlas brjod *Skt.* Jāpa. Literally, 'muttering'. This refers to the repetition of mantras in private ritual, often up to many thousands of times. For the 'four members of muttering', their preliminary obeisances, exhibition of Dhāraṇīs and mudrās etc., see Lessing, F. and Wayman, A. *Mkhas grub rje's Fundamentals...*, pp.159-195 (especially pp.187-195).

166. I am unclear as to whether the phrase (*Tib.*) ci bde(r) here refers to 'ad libitum' or to the tantric college at Vikramaśīla which went by the same name. It is possible that Kanakaśrī lived as he pleased, for although the text is unclear, it appears that he left Virkramaśīla to undertake his seven years of meditation which, having failed, gave him a free period before the arising of his dream advising him to go to Nāropa (see Note 68).

167. See Note 164.

168. King Neyapāla/Nayapāla reigned in Bhaṅgala from 1038 to 1055 AD.

169. This particular Siddhi (power) is known in Tibetan as rlung

gom, literally 'wind walking', although to cover distances in an instant is more in the realm of magic than of body/mind control. In rlung gom as it is generally understood, distances of one month's travel are reduced to a few days' duration. Various reports differ in the degree of trance entered into by the workers. Mme. A. David-Neel in her *With Mystics and Magicians in Tibet* describes three meetings with such persons (pp.183-198), and R. von Nebesky-Wojkowitz in his *Where the Gods are Mountains* (pp.229-233) gives an account of the 'great caller' whose rhythmic steps take them from Nag mtho skyid phug Monastery in Gtsang District to Lhasa, Samye Monastery, Lhoka and back to Gtsang in two weeks. A circuit of this nature takes a "fast-moving caravan many weeks" (p.232). This Siddhi can also be known as (*Tib.*) rkang mgyogs—'fleet foot'.

170. See Note 151.

171. Linking the idea of a 'border area' with barbarianism is common in Tibetan literature, where the Tibetans say of themselves that their great distance from India (*Tib.* 'phags yul, literally 'the perfect country') is a measure of their great ignorance. (This has noticeably ceased as a sentiment since their 1959 flight from Tibet.) In Roerich's *Biography of Dharmasvāmin* (p.65) the Tibetan monk, being saluted by a Rāja (king) says, "Such a great Indian Rāja saluting a religious mendicant! Tibetans are like cattle and do not understand it!" Prior to this incident Dharmasvāmin had said (p.63), "The 'middle' as explained in the Doctrine is that 'where there is study, reflection and meditation!' A border region is characterised by the absence of study, etc." The word used by Dharmasvāmin for 'border area' is the same as that used by Tāranātha in the present text (*Tib.* mtha' 'khob—Vārāṇasī text of *Biography of Dharmasvāmin*, p.27, line 16).

172. *Tib.* 'jigs med 'byung gnas (sbas pa) *Skt.* Abhayākara (gupta). This paṇḍit lived in the late 11th to early 12th century AD and was one of the leading thinkers of Vikramaśīla Monastery in that period. While there he acted as (*Skt.*) Upādhyāya (professor, *Tib.* mkhan po) for some time, if not of the whole edifice then of one of the many colleges (*Tib.* grva tshang). For another of Tāranātha's accounts of him see A. Chattopadhyaya, *Tāranātha's History of Buddhism in India*,

pp.313-6, Datta, B. op.cit., pp.64-7 and Bhattacharyya, B. *Niṣpanna yogāvalī of Mahāpaṇḍita Abhayākaragupta.*

173. I have put the particle 'ta' in the name given in the text (p.77, line 1) because it appears from context to be a mis-spelling for 'Lalitavajra'. This particular Lalitavajra is of the early 11th century AD, for Tāranātha says in his *bka' babs bdun ldan* (see Datta, B. op.cit., pp.42-3) that he was a disciple of Tillipa (988-1069 AD) and this is confirmed by the present anecdote. It is unlikely that he is the same Lalitavajra to whom Tāranātha refers in his *rgya gar chos 'byung* (Sārnāth text p.176, line 13ff), for this person is said to have engaged in a 'Siddhi competition' with King Indrabhūti, in which the latter was defeated by him (Sārnāth text p.175, line 18—p.179, line 8. Also Chattopadhyaya, op.cit., pp.244-5). This places that particular Lalitavajra in the latter half of the 8th century AD and the first half of the 9th century.

That there are indeed two Lalitavajras is further suggested by Tāranātha who says that Kambalapā (identical with Lvā va pa (see Chattopadhyaya, op.cit., p.152 Note 20) gave abhiṣekha to King Indrabhūti (see Datta, op.cit., p.26). Kambalapā is also known as being one of the main gurus of Lakṣmīṅkarā, the sister of King Indrabhūti. This then puts Kambalapā/Lvā va pa in the period approx. 750-850 AD. In Tāranātha's *rgya gar chos 'byung* (Sārnāth text p.179, lines 8-13) and Chattopadhyaya (op.cit., p.245), both Lvā va pa and Lalitavajra go from Urgyen (Oḍḍiyāna— see Note 103) back to the east after the `Siddhi competition' with King Indrabhūti, and this confirms the `early' Lalitavajra as being from the same period as Lvā va pa. Even assuming a later descendent of King Indrabhūti, with the same name as his forebear, it would be unwise to put him as late as the `later' Lalitavajra, pupil of Tillipa (988-1069 AD).

174. For a list of important Tibetan sources for a biography of Atīśa see the introduction to section 6 (p.397) of *Atīśa and Tibet* by Chattopadhyaya, A. In this section Nagwang Nima (*Tib.* nag dbang nyi ma) has compiled a new biography of Atīśa from various sources, including the *jo bo rje'i rnam thar rgyas pa by* 'brom ston pa and also the *jo bo rje'i rnam thar* by ye shes rgya mtsho. See also Atīśa's biographic material in Das, S.C. *Indian Pandits in the Land of Snow* especially pp.51-83. See also the *jo bo rje ldan mar me mdzad ye śes kyi rnam thar*

rgyas pa by nag tsho tshul khrims rgyal ba and also the account of his proselytisations in India and his journey (for study) to the land of gold (*Skt.* Suvarṇadvīpa)— *jo bo rje lha gcig dpal ldan a ti śas rgya gar du bstan pa ji ltar spel ba dan gser gling la phebs pa sogs kyi rnam thar.*

175. From Tāranātha's description of this land in his *History of Buddhism in India* transl. by A. Chattopadhyaya (p.330) it appears to have been in the region of what is present-day Upper Burma.
176. Tāranātha *History of...* (p.330) says that Kamboja (Kampoja) is to the east of Assam. The Daṇḍapuri temple referred to here cannot be the one to which he refers on p.186 which was in south India. The far east of India and the Archipelagos of Indonesia were at this time thriving Buddhist centres.
177. See Datta, B. op.cit., pp.81-2 for a short account of the Ācārya Ratigupta.
178. For the ritual instructions for performing the four gazes of overthrowing, subduing, conjuring and petrifying, see Snellgrove, D.L. *The Hevajra Tantra,* Vol.1 part 1, chap. XI, verses 1-7.
179. *Tib.* Pad ma gar *Skt.* Padma-Narteśvara. Literally, 'Lotus (Lord) of Dance'. Also known as (*Tib.*) bde gshegs kun 'dus, the 'unity of all the blessed'—see Snellgrove, D.L. *Buddhist Himālaya,* p.235. Originally a form of the Hindu divinity Śiva, whose cosmic dance shakes the earth's foundations, Padma-Narteśvara was accepted by Buddhists as a form of Lokeśvara of the Lotus Family (see Note 25). He is one of the main tutelary divinities of the so-called 'Red Hat Sect' of Tibetan Buddhism, the (*Tib.*) rnying ma pas. For representations of Padma-Narteśvara see Clark, W.E. *Two Lamaistic Pantheons,* Vol.2, pp.193, 240, 265-6. Tārā is one of his attendants.
180. A tola is an Indian weight of approx. 210 grains or .57 oz.
181. For this ritual known as grong 'jug in Tibetan, and the related ritual of consciousness transference (*Tib.* 'pho ba) see the translations by Lama Kazi Dawa-Samdup of the twofold 'pho ba text in Evans-Wentz, W.Y. (ed.) *Tibetan Yoga and Secret Doctrines* (pp.253-274).
182. See the above note.
183. *Tib.* chos 'byung zhi ba *Skt.* Dharmākaraśānti.
184. See Note 105.

185. *Tib.* sbyin sreg *Skt.* Homa. An ancient Indian Vedic concept of sacrifice in which clarified butter and various grains are ritually consigned to purified fire. This ceremony was adopted by Buddhists in India who, most probably like the Nepalese Buddhists of today, see little difference in the two paths. Tibetans, both Buddhist and Bon, utilise this ceremony, as do many other Mahāyāna sects in Asia, for example the Shingon sect of Japan. See Snellgrove, D.L. *The Nine Ways of Bon*, plate 1, for a superb photograph of two rnying ma pa lamas performing this rite in the wild mountains of Dolpo (north-west Nepal). Note the 'seed' (*Skt.* Bīja) syllable, "Ram", the 'essence' of fire, inscribed on rocks around the flames.
186. That is, four years before he wrote his monumental work, the *rgya gar chos 'byung*.
187. Literally, 'the golden monastery', situated about five miles east of Shigatse town, on the southern bank of the Tsang-po (*Tib.* gtsang po) river. See Ferrari, A. *Mkyen (mkhyen) brtse's Guide to the Holy Places of Central Tibet*, pp.70 and 162.

APPENDIX

Homage to the 21 Forms of Tārā

OṂ! (I pay) Homage to You, Noble and Holy Tārā!
Homage to You Tārā, O swift and courageous One,
Whose very eyes flicker like lightning, Thou
Born from the open flower of the lotus-face
Of the protector of the triple world.

Homage to You whose face is filled
With a hundred autumn moons,
O Thou who glows with the delicate light
Of a thousand assembled stars.

Homage to You, adorned with gold and blue lotuses
Held in your hand,
O Thou whose activities are generosity, perseverance,
Austerity, tranquillity, equanimity and meditation.

Homage to You, O crest-jewel of the Tathāgata,
Who has attained limitless victory.
You are supported even by the Jīnas' sons, the Bodhisattvas,
Who have gone beyond ordinary states.

Homage to You who, with the sounds "tuttara" and "hūṃ",
Fill the sensual worlds as well as space; and you are always
Pressing the sevenfold world beneath thy feet
And summoning all beings before you.

Homage to You, before whom Indra, Fire-gods, Brahma,
Wind-gods and Śiva all pay homage.
Thou art also praised by spirits, zombies, Yakṣas,
As well as by Gandharva sprites.

Homage to You who, with the syllables "traṭ" and "phaṭ",
Completely destroy the distant magic implements (of enemies);
With your right leg folded and left leg outstretched
You trample them underfoot with a terrifying blaze.

Homage to You, O great horrific One, Tūre:
Thou who destroys Māra's forces

And slays all opponents
With merely a frown of your lotus face.

Homage to You, adorned with the mūdra of the three jewels,
With your fingers held up before your breast;
Adorned everywhere with maṇḍalas
And thy own blazing-fierce light, O horrific One.

Homage to You, whose tiara radiates a garland
Of joyous and splendrous lights.
By your constant, joyous calling of "tuttāre"
You are mistress over Māra and the phenomenal world.

Homage to You, who can summon forth
All the protectors of the earth (and its foundations).
Thou, by frowning and sounding "hūṃ" with a tremor,
Can completely protect all beings from misery.

Homage to You who wear the horned moon as a head ornament,
And who art bedecked with fiery baubles.
From the Buddha Amitābha who is in your chignon of hair
You are constantly bathed in light.

Homage to You who burn like fire at the end of an aeon;
Thou, seated in the midst of a wreath of flames,
Joyously, with right leg outstretched and left leg folded,
You totally destroy the enemy forces.

Homage to You, who strike the earth with your hand
And trample it with your feet.
With a flash from your eyes, a frown from your brow,
And the sound of "hūṃ", the seven-fold world is smashed.

Homage to You, happy, virtuous and tranquil—
Whose activity is Nirvaṇa's sphere of calm.
Thou who art at one with the syllables "svāhā" and "oṃ",
Destroy all great sins.

Homage to You who, encircled by unalloyed joy,
Smash the bodies of the enemy;
Thou, O Tārā, who arise from the sound "hūṃ",
Art also in the mantra decorated with 10 syllables.

Homage to You who stamps her feet with the sound "tūre",
Thou whose essence is in the seed-syllable "hūṃ".

You can pierce Mount Meru with the mandarāva tree
And cause the three-fold world to quake.

Homage to You who hold the moon
Just like a veritable ocean of gods.
By saying "Tārā" twice and "phaṭ" once
You completely purify all poisons.

Homage to You, monarch over all the assembled gods,
Who art upheld by gods and spirits.
With your brilliant and joyous armour
You resolve all troubles and nightmares.

Homage to You, with eyes huge and filled with the clear light
Of the sun and the moon;
By saying "hara" twice and "tuttāre" once
You clear up all malevolent epidemics.

Homage to You, with the three truths displayed,
O Thou with the strength which comes from within.
Thou, most perfect One, destroyest at will
Malignant spirits, zombies and demons.

This praise and the accompanying root mantra are the homages to Tārā's 21 forms.

❀ ❀ ❀

INDEX

(References to the text of the translation are given according to the page numbers of the original text in Tibetan (provided in the left-hand margin), rather than to the pages of this book. Numbers preceded by the capital letter `N' refer to the respective Footnote. This Index is arranged in sections in accordance with the Sanskrit, Tibetan and English alphabets respectively.)

PERSONS - SANSKRIT

Atiśa (Dīpaṅkara Śrījñāna) 69, 78, N60, N142, N155, N156, N163, N174
Abhayākara (gupta) 76, N163, N172
Amarasiṃha 49
Ayodhayā, King of 33
Aśoka N51, N82
Asaṅga N131
Asitaghana 68, 69, N152, N159
Asvabhāva 37
Āryadeva 44, 45, N110

Indrabhūti, King 13, N48, N173

Oṅkarnātha N159

Kanakaśrī 68, 69, 70, 82, N166
Kandhapa 68, 69, 72, 73, 82
Kandhari 73
Kambalapā N173
Kuni (the elephant) 19
Kusala, the Younger 68

Gapurīla 48
Gittipāla 81
Guhyaśīla 41, N101, N108

Cakravarma 45
Cakla Rājā (Tsakla Rājā) 80
Candragomin 37, 47, N26, N117

Jayacandra, King 32, N79

Jinendrabuddhi N133
Jīvasena 81
Jñānadeva 57
Jñānamitra 68, N154
Jñānaratna 69, 80
Jñānasena 69, 80, 81, 82

Tathāgatamitra 48
Tāranātha (rgyal khams pa) 90, N48, N62, N63, N64, N74, N79, N82, N83, N94, N98, N111, N114, N115, N123, N142, N157, N161, N171, N172, N173, N175, N186
Tāraśrī 78
Tāraśrīmitra 69, 88
Tillipa (Tailopa, Tilopa) 67, 68, 77, N148, N173
Triratnadāsa 56, N132
Thakkinagnapa 69, N151
mtha' ru (tribe) 58, N82, N135

Dānaśīla N158
Dikavarma 48
Dignāga 57, N133
Dīpaṅkara Śrījñāna—see Atīśa
Devasiṃha 51
Ḍombhīpa 68, N150
Dhanamitra 47
Dharmākaraśānti 69, 88, N160, N183
Dharmapāla, King 39, 65, N74, N97, N98, N142, N163
Dharmabhadrapāla 46
Dharmamitra 70
Dharmamitra, Siṃhaladvīpin 48
Dharmaśrī 69, 79
Dharmasvāmin N74, N94, N95, N147, N163, N171
Dhupirāja 69, 82

Nāyakaśrī 69
Nayāpāla, King—see Neyapāla
Nāgamitra 46, N114
Nāgārjuna (Madhyamaka philosopher) N55, N74
Nāgārjuna (Siddha) 37, 40, 41, 44, 45, 46, 65, N87, N108
Nārāyaṇapāla, King N142
Nāropa 68, 70, 71, 72, 75, 76, N148, N149, N163, N166
Neyapāla, King 71, N168

Pṛkka-pa 69, 82
Phu Phu 60

Buddhajñāna—see Buddhaśrījñāna
Buddhadāsa 55, N131
Buddhaśrījñāna 39, 65, N99, N143
Buddhaśrībhadra 69, 80
Bharukaccha (clan) 21, 22
Bhojadeva, King 16, N63

Macchi 35
Madhyamasiṃha 69, 78, N157
Mandirapāla 69, 76
Māyā-Devi, Queen N92
Mahīpāla, King N142
Mongol King in Delhi 72
Muñja, King 16, N63

Ratnadvāja 69
Ratnākaraśānti N163
Ravigupta N115
Ratigupta 69, 81, N159, N177
Rāhula—see Saraha
Rāhulagupta 69, N155
Rāhulabhadra, the Younger 44, 45, 46, N111

Lakṣmīṅkarā N48, N173
Lalitavajra 77, N173
Līlāvajra 48, 68, N119, N173
Lokapradā 69, 82, 88
Lvā-va-pa—see Kambalapā

Vasubandhu N131, N133
Vikramāditya, King 51, N136
Vinītadeva N133

Śākyarakṣīta 69, 79
Śāntigupta (Mahāsiddha) 68, 69, N153, N154
Śāntideva 57, N134
Śāntipa N151
Sāntipada (Mahāsiddha) 89
Śīlaraṣkīta 48
Śrītanupāla 81

Śrīdombhipā—see Ḍombhīpa
Śrīsūrya 88
Śākyaśrībhadra N158
Saṅghaśrī 69, 79, 88, N158
Saṅghamitra 53
Saṅgharakṣita N114
Saraha (Rāhula) 44, N87
Sarvajñamitra 37, 47, N89, N118
Siṃhaladvīpin Dharmamitra—see Dharmamitra, Siṃhaladvīpin
Sujāta 69, 80
Subhāṣākīrti54
Sūryagupta 46, 47, N115

Hayaghoṣa 43, N101, N108
Hayapāla 41
Haricandra, King 16, N62, N79
Haribhadra, King 16
Haribhañjapa 69, 82
Harṣadeva, Śrī, King of Kaśmir N125

Persons - English

Firm Intellect, Ācārya 37, 47

Princess "Moon of Wisdom"—see also under deities Jñānacandrā and ye śes zla ba 5, N10

Persons - Tibetan

kun dga' rgyal mtshan (Sa skya Paṇḍita) N158
klu sgrub—see Nāgārjuna N87
klong rdol bla ma N120
dkon mchog gsum gyi 'bangs N132

kha che paṇ chen (Śākyaśrībhadra) N158
khrag 'thung rgyal po—see gtsang smyon Heruka

dge 'dun srung ba N114
sgeg pa'i rdo rje N119

sgra can 'dzin bzang po N111

nag dbang nyi ma N174

chag dgra bcom (Dharmasvāmin, the Elder) N163
chag lo tsā ba (Dharmasvāmin)N74, N94, N95, N147, N163, N171
chos 'byung zhi ba N160, N183

nyi ma sbas N115

thams cad mkhyen pa'i bshes gnyen N118
mtha' ru (tribe) N82, N135

dur khrod nyul ba'i rnal 'byor—see gtsang smyon Heruka

nag tsho tshul khrims rgyal ba N174

spyan ki pa—see Thakkinagnapa in Persons—Sanskrit index

phyogs kyi glang po N133

bu ston N48
blo brtan N116
dbu ma'i seng ge N157
'brom ston pa N174

mar pa N149
mi thub zla ba 74
mi la ras pa N134

'jigs med 'byung gnas (sbas pa) N172

gtsang smyon Heruka N147

zhi ba sbas pa N153
zhi ba lha N134

ye shes rgya mtsho N174

sa skya paṇḍita—see kun dga' rgyal mtshan
sangs rgyas 'bangs N131
gsang ba'i nang tshul 41, N101

lha'i seng ge N124

❀ ❀ ❀

Technical Terms - Sanskrit

Adiṣṭhāna N102
Anutpāda N18
Anuttara Yoga Tantra N60
Abhidharma 49, N100, N158
Abhiṣeka N102, N173
Amṛta N139
Asaṃkhyeya—see Mahākalpa
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā N74—see also Prajñāpāramitā
Avataṃsaka (Buddhavataṃsaka) 14, N54

Iṣṭadevatā N121—see also yi dam in Tibetan index of Technical Terms

Utpattikrama N105
Utpannakrama N105
Upadeśa 66, N144
Upādhyāya N172
Upāsaka 25, 32, 34, 37, 51, 60, 63, 64, N71

Kāji 85, 86
Kāliyuga 10, 88, N32
Kriyā Tantra N60
Kṣatriya 17, 77, 80, 82, N65
Gaṇa N49
Guṭikā Siddhi N64
Guru N2

Caryā Tantra N60

Jāpa 70, N3, N165

Tantra 14, 44, 66, N3, N60, N61
Tantra, of Tārā 4, 10, 11, 14, 42, 46, 47, 48, 49, 65, 66, 67, 71, 72, 75, 78, 79, 81, N101, N108
Turuṣka 50, 52, N123, N130, N163
Tripiṭaka 41, N100
Tretāyuga 10, N32

Dvāparayuga 10, N32

Niṣprapañca N5
Niḥsvabhāvavādin 15, N57

Paramārtha N55

Pīṭha N103
Prajñāpāramitā 42, 43, N106
Prāsaṅgika N134

Bīja N185
Buddhavataṃsaka—see Avataṃsaka
Bodhicitta—Bodhi-mind 5, N15
Bodhicittotpāda N15
Bodhipathapradīpa N60
Bodhisattva 5, 9, 10, 13, N13, N56, N58
Brahmins 26-29, 32, 41, 45, 48, 59, 86
Bhūmi N18

Mantra 10, 48, 81, N1, N31, N72
Mantra—of Tārā 25, 41, 42, 45, 58, 62, 63, 72, 79
Mantrayāna 13, 14, 16, 41, N44
Maṇḍala 13, 39, 47, 71, 82, 86, N3, N42, N105
Mahākalpa N26A
Mahātma 15, N56
Mahāyuga N32
Madhyamika N15, N55, N74, N134
Mudrā N3

Yuganaddha 16, N62
Yogācāra 15, N55
Yogin 72, 81
Yoginī 14, 60
Yojana 5, 43, N14

Vaibhāṣika 53, N126
Vajra 34, 66, N83
Vajrayāna N83
Vijñānavāda N133
Vijñāptimātra N55
Vinaya 54, N100
Vibuddha 7, N20
Vīra N49
Vetāla 58, 60, 61, N136

Śmaśāna N147
Śrāvaka 5, 14, 25, 28, 37-39, 45, 78, 79, N11, N74

Saindhava—see Sendhapa

Saṅgha 5, N12
Satyayuga 10, N32
Samaya N61
Sampannakrama 89, N105
Saṃvṛti N55
Saṃsāra 6, N17
Sādhana 47, 83
Siddha N45, N151
Siddhi 13, 16, 35, 41, 65, 67, 68, 72, 75, 76, 81, 82, 84, N45, N169, N173

Sūtra 14, N53, N54, N100
Sendhapa (Saindhava/Sindhava) 25, 37, 39, 40, 79, N74, N98, N143

Homa N185

❀ ❀ ❀

Technical Terms - Tibetan

kun rdzob N55
dkyil 'khor N42
bka' brgyud N149
bskyed pa N105
bkra śis rtags brgyad N76

'khor ba N17

gar log (quarluq) 55, 83, 84, 86, N123, N129
gi ham (also gi wang/gi hang/ 'gi wam/ 'gi'u wang/ ghi wam) 59, N138
grong 'jug N181

grva tshang N172
dge bsnyen N71
dge 'dun N12
dge lugs (sect) N164
rgyal rigs N65
rgyud N3, N60
sgra N112

ngo bo nyid med smra ba 15, N57—see Niḥsvabhāvavādin
dngos grub N45

mngon chos N100
mngon brjod N112
sngags N31

ci bde N68

'ja' lus N140

nyan thos N11
gnyis ldan dus N32
rnying ma (sect) N179, N185
snyan ngag N112

gtan tshig N112

thugs dam—see yi dam
thog rde'u N83

don dam pa N55
gdan bzhi N146
bdag nyid chen po N56
bdud rtsi N139
mdo N53
rdo rje N83
rdo rje lhung ba N83
sde snod gsum N100
sdeb sbyor N112
'dul ba N100, N112

nang rig N112
nor bu chab bdun—see rin po che sna bdun
gnam lcags N83
rnal 'byor rgyud N60
rnal 'byor dpa' bo chen po N49
rnal 'byor spyod pa N55
rnal 'byor bla med rgyud N60

dpag tshad N14
dpa' bo N49
dpa' mo N49, N67
spyod pa'i rgyud N60
spros dang bral N5

phal che ba—see sangs rgyas phal po che
phurbu 58, N137

'pho ba N181

bar do N50
bon po N185
bya ba'i rgyud N60
byang chub kyi sems N15
byang chub tu sems bskyed N15
byang chub sems dpa' N13
byin rlabs N102
bye brag tu smra ba N126
bla ma N2
dban bskur N102
sbyin sreg N185

man ngag N144
mi skye ba N18

rtsis N112
rtsod ldan dus N32

tshad ma N112
tshogs N49

rdzogs ldan dus N32
rdzogs pa N105
zun 'jug N62
bzo N112
zlos gar N112
bzlas brjod N165

yi dam (thugs dam) N121

rin po che sna bdun N76
rim pa N105
ril bu 59, N64
ril bu'i dngos grub N64
ril lu N64
ro langs 58, 60, 61, N136
rlung gom N169

shes rab kyi pha rol tu phyin pa N106

sangs rgyas phal po che (phal che ba) N54
sems tsam N55
gsum ldan dus N32

gso N112
bsam gyis mi khyab pa N5

❀ ❀ ❀

Technical Terms - English

Aeons 7 (all-pervading 8; vastly good 9; Asangka 9; present 10)
Buddhist Council, Third 14, N51
Burnt offering 89
Consciousness transference 88, N182
Elixirs 27, 64
Empowerment 41, 68, 70, 75, 76, 77, N102
Fears, Sixteen and Eight N26
Gazes 85, N178
Initiates, Tantric 14, N49
Nectar 60, N139
Non-origination 6, N18
Pills 59
Rainbow body 60, N79, N140
Resurrection 87, N181
Sentient beings 6 (classes of...10), N33
Seven precious gems 31, 67, N76
Study, the five areas of 44, N112
Tutelary divinity 49, 52, 53, 54, 59, 60, N121
Vajra-words 66
Zombie 58, 60, 61, N136

❀ ❀ ❀

Deities - Sanskrit

Akṣobhya (Tathāgata) 12, N25
Acala 43
Amitābha N25
Amogasiddhi (Tathāgata) 7, N9, N21, N25
Avalokiteśvara 8, 10, 15, N24, N28, N72
Asuras 31, 61, 63, N77

Indra 28

Umā 42

Kāmadeva N22, N162
Kurukullā 70, 81, N22, N162
Kuvera 24
Krodhācala 12, N40

Gandharva 13, 14, 28, N43
Guhyasamāja 70, N164

Cakrasaṃvara (see Mahāsukha Cakrasaṃvara and Saṃvara) 70, 79, N164
Caṇḍamahāroṣaṇa 42, 66, N104
Jina N7
Jñānacandrā, Princess 5, N10

Tathāgata 9, 10, N8
Tārā 4; Mother of Jinas 4; Princess "Moon of Wisdom" 5; Tārā as name 7; "Mainstay", "Saviouress", "Heroine", "Swift One" as names 8; arises from Avalokiteśvara's Heart 9; refuge from Sixteen and Eight Fears 9; Buddhas transformed into 10, 13; "Tārā the Heroine" 22; Vajrāsana image of 38; "River Valley" Tārā 38; "Turned Face" Tārā 39; N19, N23, N24, N67, N72, N179

Ḍākinī 11, 42, 68, 83, N38, N103
Dundubhisvara (Tathāgata) 4, 7, N9
Durga 54, N127
Dharmapāla N52, N104

Nāga 10, 13, 14, 31, 50, 60, 61, 63, 76, 87, N29, N30, N83

Padma-Narteśvara 86, N179
Padmapāṇi N6
Piśāca N73
Pramudita, King of the Gods 42, N107

Buddha, Five Families of N25
Brahmā 24

Maitreya 15, N6, N59
Mañjuśrī 15, N58
Mahākaruṇā—Great Compassionate One 4, N6
Mahākāla 66, 79, 80, 81, N145
Mahāsukha Cakrasaṃvara 71, 75, 81

Yakṣa 10, 13, 14, 28, 34, 63, 87, N30, N84, N113
Yakṣi 45, 62

Yamāntaka 48

Ratnasambhava N25
Rākṣasa 14, 44, 58, N52, N73

Lokeśvara N179

Vairocana N25
Vaiśravaṇa 13, 43, N47
Vajradhara N148
Vajrapāṇi 13, 15, 41, 42, 43, N46, N48
Vajrasattva 15, N61
Vidyādhara 11, 13, 16, 64, N37, N63
Vibuddha 7, N20
Viṣṇu 24

Śākyas, Lion of 11, N39
Śiva 24, 71, N145, N179
Saṃvara 75
Sunendra, Buddha 67

Hayagrīva 44, N109
Heruka 14, 39, 42, 43, 66, 72, 79, N50, N98
Hevajra 74, 75, 79, N164

Deities - Tibetan

ku ru ku le N162
klu N29, N30

khro bo mi gyo ba N40
mkha' 'gro ma N38
'khor lo sdom pa N164

dgyes pa rdo rje N164
rgya mtsho'i nor bdag (Treasure Holder of the Ocean) 24, N69
rgyal ba N7
sgrol ma—see Tārā N19, N67—see rab tu dpa' mo'i sgrol ma
sgrol ma—21 forms of N72

rnga sgra N9
sngags kyi theg pa N44

chos skyong N52, N104

'jam dpal N58

gtum po khro bo N104
rta mgrin N109

thab lha N30
thugs rje chen po N6

de bzhin gshegs pa N8
dri za N43
gdung lha N30
bde mchog N164
bde gshegs kun 'dus N179
'dod lha N22
rdo rje 'chang N148
rdo rje sems dpa' N61

nag po chen po N145
gnod sbyin N30, N84
rnam par rgyas par 7, N20
rnam thos sras N47

pad ma gar N179
spyan ras gzigs N6, N24

phyag na rdo rje N46
phyag na pad mo N6

byams pa N6, N59
brag srin mo N24

gzhan 'phrul bdag po N22

ye shes zla ba (princess) 5, N10

rab tu dga' ba N107
rab tu dpa' mo'i sgrol ma N67
rig 'dzin N37

sha za N73
shākya seng ge N39

gsang 'dus N164
gsang ba'i bdag po N46
srin po N52, N73

lha ma yin N77

❀ ❀ ❀

Places - Sanskrit

Ayodhyā 33, N80, N142

Indus (River)—see Sindhu

Utakala (town) 57
Utajayana (Ujjain) 50

Oḍiviśa 16, 17, 57, N63
Oḍḍiyāna 42, N48, N103, N173

Kapilavāstu N92
Kampoja—see Kamboja
Kamboja 80, N176
Kaśi N78
Kaśmir 46, 51, 53, 78, N118, N125
Kumārakṣetra 26
Kongkuna 16

Ganges (River) 78, N142, N163
Gujarat 21, 83
Ghazni 51, 79

Campāraṇa 33, N82

Tripurā 42
Tirāhut 33, 58, N81
Tuṣita N59
Trimala 57

Daṇḍapuri 80, N176
Delhi 72
Dodhahari N63
Drāviḍa 87
Dhanapuri 55
Dhingkoṭa 45

Nālandā N147
Nila Bird Mountain 74
Nepal 81
Nerañjana (River) (Phalgu) 37

Potala Mountain 10, 11, 13, N28
Phalgu (River) (Nerañjana) 38

Bhaṅgala (Bengal) 16, 34, 41, 70, N62, N79, N142
Benares N78
Bodhgayā N91

Magadha 70, 71, 77, 78, N163
Mathurā 28, N75
Mari Vihāra N96
Maru 21, N66
Mālava (Mālawa) 16, 49, N63
Mallacca 35
Mahābodhi Shrine 38, 39, N95

Yamunā (River) 50, N142

Rakang 79, N175
Rājputana 51
Rummindei—see Lumbinī

Lahore 51
Lumbinī N92

Vidarbha 49
Vajrāsana 37, 38, 39, 40, N91, N98
Vārāṇasī 32, N78
Vikramaśīla 70, 72, N163, N166, N172
Videha—see Tirāhut

Śītavana—Cool Sandalwood Charnel Ground 67, N147

Singhala 79, N74
Sindhu (River) 36, N86
Haripuñja—the Golden City 79, 80
Himālayas 58

Places - Tibetan

ci bde (College) N166
bcom brlag N75
lcang lo can N47

mtha' 'khob N171

dur khrod bsil ba tshal N147
rdo rje gdan N91

nag mtho skyid phug N169
rnam gnon nang tshul (rnam gnon tshul) N163

'phags yul N171

tsam pār ṇa N82
gtsang N169
gtsang po N187

gzhis ka rtse (Shigatse) N187

gser mdog can 90, N187
bsam yas (Samye) N169

lha sa N169
lho ka N169

o̤ rgyan 68, N48, N103, N119, N173

❀ ❀ ❀

Authors in English

Bacot, J. N149
Bapat, V. N51
Barnett, LD. N134
Batchelor, S. N134
Bendall, C. N134
Beyer, S. N23, N26, N64, N162, N164
Bhattacharyya, B. N40, N162, N172
Bhattacharya, V. N15, N134
Bista, DB. N135
Bloss, LW. N29

Chandra, L. N23
Chattopadhyaya, A. N88, N89, N90, N115, N117, N118, N119, N131, N132, N142, N151, N155, N163, N172, N173, N174, N175, N176
Clark, WE. N179

Das, SC. N9, N84, N96, N138, N151, N174
David-Neel, A. N137, N169
Dayal, H. N13
Dutt, N. N74

Edgerton, F. N9, N20, N26A
Evans-Wentz, WY. N147, N181

Ferrari, A. N187

Govinda, A. N76
Grünwedel, A. N6, N98, N109
Guenther, HV. N3, N5, N105, N149

Hoffmann, H. N129

Kosambi, DD. N92

Lessing, FD. N3, N54, N60, N105, N165

Majumdar, RC. N74
Matics, M. N15, N134
Monier-Williams, M. N14

Nebesky-Wojkowitz, R. von N138, N169

Paṇḍit, RS. N125

Ramanan, V. N18
Rechung, Rinpoche N138
Roerich, G. N74, N93, N94, N95, N96, N147, N163, N171
Rouse, WHD. N134
Ruegg, DS. N5

Shrivastava, SK. N135
Snellgrove, DL. N8, N11, N48, N62, N102, N162, N178, N179, N185
Stcherbatsky, T. N133

Tucci, G. N48, N83, N101, N112, N120, N135, N151

Wayman, A. N3, N54, N60, N105, N165
Wylie, T. N136

BIBLIOGRAPHY

Bacot. J. *La vie de Marpa le 'traducteur'*, Librairie Orientaliste, Paul Guenther, Paris, 1937

Bapat, PV. (ed.) *2500 Years of Buddhism*, Government of India (Reprint), New Delhi, 1971

Barnett, LD. *The Path of Light*, (Wisdom of the East Series), John Murray Ltd., London, 1909

Batchelor, S. *A Guide to the Bodhisattva's Way of Life*, Library of Tibetan Works and Archives, Dharamsala, India, 1981

Bendal, C. and Rouse, WHD. *Śikṣāsamuccaya. A Compendium of Buddhist Doctrine*, John Murray Ltd., London, 1922

Beyer, S. *The Cult of Tārā. Magic and Ritual in Tibet*, University of California Press, Berkeley, 1973

Bhattacharya, B. *Niṣpannayogāvalī of Mahāpaṇḍita Abhayā- karagupta*, Gaekwad's Oriental Series, Vol.CIX, Baroda, 1949; *The Indian Buddhist Iconography*, KL. Mukho- padhyay (Reprint), Calcutta, 1968

Bhattacharya, V. *Bodhicaryāvatāra of Śāntideva* (Sanskrit and Tibetan texts), Bibliotheca Indica—Work 280, The Asiatic Society, Calcutta, 1960

Bista, D.B. *People of Nepal*, Ministry of Information, H.M.G. of Nepal, Calcutta, 1967

Bloss, LW. *The Buddha and the Nāga: A Study in Buddhist Folk Religiosity*, in: *History of Religions*, Vol.13, No.1, Aug. 1973, The University of Chicago Press, Chicago, 1973

Chandra, L. (ed.) *Hymns to Tārā* (Tibetan and Mongolian texts), International Academy of Indian Culture, New Delhi,

Chattopadhyaya, A. *Atiśa and Tibet. Dīpaṃkara Śrījñāna in Relation to the History and Religion of Tibet*, Indian Studies: Past and Present, Calcutta, 1967; *Tāranātha's History of Buddhism in India*, Indian Institute of Advanced Study, Simla, 1970

Clark, WE. *Two Lamaistic Pantheons*, Paragon Book Reprint Corp. (Reprint), New York, 1965

Das, SC. *Indian Pandits in the Land of Snow*, KL. Mukhopadhyay (Reprint), Calcutta, 1965; *A Tibetan-English Dictionary with Sanskrit*, Motilal Banarsidass (Reprint), Delhi, 1970

Datta, BN. *Mystic Tales of Lama Tāranātha—a Religio-Sociological History of Mahāyāna Buddhism*, Ramakrishna Vedānta Math (Reprint), Calcutta, 1957

David-Neel, A. *My Journey to Lhasa*, William Heinemann, London, 1927; *With Mystics and Magicians in Tibet*, Penguin Books (Reprint), London, 1937

Dayal, H. *The Bodhisattva Doctrine in Buddhist Sanskrit Literature*, Kegan Paul, London, 1932

Edgerton, F. *Buddhist Hybrid Sanskrit Dictionary*, Motilal Banarsidass (Reprint), Delhi, 1970

Evans-Wentz, WY. (ed.) *The Tibetan Book of the Great Liberation*, Oxford University Press, Oxford, 1954; *Tibetan Yoga and Secret Doctrines*, Oxford University Press, Oxford, 1958.

Ferrari, A. *Mk'yen Brtse's Guide to the Holy Places of Central Tibet*, Serie Orientale Roma XVI, Rome, 1958

Govinda, A. *rgyal-srid rin-chen sna-bdun* in: *Bulletin of Tibetology*, Vol.VI, No.3, 1969, Namgyal Institute of Tibetology, Gangtok, 1969

Grünwedel, A. *Mythologie du Buddhism au Tibet et en Mongolie* (trans. from German by L. Goldschmidt), FA. Brockhaus, Leipzig, 1900; *Tāranātha's Edelsteinmine, das Buch von den Vermittlern der Sieben Inspirationen*, Bibliotheca Buddhica XVIII, Petrograd, 1914

Guenther, HV. *The Life and Teaching of Nāropa*, Oxford University Press, Oxford, 1963; *Treasures on the Tibetan Middle Way*, Shambala Publications, Inc., Berkeley, 1971; *Yuganaddha, the Tantric View of Life*, Chowkhamba Sanskrit Studies, Vol.III, Vārāṇasī, 1952

Hoffmann, H. *Die Qarlug in der Tibetischen Literatur* in: *Oriens*, 3, Leiden, 1950

Kosambi, DD. *Myth and Reality: Studies in the Formation of Indian Culture*, Popular Prakashan, Bombay, 1962

Lessing, FD and Wayman, A. *mkhas grub rje's Fundamentals of the Buddhist Tantras*, Mouton and Co., The Hague, 1968

Majumdar, RC. (ed.) *The Age of Imperial Unity, The History and Culture of the Indian People*, Vol.2, Bharatiya Vidya Bhavan, Bombay, 1968; *The Age of Imperial Kanauj, The History and Culture of the Indian People*, Vol.4, Bharatiya Vidya Bhavan, Bombay, 1964

Matics, ML. *Entering the Path of Enlightenment. The Bodhicaryāvatāra of the Buddhist Poet Śāntideva*, George Allen and Unwin, London, 1971

Monier-Williams, M. *Sanskrit-English Dictionary*, Oxford University Press, London, 1899

Nebesky-Wojkowitz, R. von. *Where the Gods are Mountains*, Weidenfeld and Nicholson, London 1956

Paṇḍit, RS. *Kalhana's Rājataraṅgiṇī, the Saga of the Kings of Kashmir*, Sahitya Akademi, New Delhi, 1968

Ramanan, V. *Nāgārjuna's Philosophy as presented in the Mahāprajñāpāramita-Śāstra*, Charles E. Tuttle Co. Inc., Tokyo, 1966

Rechung, Ven. R. *Tibetan Medicine*, University of California Press, Berkeley, 1976

Roerich, G. *Biography of Dharmasvāmin (chag lo tsā ba chos rje dpal), A Tibetan Monk Pilgrim*, KP. Jayaswal Research Institute, Patna, 1959

Ruegg, DS. *"The Jo nang pas: A School of Buddhist Ontologists according to the grub mtha's sel gyi mo long" J.A.O.S.*, 83/1, pp.73-92, 1963; *The Life of bu ston rin po che*, Serie Orientale Roma XXXIV, Rome, 1966

Snellgrove, DL. *Buddhist Himalaya*, Bruno Cassirer, Oxford, 1957; *The Hevajra Tantra*, 2 Vols, Oxford University Press, Oxford, 1959; *The Nine Ways of Bon. Excerpts from the gzi brjid*, Oxford University Press, Oxford, 1967

Stcherbatsky, FT. *Buddhist Logic*, 2 Vols, Dover Publications Inc. (Reprint), New York, 1962

Tucci, G. *Preliminary Report of Two Scientific Expeditions in Nepal*, Serie Orientale Roma X, Rome, 1956; *The Ancient Civilisation of Transhimalaya*, Barrie and Jenkins, London, 1973; *The Theory and Practice of the Maṇḍala*, Rider and Company, London, 1961; *Tibetan Painted Scrolls*, 3 Vols, Libreria dello Stato, Rome, 1949; *To Lhasa and Beyond*, Libreria dello State, Rome, 1956

Vikramaditya. *Vetāla Panchavimsati*, Bharatiya Vidya Bhavan, Bombay, 1969

Wayman, A. *The Buddhist Tantras. Light on Indo-Tibetan Esotericism*, Samuel Weiser, New York, 1973

Wylie, T. *Ro langs: The Tibetan Zombie*, in: *History of Religions*, Vol.4, No.1, Summer 1964, The University of Chicago Press, Chicago, 1964

Bibliography of Tibetan Texts

bka' babs bdun ldan gyi brgyud pa'i rnam thar ngo mtshar rmad byung rin po che, by Tāranātha, written 1600 AD, (ed. Das, SC. as *kah bab dun dan, The Book of Seven Mystic Revelations*—Bengal Secretariat Press, Calcutta, 1901. See also Grünwedel's translation as *Tāranātha's Edelsteinmine*).

dgos 'dod kun 'byung—see *dam pa'i chos rin po che...*

grub thob brgyad cu rtsa bzhi'i lo rgyus (Narthang Tenjur, LXXXVI, I.) Transl. by Grünwedel as *Die Geschichten der 84 Zauberer (Mahāsiddhas)*. Baessler-Archiv, V, 4-5, Leipzig, 1916

rgya gar chos 'byung—see *dam pa'i chos rin po che...*

gyan drug mchog gnyis (a collection of short biographies of the Eight Great Indian Masters) in English, Namgyal Institute of Tibetology, Gangtok, 1962

sgra bsgyur mar pa lo tsa'i rnam thar pa mthong ba don yod by dur khrod nyul pa'i rnal 'byor pa khrag 'thun rgyal po (gtsang smyon Heruka), E. Kalsang, Vārāṇasī, 1970

chag lo tsā ba chos rje dpal gyi rnam thar, by chos dpal dar dpyang, ed. Panchen 'os sprul, Vārāṇasī, 1969

jo bo rje lha gcig dpal ldan a ti shas rgya gar du bstan pa ji ltar spel ba dang gser gling la phebs pa sogs kyi rnam thar, E. Kalsang, Vārāṇasī, 1969

rje btson sgrol ma'i phyag 'tshal nyi shu rtsa gcig ma in "Hymns to Tārā", ed. Chandra, L., New Delhi, N/D

dag yig thon mi'i dgongs rgyan, by tshe batan zhabs drung, Champa Chogyal, New Delhi, 1969

dam pa'i chos rin po che 'phags pa'i yul du ji ltar dar ba'i tshul gsal bar ston pa dgos 'dod kun 'byung by Tāranātha, written 1608 AD, sog po gu ru deva (Mongolian Lama Guru Deva), Sārnāth, 1964

mdo mdzangs blun gsung pa po ston pa sangs rgyas bcom ldan 'das brjod don ni las rgyu 'bras kyi rnam gzhag gtso bor bstan pa. Gsun rab gces btus Edition, Bhopal, M.P., 1968

gnas gsum mka' 'gro'i gtso mo rgyal yum ye shes mtsho rgyal gyi rnam thar thes pa den ldan. Office of the Political Officer, Gangtok, 1962

hphags yul rgya nag chen po bod dang sog yul du dam pa'i chos byung tshul dpag bsam ljon bzang by sum pa mkhan po ye shes dpal 'byor, ed. Das, SC. as *History of the Rise, Progress and Downfall of Buddhism in India,* Presidency Jail Press, Calcutta, 1908

ro dngos grub can gyi sgrung. Collected in one volume entitled *The Tibetan Professor Tales* and given the Tibetan title, *slop dpon klu sgrub snying po dang rgyal po bde spyod bzang po gnyis kyis mdzad pa'i ro dngos grub can gyi sgrung ngo mtshar rmad du byung ba'i gtam rgyud,* ed. Lama Khangsar Tulku, Delhi, 1968

Prajñā (shes rab) by bstan 'dzin rgyal mtshan, Namgyal Institute of Tibetology, Gangtok, 1961

3* ༄༅། །སྒྲོལ་མའི་རྒྱུད་ཀྱི་བྱུང་ཁུངས་གསལ་བར་བྱེད་པའི་ལོ་
རྒྱུས་གསེར་གྱི་ཕྲེང་བ་ཞེས་བྱ་བ་བཞུགས་སོ།།

4 ༄༅༅། །ཨོཾ་སྭསྟི། ན་མོ་གུ་རུ། སྒྲོལ་མའི་རྒྱུད་ཀྱི་བྱུང་ཁུངས་གསལ་
བར་བྱེད་པའི་ལོ་རྒྱུས་གསེར་གྱི་ཕྲེང་བ་ཞེས་བྱ་བ། བླ་མ་ལ་ཕྱག་འཚལ་
ལོ། ཆོས་ཀུན་གདོད་ནས་སྤྲོས་དང་བྲལ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །ཐུགས་རྗེ་
ཆེན་པོས་དངོས་ཀུན་ཁྱབ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།། མཐའ་དག་འགྲོ་བ་མཆོག་
ཏུ་སྒྲོལ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །རྒྱལ་བའི་ཡུམ་གྱུར་སྒྲོལ་མ་ཁྱོད་ལ་ཕྱག་འཚལ་
ལོ། །འདིར་སྒྲོལ་མའི་རྒྱུད་གསུང་བའི་ཐོག་མར་ལོ་རྒྱུས་གསུང་བ་དག་
བསྙད་ན། སྔོན་ཐོག་མ་མེད་པའི་དུས་ཤིག་ན། །འཇིག་རྟེན་གྱི་ཁམས་
སྣ་ཚོགས་པའི་འོད་ཅེས་བྱ་བར། བཅོམ་ལྡན་འདས་དེ་བཞིན་གཤེགས་
པ་རྔ་སྒྲ་ཞེས་བྱ་བ་བྱུང་སྟེ། །དེའི་བསྟན་པ་ལ་མཆོག་ཏུ་གུས་པའི་རྒྱལ་
5 པོའི་བུ་མོ་ཡེ་ཤེས་ཟླ་བ་ཞེས་བྱ་བ་ཞིག་ཡོད་དེ། དེས་སངས་རྒྱས་དེ་འཁོར་
ཉན་ཐོས་དང་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དགེ་འདུན་གྲངས་མེད་པ་དང་བཅས་
པ་ལ་ལོ་བྱེ་བ་བརྒྱ་སྟོང་གི་བར་དུ་མཆོད་པར་བྱས་ཏེ། ཉི་མ་རེ་རེ་བཞིན་
དུ་ཕྱོགས་བཅུར་དཔག་ཚད་བཅུ་གཉིས་ཐམས་ཅད་རིན་པོ་ཆེས་གོ་མཚམས་
མེད་པར་བཀང་བའི་རིན་ཐང་གི་ཚད་དང་མཉམ་པའི་མཆོད་རྫས་དག་
བཤམས་སོ། །དེའི་མཐར་བྱང་ཆུབ་ཏུ་སེམས་བསྐྱེད་དེ་སེམས་དང་པོ་
བསྐྱེད་པ་ཡིན་ནོ།། དེའི་ཚེ་དགེ་སློང་རྣམས་ཀྱིས་ཁྱེད་དགེ་བའི་རྩ་བ་འདི་
ཉིད་ཀྱིས་ལུས་འདི་ཉིད་ལ་སྐྱེས་པར་གྱུར་ཏེ། བསྟན་པ་ལ་བྱ་བ་བྱེད་པར་
སྨོན་ལམ་བཏབ་ན་དེ་བཞིན་དུ་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་དེ་ལྟར་རིགས་སོ་ཞེས་བསྒྲུབ་
6 བ་ལས། དེ་ལན་མང་དུ་ཡོད་སྐད་པ་ལ། མཐར་རྒྱལ་པོའི་བུ་མོས་སླས་

* Original Tibetan text folio number on which the english translation is based.

པ། འདི་ན་སྐྱེས་པ་མེད་ཅིང་བུ་མེད་མེད། །བདག་མེད་གང་ཟག་མེད་
ཅིང་རྣམ་རིག་མེད། །ཡོ་མོར་བཏགས་པ་འདི་ནི་ཡ་མ་བརླ། འཇིག་རྟེན་
ཀློ་ངན་རྣམ་པར་འཁྲུལ་པར་གྱུར། །ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་བརྗོད་དེ། སྐྱེས་
པའི་རྟེན་ལ་བྱང་ཆུབ་འདོད་པ་ནི་མང་གི། བུད་མེད་ཀྱི་ལུས་ཀྱི་འགྲོ་བའི་
དོན་སྤྱོད་པ་ནི་འགའ་ཡང་མེད་དོ། །དེ་བས་ན་འཁོར་བ་མ་སྟོངས་ཀྱི་བར་
དུ་བུད་མེད་ཀྱི་གཟུགས་ཀྱིས་འགྲོ་བའི་དོན་བྱའོ་ཞེས་དམ་བཅས་སོ། དེ་
ནས་ལོ་བྱེ་བ་བརྒྱ་སྟོང་གི་བར་དུ། དེ་རྒྱལ་པོའི་ཕོ་བྲང་དུ་གནས་ཤིང་།
འདོད་པའི་ཡོན་ཏན་ལྔ་ལ་ཐབས་མཁས་པས་སྤྱོད་བཞིན་དུ་ཏིང་ངེ་འཛིན་
7 བསྒོམས་པས། མི་སྐྱེ་བའི་ཆོས་ལ་བཟོད་པ་ཐོབ་ཅིང་། འགྲོ་བ་ཐམས་
ཅད་སྒྲོལ་བ་ཞེས་བྱ་བའི་ཏིང་ངེ་འཛིན་བསྒྲུབས་སོ། ཏིང་ངེ་འཛིན་གྲུབ་
པ་དེའི་ནུས་པས། དེ་ནས་ཉིན་རེ་བཞིན་དུ་སྔ་དྲོའི་དུས་ཀྱི་ཚེ། སེམས་
ཅན་བྱེ་བ་བརྒྱ་སྟོང་རེ་འཇིག་རྟེན་པའི་སེམས་ལས་བསྒྲལ་ཏེ། བཟོད་པ་
ལ་མ་བཀོད་ཀྱི་བར་དུ་ཟས་ཟ་བར་མི་བྱེད་དོ། །ཉི་མ་ཕྱི་དྲོའི་ཚེ་ཡང་དེ་
ཙམ་རེ་འགོད་པར་བྱེད་དོ། །དེ་ནས་སྔར་གྱི་མིང་དེ་འགྱུར་ནས། སྒྲོལ་
མ་ཞེས་བྱ་བར་གྱུར་ཏོ། དེ་ནས་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཏ་སྒྲས་ཀྱང་། ཇི་
སྲིད་བླ་ན་མེད་པའི་བྱང་ཆུབ་མངོན་དུ་བྱས་པ་དེ་སྲིད་དུ། མིང་ལྷ་མོ་སྒྲོལ་
མས་མཚན་པ་འབའ་ཞིག་ཏུ་འགྱུར་བར་ལུང་བསྟན་ཏོ།།

དེ་ནས་བསྐལ་བ་པི་བུདྡྷ་རྣམ་པར་རྒྱས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ། དེ་བཞིན་
གཤེགས་པ་དོན་ཡོད་གྲུབ་པའི་དྲུང་དུ། ཕྱོགས་བཅུའི་ཞིང་རབ་འབྱམས་
8 ཐམས་ཅད་ཀྱི་སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་ཉེ་བར་འཚེ་བ་ཐམས་ཅད་བསྲུང་ཞིང་
སྐྱོབ་པར་དམ་བཅས། བདུད་ཐམས་ཅད་རྣམ་པར་འཇོམས་པའི་ཏིང་ངེ་
འཛིན་ལ་སྙོམས་པར་བཞུགས་པས་བསྐལ་པ་དགུ་བཅུའི་རྩ་ལྔའི་བར་དུ་ཉིན་
རེ་བཞིན་དུ་འགྲོ་བའི་གཙོ་བོ་བྱེ་བ་བརྒྱ་སྟོང་འབུམ་ཕྲག་རེ་བསམ་གཏན་

ལ་ཡང་དག་པར་བཀོད། རྒྱབ་རི་བཞིན་གཞན་འཕྲུལ་བདག་པོ་སྟེ་བདུད་བྱེ་བ་བརྒྱ་སྟོང་རེ་བཏུལ་བས་སྒྲོལ་མ། གདུང་མ། སྐྱུར་མ། དཔའ་མོ། ཞེས་མཚན་དུ་བཏགས་སོ།།

དེ་ནས་བསྐལ་པ་ཐོགས་པ་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ། དགེ་སློང་དྲི་མ་མེད་པའི་འོད་ཀྱི་སྣང་བ་ཞེས་བྱ་བ་ཕྱོགས་བཅུའི་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོའི་འོད་ཟེར་གྱིས་མངོན་པར་དབང་བསྐུར་
9 བས། དེ་ཉིད་འཕགས་པ་སྤྱན་རས་གཟིགས་སུ་གྱུར་ལ། དེའི་ཚེ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རིགས་ལྔ་ལ་སོགས་པ་སངས་རྒྱས་དང་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། སླར་ཡང་མཁྱེན་པའི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ངོ་བོར་གྱུར་པ་འོད་ཟེར་ཆེན་པོའི་དབང་བསྐུར་བས། འོད་ཟེར་སྔོ་ཕྱི་གཉིས་ཡབ་ཡུམ་དུ་གྱུར་པ་འདྲེས་པ་ལས་ལྷ་མོ་སྒྲོལ་མར་གྱུར་ཏེ། སྤྱན་རས་གཟིགས་ཀྱི་ཐུགས་ཀ་ནས་བྱུང་ནས་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་དགོངས་པ་བསྐང་བ་དང་། སེམས་ཅན་རྣམས་འཇིགས་པ་ཆེན་པོ་བརྒྱད་དང་། བཅུ་དྲུག་ལས་སྐྱོབ་པར་མཛད་དོ།།

དེ་ནས་བསྐལ་བ་བཟང་པོ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་མི་གཡོ་དབུགས་དབྱུང་གི་སྐབས་ནས་འབྱུང་བ་ལྟར་བསྟན་ནོ།།

དེ་ནས་བསྐལ་བ་ཨ་སནྣ་ཞེས་པ་ལ། ཕྱོགས་བཅུ་དེ་བཞིན་
10 གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་དབང་བསྐུར་བས་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་བསྐྱེད་པའི་ཡུམ་དུ་གྱུར་ཏོ། དེ་དག་ནི་སྟོན་ཐོག་མ་མེད་པའི་དུས་སོ།། དེ་ནས་བསྐལ་པ་འདི་ཉིད་ལ། རི་པོ་ཏ་ལར་སངས་རྒྱས་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ལྷ་ཀླུ་གནོད་སྦྱིན་ལ་སོགས་པ་གྲངས་མེད་ཅིང་། ཚད་མེད་པའི་དབུས་སུ་འཕགས་པ་སྤྱན་རས་གཟིགས་ཀྱིས་སྒྲོལ་མའི་རྟོགས་རྒྱུད་འབུམ་ཕྲག་བརྒྱ་གསུངས་སོ།། རྫོགས་ལྡན་གྱི་དུས་སུ་རིགས་དྲུག་གི་སེམས་ཅན་གྱི་

དོན་དེ་ཀས་ཕྱེད་སྐད། གསུམ་ལྡན་གྱི་ཚེ་དེ་ནུབ་ནས་འབུམ་ཕྲག་དྲུག་པ་
བྱུང་ངོ༎ གཉིས་ལྡན་གྱི་དུས་ན་དེ་ཡང་ནུབ་ནས་སྟོང་ཕྲག་བཅུ་གཉིས་
པ་བྱུང་ངོ༎ དེ་ནས་རྩོད་ལྡན་གྱི་དུས་ན་སྒྲོལ་མ་འདུས་པ་ཤོ་ལོ་ཀ་སྟོང་
ཡོད་པ་འདི་བྱུང་ངོ་། འདིར་བླ་མའི་ཞལ་ནས། རྫོགས་ལྡན་ལ་སོགས་
11 པ་དེ་རྣམས་སུ་རྒྱུད་ཀྱི་གླེགས་བམ་ནི་ཡོད་པ་མ་ཡིན་མོད། ལྷ་དང་རིག་
འཛིན་རྣམས་ཀྱི་སར་རྒྱ་ཆེར་སྤྱོད་པས་འགྲོ་བ་གཞན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་
དོན་ཆེན་པོར་གྱུར་པ་ལ་དགོངས་པ་ཡིན་ནོ༎ ཅེས་གསུང་། འོན་ཀྱང་
སྔགས་ཀྱི་གདུལ་བྱ་དུས་དེ་དག་ཏུ་ཡང་འབྱུང་བ་མི་འགལ་བའི་ཕྱིར།
གླེགས་བམ་ཡང་འབྱུང་དུ་རུང་ལ། མཐའ་གཅིག་ཏུ་དེ་འདྲའི་ངེས་གཟུང་
མི་དགོས་པར་མངོན་ནོ༎ ཁྱད་པར་རྒྱུད་འདི་རྣམས་སྔར་ཡང་འོ་སྐོལ་
གྱི་སྟོན་པས་བཟློས་ཏེ་གསུངས་པའང་ཡིན་ཏེ། འདི་ཉིད་ཀྱི་བཤད་པའི་
རྒྱུད་མཁའ་འགྲོ་མ་གསང་བའི་ཐིག་ལེ་ལས། གྲུ་འཛིན་རི་ཡི་རྩེ་མོར་ནི། །ཤཱཀྱ་
སེང་གེས་གསུངས་པའི་རྒྱུད། །ཅེས་གསུངས་པས་སོ༎ འདིའི་གདམས་
12 རྒྱུད་ཞལ་སྔ་ནས་འབྱུང་བ་ནི་འདི་ཡིན་ཏེ། དེ་ཡང་སྟོན་པ་འདི་ཉིད་སངས་
རྒྱས་པའི་མཛད་པ་སེམས་ཅན་ལ་སྟོན་པར་བཞེད་ནས། བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སྙིང་
པོ་ལ་ཞུགས་ཏེ། སྨིན་མཚམས་ཀྱི་འོད་ཟེར་གྱིས་བདུད་ཀྱི་གནས་ཐམས་
ཅད་ཁྱབ་པར་མཛད་པ་ན། བདུད་ཀྱི་དམག་རྣམས་ལྷགས་པའི་ཚེ། སྒྲོལ་
མས་བཞད་པ་བརྒྱད་ཀྱིས་བཞད་པས་དེ་ཐམས་ཅད་ས་ལ་འགྱེལ་ཞིང་
བརྒྱལ་བར་གྱུར་སྐད། དེ་ནས་སྟོན་པ་ཉིད་ཁྲི་ལོ་མི་གཡོ་བར་གྱུར་ཏེ། བདུད་
ཐམས་ཅད་མ་ཐག་པར་བྱེད་པའི་ཏིང་ངེ་འཛིན་གྱིས་བདུད་བཅོམ་སྟེ། སླར་
ཡང་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སྙིང་པོ་ལ་མངོན་པར་རྫོགས་པར་སངས་རྒྱས་ནས། དེ་
བཞིན་གཤེགས་པ་མི་བསྐྱོད་པ་དང་གཉིས་སུ་མེད་པར་གྱུར་པ་ལ། ལྷ་མོ་
སྒྲོལ་མས་མཆོད་པར་བྱས་ཏེ། དེའི་སྔགས་རྒྱུད་རྒྱས་པར་གསུངས་སོ།

13 དེ་བཞིན་དུ་རྒྱལ་བ་རིགས་དྲུག་གི་དཀྱིལ་འཁོར་རྒྱས་པར་བསྟན་ནས། ཇི་
སྐད་དུ་བཤད་པའི་རྒྱུད་རྣམས་མི་ནུབ་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར། འགྲོ་བ་རིགས་
དྲུག་གི་སེམས་ཅན་ལ་སྟོན་པར་བཞེད་དེ། སངས་རྒྱས་བྱང་ཆུབ་སེམས་
དཔའི་ཚོགས་དང་བཅས་ནས་རི་བོ་ཏ་ལར་གཤེགས་ཏེ། ལྷ་ཀླུ་གནོད་སྦྱིན་
དྲི་ཟ་ལ་སོགས་པ་གྲངས་མེད་ཅིང་ཚད་མེད་པའི་འགྲོ་བ་ལ་དབང་བསྐུར་
ཏེ། སྔགས་ཀྱི་ཐེག་པ་བཤད་ནས་དངོས་གྲུབ་ལ་བཀོད་དོ།། མཐར་ཕྱག་
ན་རྡོ་རྗེ་ལ་རྒྱུད་རྣམས་གཏད་དེ། ལྷུང་ཡོ་ཅན་ལ་སོགས་པའི་རིག་པ་འཛིན་
པའི་གནས་རྣམས་སུ་སྤྱོད་ཅིང་། མིའི་འཇིག་རྟེན་དུ་རྒྱུད་ཐམས་ཅད་མི་
ནུབ་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར། ལག་ན་རྡོ་རྗེ་རྒྱལ་པོ་ཨིནྡྲ་བྷུ་ཏི་ཞེས་བྱ་བར་གྱུར་
14 ཏེ། རྒྱུད་མཐའ་དག་གླེགས་བམ་ལ་བྲིས་ནས་ཆོས་ཀྱི་མཛོད་ཅེས་བྱ་བར་
སྦས་ནས། དཔའ་བོ་དང་རྣལ་འབྱོར་མ་རྣམས་ཀྱིས་ཉམས་སུ་ལེན་པ་ཡིན་
སྐད། ཕྱིར་སྔགས་ཀྱི་ཐེག་པ་དབུགས་དབྱུང་དྲུག་གི་བསྟན་པ་ལ། ད་
ལྟ་དེ་རུ་ཀའི་བསྟན་པ་ཡིན་པར་གསུངས་སོ།། དབུགས་དབྱུང་དྲུག་གི་
རྣམ་གཞག་རྒྱུད་ཉིད་ན་གསལ་ལོ།།

ཁྱད་པར་བསྟན་པ་འདི་ཉིད་ལ་འཛམ་བུ་གླིང་དུ་སྒྲོལ་མའི་རྒྱུད་
ཇི་ལྟར་བྱུང་བའི་ཚུལ་ནི། རྒྱལ་བ་མྱ་ངན་ལས་འདས་ནས། ལོ་སུམ་
བརྒྱ་ལྷག་པ་ཙམ་ན་ཐོས་རྣམས་ཀྱིས་བཀའ་བསྡུ་བ་གསུམ་པ་ཟིན་པའི་
དུས་གཞན་ཞིག་ན། ལྷ་དང་ཀླུ་དང་གནོད་སྦྱིན་དང་དྲི་ཟ་དང་སྲིན་པོ་རྣམས་
ཀྱི་གནས་ན་བཞུགས་པའི་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་མདོ་སྡེ་ཕལ་ཆེ་བ་ཡང་རྒྱ་གར་
15 གྱི་ཡུལ་ཐ་དད་པ་རྣམས་སུ་བྱོན། །རང་བྱུང་གི་གླེགས་བམ་རྣམས་ཀྱང་
བྱུང་ཞིང་གཅིག་ཅར་དར་བར་གྱུར་ལ། དེ་དག་སྟོན་པ་པོ་སྟོམ་བརྩོན་
ཆོས་སྨྲ་བ། མི་སྐྱེ་བའི་ཆོས་ལ་བཟོད་པ་ཐོབ་ཅིང་། འཛམ་དཔལ་དང་།
སྤྱན་རས་གཟིགས་དང་། བྱམས་པ་ལ་སོགས་པའི་ཞལ་མཐོང་བ་རྣལ་

འབྱོར་སྤྱོད་པའི་སློབ་དཔོན་ལྔ་བརྒྱ་དང་། ངོ་བོ་ཉིད་མེད་སྨྲ་བའི་བདག་
ཉིད་ཆེན་པོ་བརྒྱད་ལ་སོགས་པ་བྱུང་ངོ་། །དེ་དག་དང་དུས་མཉམ་པར་
བྱ་སྤྱོད་རྣལ་འབྱོར་རྒྱུད་གསུམ་དང་། ཐེག་པ་བླ་ན་མེད་པའི་ཐབས་དང་།
ཤེས་རབ་ཀྱི་རྒྱུད་ཅི་རིགས་པ་དང་བཅས་པ་ཡང་དར་ཞིང་། རྡོ་རྗེ་སེམས་
དཔའ་དང་། གསང་བའི་བདག་པོ་ཞལ་མཐོང་བ་རྣམས་ཀྱིས་སྐལ་བ་དང་
16 ལྡན་པ་རྣམས་ལ་བསྟན་པས། དུས་དེའི་ཚེ་སྔགས་ཀྱི་ཐེག་པ་ཐོས་པ་ཐམས་
ཅད་དངོས་གྲུབ་མ་ཐོབ་པ་གཅིག་ཀྱང་མེད་སྐད་དེ་ཤར་ཕྱོགས་ཛ་ག་ལར།
རྒྱལ་པོ་ཏ་རི་ཙནྡྲ་འཁོར་སྟོང་དང་བཅས་པ་ཟུང་འཇུག་གི་སྐུ་འགྲུབ་པ་དང་།
ཨོ་ཊི་བི་ཤར་རྒྱལ་པོ་མུཉྫ་ཞེས་བྱ་བ་འཁོར་སྟོང་དང་བཅས་པ་རིག་པ་འཛིན་
པའི་གནས་ཐོབ་པ་དང་། ནུབ་ཕྱོགས་མ་ལ་ཝར། རྒྱལ་པོ་ཧཱུ་ཛ་དེ་ཝ་
ཞེས་བྱ་བ་འཁོར་སྟོང་དང་བཅས་པ་མི་སྣང་བར་གྱུར་པ་དང་། ལྷོ་ཕྱོགས་
ཀོངྐུ་ནར། རྒྱལ་པོ་ཏ་རི་ཧ་དྲ་འཁོར་དཔག་ཏུ་མེད་པ་དང་བཅས་ཏེ། རིལ་
བུའི་དངོས་གྲུབ་གྲུབ་པ་སོགས་ལོ་བརྒྱའམ་ཉིས་བརྒྱ་ཙམ་གྱི་བར་དུ་སྐྱེ་བོ་
འབུམ་ཕྲག་ལྷག་གཅིག་གིས་དངོས་གྲུབ་ཐོབ། འོན་ཀྱང་དག་ཏུ་གསང་
བ་བསྲུང་བའི་ཕྱིར་དངོས་གྲུབ་མ་ཐོབ་བར་དུ་གཞན་སུས་ཀྱང་སྔགས་ཀྱི་
17 སྤྱོད་པ་སྤྱོད་པ་ཡིན་པར་མི་ཤེས་སྐད། དེ་དག་གི་ཚེ། རྗེ་བཙུན་མ་འཕགས་
མ་སྒྲོལ་མ་ཉིད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེས་མ་བསྒྲུབས་པར་ཡང་ཞལ་བསྟན་ཅིང་། རྗེས་
སུ་གཟུང་བའི་ལོ་རྒྱུས་གསུང་བགྲོས་ལས་འབྱུང་བ་མདོ་ཙམ་ཞིག་བཤད་
ན།།

དགྲའི་འཇིགས་པ་ལས་སྐྱབས་པ་ནི། ཨོ་ཊི་བི་ཤར་རྒྱལ་རིགས་ཞིག་སྐྱིད་མོས་ཚལ་དུ་གཉིད་ཀྱིས་ལོག་པ་ན། དགྲའི་དམག་ཚོགས་གོ་མཚོན་ཐོགས་པ་སྟོང་ཙམ་གྱིས་བསྐོར་བས། སྐྱབས་གཞན་མེད་དེ། སྒྲོལ་མ་ཞེས་བྱ་བ་འཇིགས་པ་བཅུ་དྲུག་ལས་སྐྱོབ་པ་ཞིག་ཡོད་ཅེས་ཐོས་ཏེ། དེ་

ཕོ་ན་ལ་སྐྱབས་སུ་འགྲོའོ་བསམ་པས། སྒྲོལ་མའི་མཚན་ནས་བོས་ཤིང་།
སྐད་ཕྱུང་བས་སྐད་ཅིག་དེ་ཉིད་ལ་རྗེ་བཙུན་མ་མདུན་གྱི་ནམ་མཁར་བྱོན་
18 ཏེ། ཞབས་ཀྱི་འོག་ནས་རླུང་དྲག་པོ་གཡོས་པས་དམག་རྣམས་ཕྱོགས་བཅུར་
ཁྱེར་ནས་རང་གི་ཡུལ་དུ་སླེབ་སྐད།།

སེང་གེའི་འཇིགས་པ་ལས་སྐྱབས་པ་ནི། ཤིང་འཐུན་ཞིག་ནགས་
ཚལ་དུ་སོང་བ་ལས། སེང་གེ་མོ་བཀྲེས་པ་དང་འཕྲད་ནས་ཟ་བར་བརྩམས་
ཏེ་ཁར་ཐོགས་ནས་རང་གི་ཚང་དང་ཉེ་བར་སོང་། དེར་འཇིགས་ཤིང་སྐྲག་
པས་སྒྲོལ་མ་ལ་གསོལ་བ་བཏབ་པས། མདུན་དུ་བུད་མེད་ཤིང་ལོའི་གོས་
ཅན་ཞིག་བྱུང་ནས་སེང་གེ་མོའི་ཁ་ནས་དེ་བླངས་ཏེ། གྲོང་ཁྱེར་གྱི་ཚོང་
འདུས་སུ་བཞག་གོ།

གླང་པོའི་འཇིགས་པ་ལས་སྐྱབས་པ་ནི། ཡུལ་གྱི་བུ་མོ་ལོ་བཅུ་
19 གཉིས་ལོན་པ་ཞིག་མེ་ཏོག་འཐུ་བར་ནགས་སེབ་ཏུ་སོང་བ་ན། ཁུ་ནེ་ཞེས་
བྱ་བ་གླང་པོ་ཆེ་གཏུམ་པོ་དང་འཕྲད་དེ། དེས་སྣ་ཤལ་གྱིས་བཅིངས། མཆེ་
བ་བསྣུན་པར་བརྩམས་པ་ན། སྒྲོལ་མའི་མཚན་དྲན་པར་བྱས་ཤིང་། སྙིང་
ཐག་པ་ནས་གསོལ་བ་བཏབ་པས་གླང་པོ་ཆེ་དབང་དུ་གྱུར་ཏེ། དེའི་སྟེགས་
མཐོན་པོ་ལ་བཞག་སྟེ། སྣ་ཤལ་གྱིས་ཕྱག་བྱས་ཤིང་། ཡང་བླངས་ནས་
གྲོང་ཁྱེར་གྱི་ཚོང་འདུས་ཀྱིས་གནས་སུ་ཡང་དེ་བཞིན་དུ་བྱས་སོ། དེ་ནས་
འདུན་ཁང་དང་། ལྷ་ཁང་དང་། རྒྱལ་པོའི་ཕོ་བྲང་གི་སྒོར་ཡང་དེ་ལྟར་
དུ་བྱས་པས། བུ་མོ་འདི་ནི་བསོད་ནམས་དང་ལྡན་པ་ཞིག་གོ་ཞེས་རྒྱལ་
པོའི་བཙུན་མོར་གྱུར་ཏོ།།

མེའི་འཇིགས་པ་ལས་སྐྱབས་པ་ནི། ཤ་འཁོན་ཆགས་པའི་ཁྱིམ་
20 ཚང་གཅིག། ནུབ་མོ་ཁང་པ་ལ་དགྲ་ཡིས་མེ་བཏང་བས། འབྲོས་པར་

བརྩམས་པ་ལས་མ་ཐར་བའི་ཚེ། ཀྱེ་སྒྲོལ་མ་ཀྱེ་མ་དེ་སྒྲོལ་མ་ཞེས་མཚན་
ནས་བརྗོད་པས། ཁྱིམ་གྱི་སྟེང་དུ་སྤྲིན་ཤིན་ཏུ་སྔོ་ཞིང་མཛེས་པ་ཞིག་བྱུང་
སྟེ། ཆར་གྱི་རྒྱུན་གཉའ་ཤིང་ཙམ་ཁྱིམ་ཁོ་ན་ལ་བབས་པས་མེ་ཞི་འོ།།

དུག་སྦྲུལ་གྱི་འཇིགས་པ་ལས་བསྐྱབས་པ་ནི། གྲོང་ཁྱེར་གྱི་སྣང་
འཚོང་མ་ཞིག། དུས་ལན་གཅིག་སྨུ་དིག་གི་དོ་ཤལ་ལྷ་བརྒྱ་སྤྲིན་པའི་ཚོང་
དཔོན་ཞིག་སྙེད་དེ། ནམ་ཕྱེད་ཀྱི་དུས་ན་ཚོང་དཔོན་གྱི་ཁྱིམ་དུ་འགྲོ་བར་
འདོད་པས། རང་གིས་ཁྱིམ་ནས་སོང་སྟེ། ལམ་དུ་ཤིང་ཤ་རི་ཤའི་ཡལ་
ག་ཞིག་ལ་འཇུས་པ་ན། ཤིང་ལ་འཁྲིལ་བའི་སྦྲུལ་གདུག་པས་ལུས་ལ་འཁྲིལ་
ཤིང་ཟིན་པའི་ཚེ། རྗེ་བཙུན་མ་སྒྲོལ་མ་དྲན་པར་བྱས་པ་ཙམ་གྱིས་དུག་
21 སྦྲུལ་དེ་ཉིད་མེ་ཏོག་གི་འཕྲེང་བར་གྱུར་ནས། ཞག་བདུན་གྱི་བར་དུ་ལུས་
ལ་གནས་པར་གྱུར་ཏོ། དེ་ནས་སྦྲུལ་དེ་ཉིད་དཀར་པོ་དུག་དང་བྲལ་བར་
གྱུར་ནས་ཆུ་བོར་ཞུགས་སོ་ཞེས་གྲགས་སོ།།

ཆོམ་རྐུན་གྱི་འཇིགས་པ་ལས་བསྐྱབས་པ་ནི། གུ་ཛེ་ར་ཐའི་ཡུལ་
གྱི་ནང་ཚན་ནྜ་རུ་ཀཙྪ་ཞེས་བྱ་བར། ཚོང་དཔོན་ཤིན་ཏུ་ལོངས་སྤྱོད་ཆེ་
བ་ཞིག་ཡོད་པ། མ་རུའི་ཡུལ་དུ་ཛ་མོང་སྟོང་ཙམ་དང་། ཁྲུ་མཆོག་ལྷ་
བརྒྱ་ཙམ་གྱིས་ཁལ་བཀལ་ཏེ་སོང་བ་ལས། ལམ་ཁར་ཆོམ་རྐུན་སྟོང་ཙམ་
གནས་པའི་འབྲོག་དགོན་པར་ཕྱིན་པས། སྔོན་དུ་སོང་བའི་ཚོང་པ་ཐམས་
ཅད་བསད་པའི་ཤ་ཁྲག་རུས་པས་ཕྱོགས་ཐམས་ཅད་ཁྱབ། ཚོང་པ་བརྒྱ་
སྟོང་ནི་གསལ་ཤིང་ལ་བཙུགས། ཆོམ་རྐུན་དེ་རྣམས་མིའི་ཤ་ཡང་ཟ་བ་
22 སྲིན་པོ་ལྟ་བུ་ཡོད་པས། ཚོང་དཔོན་དེ་ཤིན་ཏུ་འཇིགས་ནས། མགོན་སྐྱབས་
གཞན་མེད་པས་སྒྲོལ་མ་ལ་གསོལ་བ་བཏབ་པ་ན། སྒྲོལ་མའི་སྤྲུལ་པ་དཔའ་
བོ་གོ་མཚོན་ཐོགས་པའི་དམག་དཔག་ཏུ་མེད་པ་བྱུང་སྟེ། ཆོམ་རྐུན་དེ་རྣམས་

རྒྱང་རིང་དུ་བསྒྲད་ཅིང་ཤི་བསད་ནི་མེད་དོ། དེ་ལྟར་ཆོམ་རྐུན་རྣམས་བྱེར་
བའི་ཤུལ་དུ་ཚོང་པ་དེ་ཉིད་བདེ་བར་ཕྱིན་ནས་སླར་ཡང་ཛྷ་རུ་ཀཙྪར་སླེབ་བོ།།

བཙོན་ར་ལས་བསྒྲུབས་པ་ནི། རྐུན་པོའི་དཔོན་ཞིག་གིས་རྒྱལ་
པོའི་བང་མཛོད་ཀྱི་ཁྲིམ་ཕུག་སྐྱེ་སོང་བ་ན། ཆང་གི་བུམ་པ་ཞིག་རྙེད་དེ།
དེ་འཐུངས་པས་དེ་ཉིད་དུ་སྨྱོས་ཤིང་གཉིད་དུ་སོང་བ། རྒྱལ་པོའི་མི་རྣམས་
ཀྱིས་རིག་སྐྱེ་བཟུང་ནས། བཙོན་དོང་དུ་བཙུག་ཞགས་པས་བཅིངས་སྡུག་
23 བསྔལ་སྣ་ཚོགས་པ་མྱོང་བ་ན། གཞན་མགོན་སྐྱབས་མེད་དེ། སྒྲོལ་མ་
ལ་གསོལ་བ་བཏབ་པས་འདབ་ཆགས་ཁ་དོག་སྣ་ལྔ་པ་ཞིག་ནམ་མཁའ་ནས་
བབས་ཏེ་བྱུང་ནས་ཞགས་པ་རྣམས་ཀྱང་བཀྲོལ། བཙོན་ཁང་གི་སྒོ་ཡང་
རང་བྱེ་བར་གྱུར་ཏེ། ཅི་བདེར་ཐར་ནས་རང་ཡུལ་དུ་ཕྱིན་པ་ན། རྨི་ལམ་
དུ་བུད་མེད་རྒྱན་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་བརྒྱན་པ་ཞིག་བྱུང་སྟེ། གལ་ཏེ་ཁྱེད་
རའི་དྲིན་དྲན་ན་ཁྱེད་ཅག་འཁོར་དང་བཅས་པ་རྐུན་པོའི་ལས་སྤྱོངས་ཤིག།
ཅེས་བྱུང་བས་རྐུན་པོ་དེ་ཉིད་འཁོར་ལྔ་བརྒྱ་དང་བཅས་ཆོམ་རྐུན་གྱི་ལས་
སྤངས་ནས་དགེ་བ་རྒྱ་ཆེན་པོ་བྱེད་པ་བྱུང་ངོ་།།

རྒྱ་མཚོའི་རླབས་ཀྱི་འཇིགས་པ་ལས་བསྐྱབས་པ་ནི། ལྷོ་ཕྱོགས་
24 ཀྱི་ལམ་དུ་ཞུགས་པའི་ཚོང་པ་ལྔ་སྟོང་ཙམ་ཞིག་གྲུ་བོ་ཆེ་གསུམ་བཟུང་སྟེ་
གཟིངས་ཆེན་པོར་ཞུགས་ནས། རིན་པོ་ཆེའི་གླིང་དུ་ཕྱིན་ཏེ། གྲུ་གཅིག་
ནི་རིན་པོ་ཆེས་ཁེངས་པར་བྱས་སོ།། ཡང་དེ་ནས་སོང་བ་ན། ཙན་དན་
ས་མཆོག་གི་གླིང་དང་འཕྲད་དེ། གྲུ་གཉིས་པ་ཙན་དན་ས་མཆོག་གིས་གང་
བར་བྱས་སོ།། དེ་ནས་ཡུལ་དུ་འོང་བར་འདོད་པ་ལ། རྒྱ་མཚོའི་ནོར་
བདག་རྣམས་ཁྲོས་ཏེ་རླུང་ཆེན་པོ་བཏང་བས་ཐག་རིང་དུ་ཁྱེར་ཏེ། རྒྱ་མཚོ་
ཁ་དོག་མི་གཅིག་པ་མང་པོ་བརྒལ་བའི་མཐར། ཟ་གླིང་དྲག་ཏུ་འཁྲུགས་
པ་ཞིག་ཏུ་སླེབ། དེ་གོང་དུ་ཚོང་པ་རྣམས་ཀྱིས། ཚངས་པ། ཁྱབ་འཇུག

དབང་ཕྱུག ཟླ་བ། ཉི་མ། ཀུ་བེ་ར་ལ་སོགས་པ་རྣམས་ལ་ཉིན་མཚན་
དུ་གསོལ་བ་འདེབས་ཀྱང་མ་ཕན། ལ། དེར་གྲུའི་ཐག་པ་ཆད་དེ། རིན་
25 པོ་ཆེ་དང་ཙན་དན་གྱི་གྲུ་ཡང་སྟོར། གྲུ་པོ་ཆེ་ཡང་ནུབ་ལ་ཁད་པ་ན། དེ་
ན་སངས་རྒྱས་པའི་དགེ་བསྙེན་གཅིག་ཡོད་པས། སྒྲོལ་མ་དྲན་པས་ཡི་གེ་
བཅུ་པའི་སྔགས་སྐད་གསངས་མཐོན་པོས་བཟླས་པས། དེ་མ་ཐག་ཏུ་མཐུན་
པའི་རླུང་བྱུང་སྟེ། གྲུ་ཕྱིར་ལོག་ནས་ནུབ་གཅིག་ལ་འཛམ་བུའི་གླིང་དུ་
སླེབ་པ་ན། རིན་པོ་ཆེ་དང་ཙན་དན་གྱི་གྲུ་ཡང་རླུང་གིས་ཕྱིར་བདས་ཏེ།
མཉམ་དུ་འཛོམ་སོ།།

ཤ་ཟའི་འཇིགས་པ་ལས་བསྐྱབས་པ་ནི། ཤར་ཕྱོགས་ཀྱི་གཙུག་
ལག་ཁང་ཞིག་ཏུ། ཉན་ཐོས་སེནྡྷ་པ་ཁོ་ན་གནས་པ་ཞིག་ཡིན་པ་ལས། དེར་
དུས་ལན་ཅིག་ནུབ་མོ་རེས་ཀྱི་གཙུག་ལག་ཁང་གི་ཕྱི་རོལ་ས་ལ་འཆག་ཏུ་
སོང་བའི་དགེ་སློང་རེ་རེ་ཤི་ནས། གཙུག་ལག་ཁང་དེ་ཉིད་ཀྱི་ཚོགས་པ་
26 འཁྲིབ་པར་གྱུར་བ་ལས། ནུབ་ཅིག་དགེ་ཚུལ་ཞིག་འཆག་སར་སོང་བས།
ཤ་ཟ་མདོག་ངམ་ནག་ཅིང་མི་སྡུག་པ་མཆེ་བ་གཙིགས་པ་གཅིག་བྱུང་ནས་
མགོ་བོ་ནས་བཟུང་བ་ན། ཐེག་ཆེན་པ་རྣམས་ལ་སྒྲོལ་མ་ཞེས་བྱ་བ་འཇིགས་
པ་བརྒྱད་ལས་སྐྱོབ་པ་ཅིག་ཡོད་ཅེས་ཟེར་གྱི། དེ་ལ་སྐྱབས་སུ་འགྲོའོ་སྙམ་
ནས། སྒྲོལ་མ་ཞེས་མཚན་ནས་བོས་སོ།། དེར་ལྷ་མོ་ནག་མོ་རལ་གྲི་ཐོགས་
པ་ཞིག་བྱུང་ནས་ཤ་ཟ་དེ་ལ་སྡིགས་པ་ན། ཤ་ཟ་དེས་དགེ་ཚུལ་ལ་བཟོད་
པར་གསོལ་ཏེ། ས་འོག་ནས་ལྕགས་ཀྱི་བུམ་པ་མུ་ཏིག་གིས་གང་བ་ཞིག་
ཕྱུང་ནས་བྱིན་ནོ། དེ་ཕྱིན་ཆད་གཙུག་ལག་ཁང་དེར་གནོད་པ་དེ་རྒྱུན་ཆད་
དོ།།

མཛེ་ནད་ཀྱི་འཇིགས་པ་ལས་བསྐྱབས་པ་ནི། ཡུལ་ཀུ་མ་ར་ཀླྀ་
27 ཊར་ལས་ཀྱི་དབང་གིས་བྲམ་ཟེའི་སློབ་དཔོན་ཞིག་ལ་མཛེ་ནད་ཀྱིས་ཐེབས་

ནས། དེར་ཕན་ཚུན་གཅིག་ལ་གཅིག་འགོས་ཏེ། བྲམ་ཟེ་ལྔ་བརྒྱ་མཛེ་ནད་དྲག་པོས་ཟིན་པར་གྱུར། ཉེ་དུ་དང་སྨན་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་པོར་ཞིང་། བྲམ་ཟེའི་གཙང་སྦྲའི་ཆོས་ལས་ཉམས་ཏེ་ལྟག་མས་འཚོ་ཞིང་། སློང་མོ་ལ་སྤྱོད་པ་ལས། ལམ་གར་རྗེ་བཙུན་མ་འཕགས་མ་སྒྲོལ་མའི་རྡོ་སྐུ་གཅིག་མཐོང་བས་དད་པ་སྐྱེས་ཏེ། བྲམ་ཟེ་ལྔ་བརྒྱ་པོ་རྣམས་ཀྱིས་གསོལ་བ་བཏབ་པས། སྒྲོལ་མའི་ཞལ་ནས་རྩི་སྨན་གྱི་རྒྱུན་བྱུང་བ་ལ་ཁྲུས་བྱས་པ་ཙམ་གྱིས་མཛེ་ནད་དེ་ཉིད་དུ་ཞི། ལྷའི་ལུས་ལྟར་མཆོག་ཏུ་མཛེས་པའི་ལུས་སུ་གྱུར་སྐད།།

དབང་པོའི་ཕོ་ཉ་བའི་འཆི་བ་ལས་བསྐྱབས་པ་ནི། དེ་ལ་དབང་
28 པོ་ནི་ཤར་ཕྱོགས་ཀྱི་ཕྱོགས་སྐྱོང་ཡིན་ལ། དེའི་ཕོ་ཉ་བ་ནི་དྲི་ཟའི་གདོན་ཡིན། ཤིན་ཏུ་རྩུབ་ཅིང་རྒྱུག་བླ་བ་ཆོས་ལ་བར་དུ་གཅོད་པ་ཆེ་བ་ཞིག་ཡིན་ནོ།།

དེ་ལས་བསྐྱབས་པའི་གཏམ་ནི། ཡུལ་བཅོམ་བརླག་གི་ནགས་ཚལ་ཞིག་ན། ཉན་ཐོས་ཀྱི་དགེ་སློང་བསམ་གཏན་པ་ལྔ་བརྒྱ་ཡོད་དེ། དེ་རྣམས་དགེ་བའི་ཆོས་ལ་བརྩོན་པར་གནས་པ་ལས། དུས་ནམ་ཞིག་ན་དབང་པོའི་ཕོ་ཉ་བ་བྱུང་སྟེ། ཁ་ཅིག་ནི་བྲམ་ཟེ། ཁ་ཅིག་ནི་བུད་མེད། ཁ་ཅིག་ནི་དགེ་སློང་གི་གཟུགས་བརྙན་ཅན་དང་། རེས་འགའ་གནོད་སྦྱིན་གྱི་རྣམ་པ་དྲག་པོ་སེང་གེ་དང་གླང་པོ་དང་། ཤ་ར་བྷ་ལ་སོགས་པ་འཇིགས་སུ་རུང་བའི་གདོང་ཅན་མང་པོ་བྱུང་སྟེ། རེས་འགའ་ནི་སྡིགས་པ་དང་། རེས་
29 འགའ་ནི་བསྙོད་པ་ལ་སོགས་པས་འཁྲིད་པར་བྱེད་པ་ན། དགེ་སློང་ཁ་ཅིག་ནི་དྲན་མེད་དུ་སོང་། ཁ་ཅིག་ནི་སྨྱོ། ཁ་ཅིག་ནི་ཡིད་གཞན་དུ་འགྱུར་ཏེ། གླུ་དང་གར་ཁོ་ནས་དུས་འདའ་བར་བྱས་སོ། །དེར་དགེ་སློང་ཞིག་

གིས་འབྱུང་པོའི་བར་ཆད་ཀྱིས་གཙེས་པར་སེམས་ནས། ལྷ་མོ་སྒྲོལ་མ་ཞེས་བྱ་བ་འཇིགས་པ་ཐམས་ཅད་ལས་སྐྱོབ་པོ་ཞེས་གྲགས་པས། འདི་ལ་ཕན་པར་འགྱུར་རོ་སྙམ་སྟེ། ནགས་ཚལ་འདི་ནི་ལྷ་མོ་སྒྲོལ་མའི་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྲིས་ནས་ཤིང་ལ་བཏགས་སོ། །དེ་ཙམ་གྱིས་འཇིགས་པ་དེ་ཉིད་རང་ཞི་བར་གྱུར་ཏེ། དེ་ཐམས་ཅད་ལྷ་མོ་སྒྲོལ་མ་ལ་མོས་པས་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ལ་ཞུགས་སོ།།

དབུལ་བའི་འཇིགས་པ་ལས་བསྐྱབས་པ་ནི། བྲམ་ཟེ་ཤིན་ཏུ་དབུལ་
30 བ་ཞིག་ཉམས་ཐག་པས། ལམ་སྲང་ཞིག་ན་སྒྲོལ་མའི་རྡོ་སྐུ་ཞིག་འདུག་པ་ལ། རང་གི་སྡུག་བསྔལ་བྱུང་ཚུལ་གྱི་གཏམ་རྣམས་ཞུས་པས། མཆོད་རྟེན་ཞིག་དང་ཉེ་བའི་ས་ཕྱོགས་ཞིག་བསྟན་ཏེ། འདི་སློས་ལ་གཏེར་རྙེད་པར་འགྱུར་རོ་ཞེས་གསུང་ལ། དེས་ཀྱང་བསློས་པས་གསེར་གྱི་བུམ་པ་མུ་ཏིག་གིས་གང་བ་དང་། དངུལ་གྱི་བུམ་པ་རིན་པོ་ཆེ་སྣ་ཚོགས་ཀྱིས་གང་བ་ལ་སོགས་པ་མང་དུ་རྙེད་ནས། བདུན་བརྒྱུད་ཀྱི་བར་དུ་དབུལ་བའི་སྡུག་བསྔལ་བསལ་སྐད། ཡང་ཞིང་པ་དབུལ་པོ་ཞིག་གིས། རྗེ་བཙུན་མ་སྒྲོལ་མའི་མཚན་ནས་བརྗོད་ཅིང་གསོལ་བ་བཏབ་པས། བུད་མེད་ཤིང་ལོའི་གོས་ཅན་བྱུང་ནས། ཤར་ཕྱོགས་སུ་སོང་ཤིག་ཅེས་ལུང་བསྟན། དེས་ཀྱང་ཤར་ཕྱོགས་སུ་སོང་སྟེ། བྱེ་མའི་སྟེང་ཞིག་ཏུ་ཉལ་བ་ན། དྲིལ་བུའི་
31 སྒྲ་གྲགས་པས་གཉིད་སད། དེར་རྟ་ལྗང་ཁུ་དྲིལ་བུའི་རྒྱན་ཅན་ཞིག་རྨིག་པས་བྱེ་མ་ཀོ་ཞིང་འདུག་གོ། དེ་ནས་རྟ་དེ་ཡུད་ཙམ་གྱིས་གཞན་ཞིག་ཏུ་སོང་བས། རྟའི་རྨིག་པའི་ཤུལ་དེས་བསློས་པས་དང་པོར་དངུལ་གྱི་སྒོ། དེ་ནས་གསེར་དང་། ཤེལ་དང་། བཻཌཱུརྻ་ལ་སོགས་པ་རིན་པོ་ཆེ་སྣ་བདུན་གྱི་སྒོ་རྣམས་བྱུང་བ་རིམ་པས་ཕྱེ་སྟེ། ས་འོག་གི་ཡུལ་ཞིག་ཏུ་ཀླུ་དང་ལྷ་མ་ཡིན་མང་པོའི་གཙོ་བོར་གྱུར་ནས་འདོད་ཡོན་གྱི་དགའ་བ་དུ་མ་ཉམས་

སུ་སྨྲོང་སྟེ། ལན་ཅིག་སའི་བུ་གའི་སྒོ་ནས་རང་གི་ཡུལ་དུ་འོངས་པས། དེ་བར་དུ་རྒྱལ་པོ་རབས་གསུམ་འདས་འདུག་ཟེར་རོ།།

གཉིས་དང་བྲལ་བའི་འཇིགས་པ་ལས་བསྐྱབས་པ་ནི། བྲམ་ཟེ་
32 ཞིག་གཉེན་མང་ཞིང་ནོར་ཆེ་བར་ཡོད་པ་ལས། ནམ་ཞིག་ན་མི་ངས་ཆེན་
པོ་བྱུང་བས་བུ་དང་ཆུང་མ་དང་། སྤུན་ཟླ་སྤུད་པོ་ཞང་པོ་སོགས་ཐམས་ཅད་ཤི་སྟེ། ཡིད་སྨྱོ་ངན་གྱིས་ནོན་ནས་ཤྲ་ར་ཊ་སེར་འོངས་སོ།། དེ་ན་སངས་རྒྱས་པའི་དགེ་བསྙེན་རྣམས་སྒྲོལ་མའི་དུས་སྟོན་ཆེན་པོ་བྱེད་པའི་སར་ཕྱིན་པས་སྒྲོལ་མའི་ཆེ་བ་ཐོས་པས། མེ་ཏོག་སྙིམ་པ་གང་གཏོར་ཏེ་གསོལ་བ་བཏབ། ཕྱིར་འོངས་པ་ན། རྒྱལ་པོ་ཛ་ཡ་ཙནྡྲའི་བུ་མོ་བག་མར་ཐོབ་སྟེ་སའི་དབང་ཕྱུག་ཏུ་གྱུར། དེས་སྒྲོལ་མའི་ལྷ་ཁང་བརྒྱ་རྩ་བརྒྱད་བཞེངས་ཤིང་། ཐམས་ཅད་དུ་སངས་རྒྱས་པའི་དུས་སྟོན་ཆེན་པོ་རེ་ཡང་བཙུགས་སོ།།

རྒྱལ་པོའི་ཆད་པའི་འཇིགས་པ་ལས་བསྐྱབས་པ་ནི། ཡུལ་ཨ་ཡོདྷྱ་
33 ཅེས་པར། ཁྲིམ་བདག་དབང་ཐང་དང་ལོངས་སྤྱོད་ཆེ་བ་ཞིག་ཡོད་པ། དུས་
ལན་ཅིག་རྐྱེན་འགའ་ཞིག་གིས། ཡུལ་གྱི་རྒྱལ་པོ་དེས་ཁྲིམ་བདག་དེ་ལ་མི་དགའ་བར་གྱུར་ཏེ། བསྐད་འཚོལ་བ་ལ་ཞུགས་པ་ན། དེས་ཀྱང་རྒྱལ་པོའི་མི་མང་པོ་བྲིད་ནས་ཁྲིད་དེ་ཏེ་ནྣ་ཏུ་ཏེར་སོང་ངོ་། །དུས་གཞན་ཞིག་ན། དེས་ཡུལ་ཙམ་པཱཀྐ་རུ་ཕྱིན་པས། ཨ་ཡོདྷྱ་གྱི་རྒྱལ་པོས་གྱད་མི་བཞི་བཏང་སྟེ། ཁྲིམ་བདག་དེ་བཅིངས་ནས། ཨ་ཡོདྷྱ་དུ་ཁྲིད་དོ། །དེས་རྗེ་བཙུན་མ་སྒྲོལ་མ་དྲན་བཞིན་དུ་གསོལ་བ་བཏབ་པས། ལྷའི་བྱིན་རླབས་ཀྱིས་ཁྲིམ་བདག་དེའི་ཤང་པ་སྒོ་ཐིམ་ལ་བཞག་པས་གསེར་དུ་གྱུར་པ་དང་། བཙོན་ཁང་དུ་བཙུག་པས་དེ་ར་མུ་ཏིག་གི་དོ་ཤལ་གྱི་ཆར་བབས་པ་དང་།

གསལ་ཤིང་ལ་བསྐྱོན་པར་བཟས་པ་ན། གསལ་ཤིང་དེ་ཨ་སྨྲའི་ཤིང་སྡོང་
34 མེ་ཏོག་དང་འབྲས་བུས་བརྒྱན་པར་སོང་བས། རྒྱལ་པོ་ལ་སོགས་པ་ཐམས་ཅད་ཡ་མཚན་སྐྱེས་ཏེ། འདི་ནི་ཚེས་བསོད་ནམས་དང་ལྡན་པ་ཞིག་ན། ཆད་པས་བཅད་པར་ག་ལ་འོས་ཞེས་བྱས་ནས། རྒྱལ་པོའི་བློན་པོའི་ས་ལ་བཞག་གོ །

རྡོ་རྗེ་ལྷུང་བའི་འཇིགས་པ་ལས་བསྐྱབས་པ་ནི། ཀྟམ་ག་ལའི་ཡུལ་ན་དགེ་བསྙེན་ཞིག། ཞིང་ལས་ཀྱི་མཐའ་ལ་བལྟ་ཞིང་སོང་བ་ལས་ལམ་ཁ་ན་གནོད་སྦྱིན་གྱི་ལྷ་རྟེན་ཞིག་ཡོད་པ་ལ། དགེ་བསྙེན་གྱིས་འགོམས་ནས་ཕྱིན་པས་གནོད་སྦྱིན་དེ་ཁྲོས་པར་གྱུར་ནས། ནུབ་མོ་དགེ་བསྙེན་དེ་རང་གི་ཁྱིམ་དུ་གནས་པ་ན། ནམ་མཁའ་ནས་གནམ་ལྕགས་འབབ་པ་ཉི་ཤུ་རྩ་གཅིག་ལྷུང་སྟེ། དེར་འཕགས་མ་སྒྲོལ་མ་དྲན་པ་ཙམ་གྱིས་གནམ་ལྕགས་ཀྱི་མེ་ལྕེ་ཐམས་ཅད་མེ་ཏོག་ཏུ་གྱུར། དགེ་བསྙེན་རང་ཉིད། བུ་དང་ཆུང་
35 མ། ནོར་རྫས་སོགས་གང་ལ་ཡང་གནོད་པ་མེད། གནམ་ལྕགས་རྣམས་ཀུང་ཁྱིམ་དུ་ལུས་ཏེ། དེ་ཐམས་ཅད་རིག་སྔགས་འཆང་བ་ལྔ་བརྒྱ་ཙམ་ལ་བྱིན་པས། དེ་རྣམས་ཀྱི་གྲུབ་པའི་རྫས་ལ་ཉེ་བར་མཁོ་བར་གྱུར་སྐད།

དོན་ཉམས་པའི་འཇིགས་པ་ལས་བསྐྱབས་པ་ནི། ཁྱིམ་བདག་ཞིག་ཟོང་ཐོགས་ཏེ་ཡུལ་གཞན་དུ་སོང་། རྒྱལ་པོ་ལས་ས་གཞི་བླང་བར་འདོད་དེ། རང་གི་ནོར་རྣམས་གྲོགས་ལ་བཅོལ། རང་ཉིད་རྒྱ་མཚོར་གྲུ་བོ་ཆེར་ཞུགས་སོ། །ལོ་མང་པོར་རྒྱ་མཚོའི་གླིང་རྣམས་སུ་ཕྱིན་པ་ལ། ལོངས་སྤྱོད་ཀྱི་ཁྱད་པར་གང་ཡང་མ་འགྲུབ་ཅིང་། ལན་ཅིག་སྐྱེས་དབང་གིས་གྲུ་རླུང་གིས་བདས་ཏེ། མ་ལ་ཁ་ཞེས་བྱ་བའི་གླིང་དེར་སླེབ་པོ། །གླིང་དེ་ན་བྱུ་རུ་དང་། ཙན་དན་ས་མཆོག་ཅི་བདེར་བླང་དུ་ཡོད་པས་མང་དུ་བླངས་གྲུ་གང་བར་བྱས་ནས་འོངས་སོ། །ལམ་དུ་མ་གང་མ་ཀྵེ་ཞེས་བྱ་བའི་རྒྱུ་

སྲིན་ཉའི་རིགས་ཅན་གྱིས་སྣའི་ལྕག་བསྣུན་པས་གྲུ་ཞིག །དེར་ཤིང་ལེབ་
36 ལ་འཇུས་པས་རླབས་ཀྱིས་བདས་ཏེ་འཛམ་བུ་གླིང་དུ་སླེབ་པོ། །སླར་རང་
གི་གྲོགས་པོ་རྩད་བཅད་པ་ན། དེ་ཡང་ལམ་དུ་སོང་བ་སྟག་གིས་ཟོས་ནས་
ཤི་བར་ཤེས། དེར་དོན་གང་ཡང་མ་གྲུབ་པས་ངལ་བས་སྡུག་བསྔལ་ཅིང་
ཡིད་མི་བདེ་བའི་ཚེ། གྲོགས་ཞིག་གིས་བསྐུལ་ནས། སྒྲོལ་མ་ལ་དད་པ་
བསྐྱེད་དེ་གསོལ་བ་བཏབ་པ་ལས། རྨི་ལམ་དུ་ཁྱོད་ཆུ་བོ་སིནྡྷུའི་འགྲམ་དུ་
སོང་ཞིག། འདོད་པའི་དོན་རྣམས་འགྲུབ་པར་འགྱུར་རོ། །ཞེས་བྱུང་བས་
དེ་བཞིན་དུ་བྱས་པས། ཆུ་བོ་སིནྡྷུའི་ནང་ནས་སྤར་གྲུ་ནང་གི་ནོར་རྫས་
རྒྱ་མཚོར་ནུབ་པ་ཐམས་ཅད་རྙེད། དེ་ནས་གྲོགས་པོ་ཤི་བའི་སར་ཕྱིན་
ནས་ས་ཞིག་བསྐོས་པ་ལས། རང་གི་ནོར་རྫས་བཅོལ་བ་རྣམས་ཐོན། དེ་
ནས་རང་ཡུལ་དུ་ཕྱིན་ཏེ། ཙན་དན་ས་མཆོག་གི་སྡོང་དུམ་ཞིག་རྒྱལ་པོ་
37 ལ་སྐྱེས་སུ་ཕུལ་བས། རྒྱལ་པོས་ཀྱང་གྲོང་ཁྱེར་གྱི་མཆོག་ལྔ་བྱིན་ནོ།།

གཞན་ཡང་དུས་ཕྱིས་སློབ་དཔོན་ཀླུ་སྒྲུབ་པ་ལ་བསྐུལ་བ་དང་།
ཙནྡྲ་གོ་མི་ཆུའི་འཇིགས་པ་ལས་ལན་གཉིས་སུ་བསྐྱབས་པ་དང་། ཐམས་
ཅད་མཁྱེན་པའི་བཤེས་གཉེན་མེའི་འཇིགས་པ་ལས་བསྐྱབས་པ་དང་། དགེ་
བསྙེན་བཙུན་པ་ངོ་བོ་ཉིད་མེད་པ་དུག་སྦྲུལ་གྱི་འཇིགས་པ་ལས་བསྐྱབས་
པ་དང་། སློབ་དཔོན་བློ་གྲོས་བརྟན་པ་ལ་ཞལ་བསྟན་པ་སོགས་ཡ་མཚན་
ཅན་གྱི་གཏམ་རྒྱུད་ཤིན་ཏུ་མང་ངོ་།།

ཡང་རྡོ་རྗེའི་གདན་དུ་གནས་པའི་ཉན་ཐོས་སིདྡྷ་བ་གཅིག། དབྱར་
དུས་སྦྲུ་འཕྲུལ་ལ་ཕྱིན་པས་ཆུ་ཀླུང་ནེ་རཉྫ་ནའམ། ཕལ་སྐད་དུ་ཕལ་གུ་
38 ཞེས་ཡོངས་སུ་གྲགས་པ། དེ་གསར་དུ་འབབ་པ་ལ་བཀལ་བས་རབ་མ་
ཚུགས་པར་ཆུས་ཁྱེར་རོ། དེར་ཐེག་ཆེན་པ་རྣམས་ལ་སྒྲོལ་མ་ཞེས་བྱ་བ་
ཆུའི་འཇིགས་པ་ལས་སྐྱོབ་པ་ཡོད་ཅེས་གྲགས་སོ་སྙམ་ནས། སྒྲོལ་མ་ཞེས་

སྐད་ཕྱུད་པས། རྡོ་རྗེ་གདན་གྱི་ཕྱིའི་ཁྲམས་ཀྱི་སྒྲོལ་མའི་ཤེད་སྐུ་ཞིག་ཡོད་
པ་དེ་དེར་དངོས་སུ་བྱོན་ནས། ཁྱོད་ནམ་ཡང་ང་མི་དྲན་པར་ད་ལྟར་ང་
བོས་པས་ཅི་རུང་ཞེས་གསུངས། ཆུ་ནང་ནས་རང་གྲོན་ནོ། །སྐུ་བརྙན་
དེ་ལ་ཡང་ཆུ་སླུང་སྒྲོལ་མ་ཞེས་གྲགས་སོ།།

ཡང་ལན་ཅིག་རྡོ་རྗེ་གདན་དུ་ཤན་མོ་ཞིག་གིས་སྒྲོལ་མའི་ལྷ་ཁང་
ཞལ་ཕྱིར་བསྟན་ཞིག་བཞེངས་པ་ལས། བཞེངས་ཟིན་པ་ན། བྱང་ཆུབ་
ཆེན་པོ་ལ་རྒྱབ་བསྟན་པ་འདི་མ་ལེགས་སྙམ་ནས་ཤན་མོ་འགྱོད་པ་ལས།
39 སྐུ་བརྙན་ཉིད་ཀྱིས་གསུང་བྱོན་ཏེ། ཁྱོད་མི་དགའ་ན་བྱང་ཆུབ་ཆེན་པོ་ལ་
བལྟ་བར་བྱའོ།། གསུངས་ནས། ལྷ་ཁང་གི་སྒོ་དང་སྐུ་བརྙན་གཉིས་ག་
བྱང་ཆུབ་ཆེན་པོ་ལ་ཕྱོགས་པར་གྱུར་པས་ཞལ་བསྒྱུར་སྒྲོལ་མ་ཅེས་གྲགས་
སོ།།

ཡང་རྒྱལ་པོ་རཱ་མ་པཱ་ལའི་དུས་རྡོ་རྗེ་གདན་གྱི་བྱང་ཤར་དགེ་སློང་
རྣམས་ཀྱི་ཆུ་ལེན་སའི་ཆུ་མིག་གཅིག་གི་དྲུང་ན། སྒྲོལ་མའི་རྡོ་སྐུ་ཞིག་
བཞུགས་ལ། དེ་དུས་སེངྒ་ལ་པའི་ཉན་ཐོས་སེངྒ་པ་རྣམས་ཀྱིས་སྔགས་ཀྱི་
རྒྱུད་མང་པོ་མེ་ལ་བསྲེགས། དངུལ་ལས་བསྒྲུབས་པའི་ཧེ་རུ་ཀའི་སྐུ་འདྲ་
ཆེན་པོ་འང་རྙེད་པའི་ཕྱིར་བཤིག སློབ་དཔོན་སངས་རྒྱས་དཔལ་ཡེ་ཤེས་
ཀྱི་ཆོས་འཁོར་ལ་ཡང་གནོད་པ་ཆེར་བྱས་པས། སེངྒ་གླིང་པའི་ཉན་ཐོས་
40 རྣམས་ལ་རྒྱལ་པོའི་ཆད་པ་བྱུང་། སེངྒ་པའི་དགེ་སློང་ཞིག་གིས་སྒྲོལ་མའི་
སྐུ་དེའི་དྲུང་དུ་ཕྱིན་ཏེ། བདག་རྒྱལ་པོའི་ཆད་པའི་འཇིགས་པ་ལས་བསྐྱབ་
ཏུ་གསོལ་ཞེས་གསོལ་བ་བཏབ་པས། ཁྱོད་དལ་བའི་དུས་ང་མི་དྲན་པར་
ད་ལྟར་དྲན་ནམ་གསུང་སྟེ། ཡང་ཆུ་ཁྲུང་དེར་ཞུགས་ཤིག་གསུང་། ཆུ་
འབབ་པའི་ཆུ་ཁྲུང་ཤིན་ཏུ་ཆུང་ངུ་དེར་ལུས་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པར་ཤོང་སྟེ།
རྒྱལ་པོའི་མི་རྣམས་ཀྱིས་བཙལ་བསམ་རྙེད་དོ། །དེ་ནས་མཚན་མོ་བྲོས་

ཏེ་རྒྱ་གར་ཤར་ཕྱོགས་ཐག་རིང་པོར་སླེབ་པ་ན། དུས་སྟོན་གྱི་ཚེ་དོ་རྗེ་གདན་
གྱི་སྙིང་ཁང་བྱ་འདབས་ཀྱི་འོག་གི་སྒོ་མ་ཕྱེ་སྟེ། སླར་ཡང་སེངྒ་ལའི་དགེ་
སློང་དེ་ཉིད་བཀུག་སྟེ་ཕྱེ་བས་སྒོ་རང་བྱེ། དེ་ལ་རྒྱལ་པོ་ཡང་མགུ་སྟེ། ཡོ་
བྱད་དུ་མ་ཡོངས་སུ་སྐབས་སོ། །དེ་ལ་སློབ་དཔོན་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱི་སྔ་རོལ་དུ།
སྒྲོལ་མའི་རིག་སྔགས་ལ་བརྟེན་ནས། དངོས་གྲུབ་ཐོབ་པ་ལྔ་སྟོང་ཙམ་བྱུང་
41 སྟེ། ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱི་རིང་ལ་ཡང་ལྔ་སྟོང་ཙམ་བྱུང་ངོ་སྐད།

བྱེ་བྲག་ཏུ་རྒྱུད་འདི་ཉིད་དང་འབྲེལ་བའི་ལོ་རྒྱུས་ནི། ཤར་ཕྱོགས་
ཌྷམ་ག་ལར་བྲམ་ཟེའི་རིགས་ལས་རབ་ཏུ་བྱུང་བའི་དགེ་སློང་སྡེ་སྣོད་གསུམ་
པ་ཧ་ཡ་པཱ་ལ་ཞེས་བྱ་བ་ཞིག་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཐོག་མར་དར་བ་ལ་ཤིན་ཏུ་མོས་
ཏེ། སློབ་དཔོན་རྣམས་ལས་ལེགས་པར་ཉན་ནས་མཁས་པར་ཤེས་སོ། །དེ་
ནས་ཕྱུག་ན་དོ་རྗེ་ཞལ་མཐོང་བའི་བྲམ་ཟེ་ག་ཏྲ་ཤྲཱི་ལ་སྟེ། གསང་བའི་ངང་
ཚུལ་ཞེས་བྱ་བ་ཞིག་ལ་སྒྲོལ་མ་འབྱུང་བའི་དབང་བསྐུར་བ་ནོད་ཅིང་།
གདམས་པ་དང་། རྗེས་སུ་གདམས་པ་མཐའ་དག་ཐོབ་བོ། དེ་སྐབས་
རིག་སྔགས་འཆང་རྣམས་ཀྱི་ས་ན། རྒྱུད་འདིའི་དུམ་བུ་དུམ་བུ་སྙན་བརྒྱུད་
42 དུ་སྟོན་པ་ཞིག་ལས། རྒྱུད་ཚིག་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པའང་མེད་ལ། ཡི་གེར་
བཀོད་པའང་མེད་དོ།། དེ་ནས་སློབ་དཔོན་དེས་རྩེ་གཅིག་ཏུ་བསྒོམས་པས་
རྫུ་འཕྲུལ་ཐོབ་སྟེ། ཨོཌི་ཡ་ན་དོ་རྗེའི་གནས་སུ་སོང་ནས། མཁའ་འགྲོ་
མ་རྣམས་ལས་སྒྲོལ་མ་འབྱུང་བའི་རྩ་བཤད་ཀྱི་རྒྱུད་དང་། གཏུམ་པོ་ཁྲོ་
བོའི་རྒྱུད་རྩ་བཤད་དང་། ལག་ན་དོ་རྗེ་མཆོག་ཏུ་གསང་བའི་རྒྱུད་དང་།
ཧེ་རུ་ཀ་བསྐྱེད་པ་ཞེས་བྱ་བའི་རྒྱུད་སྤྱན་དྲངས་ཏེ། ཡུལ་ཏི་པུ་རར། ནགས་
གསེབ་ཏུ་ལྷ་ཁང་བྱས་ནས་དེར་བཞུགས་ནས། ཐུན་མོང་གི་འགྲོ་བ་རྣམས་
ལ་ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་བསྡུས་པ་དག་སྟོན་ཅིང་། སྒྲོལ་མའི་རིག་
སྔགས་ལ་བརྟེན་ནས་ཤར་ཕྱོགས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་ལྔ་དབང་དུ་བསྡུས། ཐམས་

ཅན་དཀོན་མཆོག་ལ་དད་པར་བྱས། ལྷ་མོ་ཨུ་མ་དང་། ལྷའི་རྒྱལ་པོ་
43 རབ་ཏུ་དགའ་བ་ཞེས་བྱ་བ་དབང་དུ་བསྡུས་ཏེ། ཡོན་ཐམས་ཅད་དེས་སྦྱོར་
བར་བྱེད་དོ། །མི་གཡོ་བའི་རིག་སྔགས་ལ་བརྟེན་ནས་སྒྱུ་འཕྲུལ་འགྲུབ་
སྟེ། དཔག་ཚད་བརྒྱ་གཉིས་ཁོར་ཡུག་ཏུ་རིན་པོ་ཆེའི་ལྗོན་ཤིང་དང་། ནྭ་
བ་དང་། ཁང་བཟང་དང་། ལྷ་དང་། ལྷ་མོ་ལ་སོགས་པ་སྤྲུལ། ཕྱག་ན་
རྡོ་རྗེའི་རིགས་སྔགས་ལ་བརྟེན་ནས། བསྟན་པ་ལ་སྣང་བ་ལྔ་བརྒྱ་ཙམ་ཚར་
བཅད། ལོ་མང་པོར་ཕ་རོལ་དུ་ཕྱིན་པའི་ཆོས་བསྟན་ནས། ཏེ་རུ་ཀའི་
རིགས་སྔགས་ཀྱི་མཐུ་ལས་ནམ་མཁའ་ལ་གྲུ་གྲུར་གཤེགས་ཏེ། ལྷུང་ལོ་
ཅན་དུ་ལུས་དེ་ཉིད་ཀྱིས་བཞུད་དོ།།
དེས་གསང་སྔགས་བསྟན་པའི་སློབ་མ་ནི། སློབ་དཔོན་ཧ་ཡ་གྷོ་
ཥ་གཅིག་པུ་ཡིན་ཏེ། འདི་ཡང་སློབ་དཔོན་སྔ་མ་དང་མཛད་པ་འདྲ་བ་ལས།
44 འདིས་ནི་ཁྲོ་བོའི་རྒྱལ་པོ་ཧ་མགྲིན་གྲུབ་སྟེ། སྲིན་པོའི་འཇིག་རྟེན་དུ་ལུས་
མ་སྤངས་པར་བཞུད་དོ།། སློབ་དཔོན་དེ་གཉིས་ནི་བྲམ་ཟེ་ས་ར་ཧ་དང་
དུས་མཉམ་པ་ཙམ་ཡིན་ནོ། །སློབ་དཔོན་དེ་ལ་རྒྱུད་བཞི་པོ་དེ་རྣམས་འཕགས་
པ་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱིས་ཞུས་ཏེ། སློབ་དཔོན་འདིས་ནི་རིག་སྔགས་དེ་ཐམས་ཅད་
གྲུབ་པ་ཡིན་ནོ། །དེས་ཨཱརྻ་དེ་ཝ་ལ་བཤད། དེས་སྒྲ་གཅན་འཛིན་བཟང་
པོ་ཆུང་བ་ལ་གདམས་ཏེ། སློབ་དཔོན་འདི་ནི་དམངས་རིགས་ལས་རབ་
ཏུ་བྱུང་བ། རིག་པའི་གནས་ལྔ་ལ་བྱང་ཞིང་། ཐེག་པ་ཆེ་ཆུང་གི་སྡེ་སྣོད་
ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པ་ཞིག་ཡིན་ལ། འདིས་འཕགས་པ་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱི་གཞུང་
རྣམས་ལམ་གྱི་ལུས་གཅིག་ཏུ་བསྒྲིལ་ནས་བསྟན་པའི་བསྟན་བཅོས་ཨ་སྨ་
གརྦ་ཞེས་བྱ་བ་བརྩམས་གསུང་། འདིས་རྩོད་པའི་སྒོ་ནས་མུ་སྟེགས་ཙགྲ་
45 ཕྨ་ཞེས་བྱ་བ་སུན་ཕྱུང་སྟེ། སངས་རྒྱས་ཀྱི་བསྟན་པ་ལ་བཀོད། ཉན་
ཐོས་མང་པོ་རྩོད་པས་ཕམ་པར་བྱས་ཏེ་ཐེག་ཆེན་ལ་བཙུག། རང་ཉིད་ཀྱི་

སྒྲོལ་མའི་རིག་སྔགས་ལ་བརྟེན་ཏེ། གནོད་སྦྱིན་མོ་གྲུབ་ནས་ས་འོག་གི་
གཏེར་ཕྱུང་ཞིང་། ནགས་ནང་སྟོང་པ་རྣམས་སུ་ཡང་དགེ་སློང་སྟོང་ཕྲག་
རེའི་འཚོ་བ་སྦྱོར་ནུས་སྐད། མཐར་ཡུལ་རྟིང་ཀོ་ཊ་ར་སྐུ་འདས་སོ།། དེ་
ཡང་འགྲེལ་བ་ཚིག་གསལ་ལས། ཀླུ་སྒྲུབ་སྒྲ་གཅན་འཛིན་བཟང་པོའི་ཞལ་
སྔ་ནས་དང་བཅས་འཕགས་པ་ལྷས་ཀྱང་རྗེས་སུ་བསྟན་པ་དང་། ཞེས་གསུང་
བའི་སྒྲ་གཅན་འཛིན་བཟང་པོ་དེ་ཡང་འདི་ཁོ་ན་ཡིན་པས། བྲམ་ཟེ་ཆེན་
པོར་འདོད་པ་ནི་མུན་སྤྲུལ་ལོ།། དེ་ཡན་ཆད་རྒྱུད་དེ་རྣམས་གླེགས་བམ་
46 ཡང་གཅིག་པུ་ཁོ་ན་ཡིན་ལ། བརྒྱུད་པ་རང་གཉིས་སུ་ཕྱེས་པ་མེད་གསུང་
ངོ་། །དེས་སློབ་དཔོན་ཛྙ་ལ་ཤེཀྵ་ལ་གདམས། དེས་ཁ་ཆེ་ཧྐམ་ཧྐ་དྲ་པུ་
ལ་ལ་གདམས། དེས་ནཱ་ག་མི་ཏྲ་ལ་གདམས། དེ་རྣམས་ཀྱི་ལོ་རྒྱུས་མི་
གསུང་། དེས་ཉི་མ་སྦས་པ་སོགས་ལ་གདམས།

དེ་ལ་ཉི་མ་སྦས་པ་ནི། ཁ་ཆེའི་ཡུལ་དུ་སྐུ་འཁྲུངས་སྐྱེ་བ་བདུན་
དུ་སྒྲོལ་མའི་སྒྲུབ་པ་པོ་ཡིན་པར་གྲགས་ལ། སྐྱེ་བ་དེ་ཉིད་ལ་བློ་རྣོ་ཞིང་ཆུང་
ངུ་ནས་རིག་པའི་གནས་མཐའ་དག་ལ་མཁས་པ་ཞིག་ཡོད་པ་ཡུལ་དབུས་
སུ་སོང་སྟེ། རབ་ཏུ་བྱུང་བས་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱི་རིང་ལུགས་ལ་བརྟེན་ནས། ཐེག་
པ་ཆེན་པོའི་མདོ་སྡེ་མཐའ་དག་ལ་མཁས་པར་གྱུར་སོ། སློབ་དཔོན་ནཱ་ག་
མི་ཏྲ་ལ་སྒྲོལ་མའི་དབང་བསྐུར་བ་ཞུས་ཏེ། སྤྱིར་སྒྲོལ་མའི་རྒྱུད་བརྒྱ་རྩ་
47 བརྒྱད་མཁྱེན་པར་གྲགས། སློབ་དཔོན་འདིས་སྒྲོལ་མ་འབྱུང་བའི་རྒྱུད་
ལ་བརྟེན་པའི་སྒྲུབ་ཐབས་དང་། དཀྱིལ་འཁོར་གྱི་ཆོ་ག་ལ་སོགས་པ་གཞུང་
བཅུ་གསུམ་ཙམ་མཛད་ཅེས་ཟེར་རོ།། སློབ་དཔོན་འདི་ནི་སློབ་དཔོན་བློ་
བརྟན་གྱི་སློབ་མ་ཙནྡྲ་གོ་མི་དང་དུས་མཚུངས་པ་ཙམ་ཡིན་ནོ།། དེས་ན་
ད་ལྟར་འཇིགས་པ་བརྒྱད་སྐྱོབ་ཀྱི་བསྟོད་པ་བྱིན་རླབས་ཅན་དུ་གྲགས་པ་
འདི་ཡང་ཉི་མ་སྦས་པ་གཞན་ཞིག་གིས་ནི་ཡིན་དུ་རུང་མོད། སློབ་དཔོན་

འདིས་མཛད་པ་མ་ཡིན་པར་ཤེས་པར་བྱའོ།། འདི་ཡི་སློབ་མའི་གཙོ་བོ་ནི་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པའི་བཤེས་གཉེན་ཡིན་ཏེ། གཞན་ཡང་སྒྲོལ་མའི་རིག་སྔགས་གྲུབ་པའི་སློབ་དཔོན་དཔག་ཏུ་མེད་པ་བྱུང་ངོ་། ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པའི་བཤེས་གཉེན་གྱིས་རཏྣ་མི་ཏྲ་ལ་གདམས། དེས་ཏ་ཐཱ་ག་ཏ་མི་
48 ཏྲ་ལ་གདམས། དེས་སྣེང་ལ་སླིང་པ་རཏྨ་མི་ཏྲ་ལ་གདམས། དེས་ཤཱི་ལ་
རཀྵི་ཏ་ལ་གདམས་ཏེ། འདི་ནི་སྣེག་པའི་རྡོ་རྗེ་དང་དུས་མཚུངས་པ་སྟེ། དེ་ཡན་ཆད་དུ་བརྒྱུད་པ་མ་ཆད་པར་བྱུང་ཅེས་སྟོན་གྱི་སློབ་དཔོན་རྣམས་ཀྱི་རབས་དང་། གཏམ་གྱི་ཚིག་བཅད་ལས་འབྱུང་ཅེས་གསུང་ངོ་།།

དེ་དག་གི་སྐབས་སུ། སློབ་དཔོན་བརྒྱུད་ལ་འཛིགས་པ་བརྒྱད་ལས་བསྐྱབས་པའི་ལོ་རྒྱུས་ནི། རྒྱ་གར་ལྷོ་ཕྱོགས་སུ་སློབ་དཔོན་དི་ཀ་ཥམ་ཞེས་བྱ་བ་སྡོམ་བརྩོན་སྡེ་སྣོད་འཛིན་པ་ཆེན་པོ། གཤེན་རྗེ་གཤེད་དང་། སྒྲོལ་མ་འབྱུང་བའི་རྒྱུད་འདི་ཉིད་ལ་བརྟེན་པའི་རིག་སྔགས་གྲུབ་པ་ཞིག་སྟེ། དེས་ལྷོ་ཕྱོགས་པི་དཀྲའི་ཡུལ་དུ་མུ་སྟེགས་ཀྱི་བྲམ་ཟེའི་སློབ་དཔོན་
49 ག་པུ་ཏྲི་ལ་ཞེས་པ་དང་རྩོད་པ་བྱས་ཏེ། མུ་སྟེགས་ཕམ་པས། དེའི་སྤྱོད་
ཡུལ་ཐམས་ཅད་སངས་རྒྱས་པས་བླངས་སོ།། དེ་ནས་སློབ་དཔོན་དེ་གཙུག་ལག་ཁང་དུ་དགེ་སློང་རྣམས་དང་ལྷན་ཅིག་ཆོས་སྟོན་གསོལ་བའི་ཚེ། མུ་སྟེགས་རྣམས་ཀྱིས་གཙུག་ལག་ཁང་ལ་མེ་བཏང་བ་ན། སློབ་དཔོན་གྱིས་རྗེ་བཙུན་མ་ལ་གསོལ་བ་བཏབ་པས། རྗེ་བཙུན་མ་ནམ་མཁའི་དབྱིངས་སུ་བྱོན་ཏེ། ནམ་མཁའ་ལས་ཆུ་བོའི་རྒྱུན་དངོས་སུ་བབས་ནས་མེ་ཞི་བར་གྱུར་ཏོ། །ཡང་སློབ་དཔོན་ཡ་མ་ར་ཤིང་ཏ་བྱ་བ། རྒྱལ་པོའི་ཡིག་མཁན་རབ་ཏུ་བྱུང་བ། ཐེག་པ་ཆེ་ཆུང་གི་མངོན་པ་སྨྲ་བ་ཞིག། སྒྲོལ་མ་འབྱུང་བའི་རྒྱུད་ལ་བརྟེན་ཏེ། འཕགས་མ་སྒྲོལ་མ་ལ་ཐུགས་དམ་དུ་མཛད་པ་ཞིག་

ཡིན་ནོ།། དེས་ནུབ་ཕྱོགས་མ་ལ་ཡའི་ཡུལ་དུ་གནས་གཞི་བྱས་ནས་བཞུགས་
ཏེ། མངོན་པ་སློབ་པ་ལྔ་བརྒྱ་ཙམ་ལ་ཆོས་མངོན་པ་སྟོན་ཅིང་། ལོ་ཉི་
50 ཤུ་རྩ་བཞིའི་བར་དུ་གནས་དེ་ཉིད་དུ་བཞུགས་སྐད། དེ་དག་ཐམས་ཅད་
དུ་མངོན་པ་ལ་བློ་སྦྱོང་བ་ལྔ་བརྒྱ་ཙམ་གྱི་འཁོར་གྱིས་བསྐོར་ནས་ཡོད་པ་
ལས། དུས་ལན་ཅིག་ཕྱོགས་དེ་ན་ནུབ་ཕྱོགས་ཀྱི་ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་ལ་ལི་ཏ་ཞེས་
བྱ་བ་ཡོད་དེ། དེས་གློ་བུར་དུ་ཆར་དྲག་པོ་མི་བཟད་པ་ཕབ་སྟེ། ཆར་ཆུ་
ལས་ཆུ་བོའི་རྒྱུན་ཆུ་ཀླུང་ཡ་མུ་ན་ཙམ་བྱུང་སྟེ། སློབ་དཔོན་གྱི་གནས་གཞི་
དང་། གྲོང་ཁྱེར་མང་པོ་ཁྱེར་ལ་ཁད་པ་ན། སློབ་དཔོན་གྱིས་རྗེ་བཙུན་
མ་སྒྲོལ་མ་ལ་གསོལ་བ་བཏབ་པས། གནས་གཞི་གྲོང་ཁྱེར་ཨུ་ཏ་ཛ་ཡ་ན་
དང་བཅས་པ་ལ་ཆུ་དེ་ཉིད་གཡས་སྐོར་དུ་བསྐོར་མང་དུ་བྱས་ནས། མཐར་
ཆུ་བོ་ཆེན་པོ་གཞན་ཞིག་ལ་བབས་པ་ན། ཀླུ་དེ་ཉིད་རང་གི་གནས་དང་།
ཏུ་རུཥྐའི་གྲོང་ཁྱེར་ཆུང་དུ་ཞིག་ཁྱེར་རོ།། སློབ་དཔོན་དེ་ལ་སྒྲོལ་མས་
51 མངོན་བརྗོད་ཀྱི་བསྟན་བཅོས་གྱིས་ཤིག་ཅེས་ལུང་བསྟན་པས་འཆི་མེད་
མཛོད་བརྩམས། འདི་ད་ལྟའི་བར་དུ་ཡང་རྒྱ་གར་ན་ཕྱི་ནང་གཉིས་ཀ་ལ་
ཤིན་ཏུ་དར་བར་ཡོད་དོ།། འདི་རྒྱལ་པོའི་ཡིག་མཁན་ཡིན་ཅེས་པའི་རྒྱལ་
པོ་ཤི་བི་བྲི་ཀརྨ་དི་ཏ་ཡིན་པར་གྲགས། ཡང་སློབ་དཔོན་ལྷའི་སེང་གེ་ཞེས་
བྱ་བ་རྟེན་དགེ་བསྙེན་དུ་བཞུགས་པ། ཐེག་པ་ཆེ་ཆུང་གི་མདོ་སྡེ་དང་། མངོན་
པ་ལ་ཆེར་མཁས་པ། ཁ་ཆེའི་ཡུལ་གྱི་རྒྱལ་པོ་ཧྲི་དཏྟ་དེ་བ་ཞེས་བྱ་བའི་
བླ་མར་གྱུར་པ། ཆོས་སྨྲ་བ་ཞིག་ཡིན་ཏེ། དེ་ཁ་ཆེ། ལ་ཏོར། མ་རུ་
རྣམས་སུ་རྒྱལ་པོ་དང་། ཁྱིམ་བདག་དང་། བྲམ་ཟེ་སྣ་ཚོགས་པ་དད་པར་
བྱས་ནས། སངས་རྒྱས་པའི་ལྷ་ཁང་ལྔ་བརྒྱ་ཙམ་བཞེངས་སོ།། ཁ་ཆེ་
དང་ཉེ་བའི་ཡུལ་ག་ཛ་ནི་ལ་སོགས་པར་ཆོས་མང་དུ་བཤད་པས། ཏུ་རུཥྐ་
52 སྟག་གཟིག་གི་ལུགས་ཕལ་ཆེར་ནུབ། སྟག་གཟིག་གི་རྒྱལ་པོ་ཞིག་གིས།

སློབ་དཔོན་བཙོན་དུ་བཟུང་སྟེ། ཁྱོད་དཀོན་མཆོག་ལ་སྐྱབས་སུ་འགྲོ་བ་བཏང་སྟེ། ཞྭ་སློའི་ལུགས་བྱེད་ན་ལེགས། མི་བྱེད་ན་གསོད་དོ་ཞེས་པ་ལས། སློབ་དཔོན་གྱིས་སྲོག་ལ་བབ་ཀྱང་དཀོན་མཆོག་ལས་གཞན་དུ་སྐྱབས་གནས་མེད་དོ་ཞེས་བརྗོད་པས། ཕྱུགས་སྲོག་བཅུག་སྟེ་བཙོན་དོང་མི་བཟད་པར་ཕོར་བས། སློབ་དཔོན་གྱིས་རང་གི་ཐུགས་དམ་གྱི་ལྷ་སྒྲོལ་མ་ལ་གསོལ་བ་བཏབ་པས་ཕྱུགས་སྲོག་དེ་མེ་ཏོག་གི་ལྡུ་གུ་བརྒྱུད་དུ་སོང་། ལྷ་མོ་རྣམས་ཀྱིས་བཙོན་ཁང་དུ་མེ་ཏོག་དང་། ཙན་དན་གྱི་ཕྱེ་མའི་ཆར་ཆེན་པོ་ཕབ། རོལ་མོའི་སྒྲ་ཆེན་པོ་བསྒྲགས་པས། ཏ་རུ་ཥྐའི་རྒྱལ་པོས་ལྟ་རུ་འོངས་པ་

53 ན་ཕྱུགས་སྲོག་མེད་པར་མཐོང་སྟེ། ཡང་ཕྱུགས་སྲོག་གཞན་ཞིག་བཅུག་པས་དེ་ཡང་མེ་ཏོག་གི་ཕྲེང་བར་གྱུར། དེ་ལྟར་ཕྱུགས་སྲོག་བདུན་མེ་ཏོག་གི་ཕྲེང་བར་སོང་བས། རྒྱལ་པོ་ཡ་མཚན་སྐྱེས་ཏེ་མཆོད་གནས་སུ་བཟུང་ངོ་། འོན་ཀྱང་དེར་དམ་པའི་ཆོས་དར་བ་མ་ནུས་པས། ཐུགས་འབྱུང་ནས་ཁ་ཆེར་བྱོན་ནོ།། ཡང་སཀྐ་མི་ཏྲ་ཞེས་བྱ་བ་བྱེ་བྲག་ཏུ་སྨྲ་བའི་སློབ་དཔོན་ཆེན་པོ་ཞིག་ལ་མནལ་ལམ་དུ། ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་འཁོར་བཅས་ཀྱི་དྲུང་ན་ལྷ་མོ་སྟོན་མོ་ཞིག་འདུག་སྟེ། དེ་ན་རེ་ཁྱོད་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ལ་ལེགས་པར་སློབས་ཤིག་གསུང་། དེས་ཁ་ཆེར་བྱོན་ཏེ། ཐེག་ཆེན་མདོ་སྔགས་ཀྱི་ཆོས་ལུགས་མང་དུ་ཉན། རྗེ་བཙུན་མ་སྒྲོལ་མ་ལ་ཡི་དམ་དུ་མཛད་པས། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཉན་པའི་ཡུལ་མི་རྙེད་ནས། ཡུལ་དབུས་

54 ན་སློབ་དཔོན་གྲོལ་སྡེ་ཞེས་བྱ་བ་ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་འཆད་པ་ཡོད་ཅེས་ཐོས་ཏེ། ཡུལ་དབུས་སུ་ཆས་པ་ལས་ལམ་དུ་ཆོམ་རྐུན་གྱིས་བཟུང་སྟེ། ལྷ་མོ་དུརྒ་ལ་མི་བསད་པའི་ཁྲག་དྲོན་མོས་མཆོད་དགོས་པས། དེའི་ཕྱིར་བཞུད་དོ་ཞེས་ཟེར་རོ།། དེར་ལྷ་མོ་དུརྒའི་གནས་དུར་ཁྲིད་ལྟ་བུ་དེར་སླེབ་པ་ན། རྗེ་བཙུན་མ་སྒྲོལ་མ་ལ་གསོལ་བ་བཏབ་པས་ལྷ་མོའི་རྟེན་དེ་

དུམ་བུ་མང་པོར་རང་གས་སོ། །དེར་ཆོམ་རྐུན་རྣམས་ཀྱང་སྐྲག་ཅིང་བྲོས།
སློབ་དཔོན་ཐར་རོ།།

ཡང་སློབ་དཔོན་སུ་ཧཱ་ཥ་ཀིརྟི་ཞེས་བྱ་བ། འདུལ་བ་འཛིན་པ་ཆེན་
པོ། ནང་དུ་སྒྲོལ་མ་འབྱུང་བའི་རྒྱུད་ལ་བརྟེན་ཏེ་ཐུགས་དམ་དུ་མཛད་པ་
ཞིག་ཡིན་པ། ལན་ཅིག་ཡུལ་དབུས་ནས་ནུབ་ཕྱོགས་ཀྱི་རྒྱུད་ལྟར་སོང་
55 བ་ལས། མཐར་རི་བོར་ཞིག་ཏུ་གཙུག་ལག་ཁང་བྱས་ཏེ། ཆོས་བསྟན་
པས་དགེ་སློང་གི་སྡེ་ཡང་མང་དུ་ཚུགས། ཏེ། དེ་ན་གར་ལོག་གི་དཔོན་
མང་དུ་ཡོད་པས་མགོ་བྲིག་གོས་དམར་ཅན་དེ་རྣམས་ཀྱིས་བདག་ཅག་ལ་
གནོད་པར་འོང་གི། འདི་ཐམས་ཅད་བསླག་པར་བྱའོ།། ཞེས་གླང་པོ་ཆེ་
སུམ་བརྒྱ་ཙམ་གྱི་དམག་འོངས་སོ།། དེར་སྒྲོལ་མ་ལ་གསོལ་བ་བཏབ་པས།
དམག་འོང་བའི་ཕྱོགས་སུ་ཆུ་གཏོར་ཅིག་གསུང་། དེ་ལྟར་བྱས་པས་གླང་
པོ་ཆེ་ཐམས་ཅད་ཤིན་ཏུ་འཇིགས་ཤིང་སྐྲག་པས་སུས་ཀྱང་ཁ་ལོ་མ་ནུས་
པར་རང་གནས་སུ་ཁྲིར་རོ།།

ཡང་སློབ་དཔོན་བུདྡྷ་དཱ་ས་ཞེས་བྱ་བ་ཧྣ་ན་པུ་རིའི་མཁན་པོ་མཛད་
པ་ཞིག་ཡོད་པ། རྒྱ་འགྲུལ་ཞིག་ལ་བྱོན་པས་གྲོང་སྟོང་ཞིག་ན་སྟག་གི་ཚང་
56 མང་དུ་ཡོད་དེ། སློབ་དཔོན་གྱིས་གཏམ་དྲིས་པ་ན། སྟག་རྣམས་ཀྱིས་
ཉིན་རེ་བཞིན་གྲོང་ཁྱེར་གྱི་མི་མང་པོ་ཡང་ཟ་བར་བྱེད་ན། སྲོག་ཆགས་
ཕྲ་མོ་གཞན་ལྟ་ཅི་སྨོས། ཞེས་ཐོས་པས། སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་སྐྱེས་ཏེ། ལམ་
དུ་སོང་བ་ལས་སྟག་རྣམས་ཐམས་ཅད་སློབ་དཔོན་གྱི་ཐོག་ཏུ་བྱུང་བ། སྒྲོལ་
མ་ལ་གསོལ་བ་བཏབ་ནས། སྔགས་བཟླས་པའི་ཆུ་གཏོར་བས་སྟག་དེ་རྣམས་
ཞི་བའི་སེམས་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཏེ། ཕྱིན་ཆད་སྲོག་ཆགས་ལ་གནོད་པ་
མི་བྱེད་པར་ཁ་ཟས་བཅད་དེ་དུས་ལས་འདས་པས་ལྷར་སྐྱེས་པའི་རྟགས་
སུ་མེ་ཏོག་གི་ཆར་ཆེན་པོ་བབས་སོ།།

ཡང་སློབ་དཔོན་དཀོན་མཆོག་གསུམ་གྱི་འབངས་ཞེས་བྱ་བ། སློབ་
དཔོན་ཕྱོགས་ཀྱི་གླང་པོའི་སློབ་མར་གྱུར་པ་ཞིག་ཡིན་ཏེ། དེས་ཤར་ཕྱོགས་
57 ཨོ་ཊི་བི་ཤའི་ཡུལ་དུ་ཆོས་སྟོན་ཅིང་བཞུགས་པའི་ཚེ། ལན་ཅིག་རྒྱ་མཚོ་
ཆེན་པོ་ནས་དུག་སྦྲུལ་སྦྲམ་ཆེན་ཞིག་བྱུང་ནས་མི་དང་གླང་པོ་ཆེ་མང་དུ་
ཟོས། ཨུཏ་ཀ་ལའི་གྲོང་ཁྱེར་དང་ཉེ་བར་བྱུང་བ་ན། སྐྱེ་བོ་གྲངས་མེད་
པ་ལ་གནོད་པ་འབྱུང་བར་གཟིགས་ཏེ། སྒྲོལ་མ་ལ་གསོལ་བ་དྲག་ཏུ་བཏབ་
ཅིང་། སྒྲོལ་མའི་སྔགས་བཟླས་པའི་ཡུངས་ཀར་གཏོར་ཏེ། ས་འདི་གདེངས་
ཅན་དབང་ལགས་ཀྱང་། །གང་ལ་ཕན་པའི་ཐུགས་མངའ་བ། །དེ་ཡི་ཚིག་
འདི་ཁྱོད་ཡོང་ལ། །ས་འོག་ཉམས་དགར་སོང་ཞིག་ཀྱི། །ཅེས་བརྗོད་པའི་
མོད་ལ་སྦྲུལ་དེ་ཉིད་ཕྱིར་ལྡོག་སྟེ། གམ་གའི་ལམ་ལ་ནས་རྒྱ་མཚོར་སོང་ངོ་།

ཡང་སློབ་དཔོན་ཡེ་ཤེས་ལྷ་ཞེས་བྱ་བ། ཞི་བ་ལྷའི་སློབ་མ་ཞིག་
58 སྟེ། རྒྱ་གར་ལྷོ་ཕྱོགས་ཏྲི་མ་ལའི་ཡུལ་དུ་ཉན་བཤད་ཀྱི་བྱ་བ་ཡུན་རིང་
དུ་མཛད་དེ། མཐར་ད་ནི་རི་ཁ་བ་ཅན་དུ་བསྒོམ་པར་བྱའོ།། ཞེས་བྱང་
ཕྱོགས་སུ་བྱོན་ནས། ཏི་རཱ་ཧུ་ཏིའི་ཡུལ་དུ་འགྲོ་བའི་དོན་ཅི་རིགས་པ་མཛད།
དེའི་ཚེ་ཡུལ་དེའི་ཕྱོགས་ཞིག་ན། ཐ་རུའི་རིགས་ཀྱི་གྲོང་ཁྱེར་ཆུང་ངུ་ཞིག་
ཏུ་ཚངས་པའི་སྲིན་པོའི་གདོན་བྱུང་སྟེ། ཡུལ་གྱི་གྲོང་དཔོན་ནས། ཞིང་
ལས་ཀྱི་ལྷ་མིའི་བར་ཐམས་ཅད་དུས་གཅིག་ཏུ་ཤིའོ། །དེའི་ཉིན་མོ་སློབ་
དཔོན་དེར་བྱོན་པས། རོ་ལངས་མི་བཟད་པ་ཅིག་རྒྱུག་ཅིང་བྱུང་བས། སྒྲོལ་
མའི་སྔགས་བཟླས་པའི་ཕུར་བུ་འཕངས་པས། རོ་ལངས་ཀྱི་སྤྱི་བོར་ཐིམ་
གྱི་སོང་ཞིང་འགྱེལ། གྲོང་ཁྱེར་གྱི་ནང་དུ་བྱོན་ཏེ། སྒྲོལ་མ་ལ་གསོལ་
བ་བཏབ་པས་འཆི་བར་གསོ་བར་ནུས་པའི་བདུད་རྩིའི་ཆར་ཆེན་པོ་བབས་
59 ཏེ། གྲོང་ཁྱེར་གྱི་མི་ཤི་བ་ཕལ་ཆེ་བ་གསོས་སོ།།

ཡང་གྲུབ་པ་བརྒྱད་མ་བསྒྲུབས་པར་ཡང་འགྲུབ་པའི་གཏམ་རྒྱུད་

ནེ། སྒྲོལ་མ་ལ་ཡི་དམ་དུ་བྱེད་པའི་དགེ་སློང་ཞིག་གིས། གཙུག་ལག་
ཁང་བཞེངས་པའི་དོན་དུ་སློང་མོ་ལ་ཕྱིན་ནོ། བྲམ་ཟེ་ཞིག་གིས། གེ་དམ་
བྲེ་གང་བྱིན་པ་བླངས་ནས། སྒྲོལ་མའི་ལྷ་ཁང་ཞིག་ཏུ་དེ་རིལ་བུར་བྱས་
སོ།། དེའི་ལྷག་མ་ཞིག་ཉི་མ་ལ་བཞག་པས། རླུང་གིས་གསེར་ཙག་དང་།
སྤང་མ་ལ་སོགས་བསིལ་བུའི་རྫས་རྣམས་ཀྱི་རྡུལ་ཁྱེར་ཏེ་དེ་ལ་བཏབ་བོ།
དེ་ལ་ཡང་རིལ་བུ་ཞིག་བྱས་ནས། སྔགས་ཐུན་བཟླ་ཡིན་ཡོད་པའི་ཚེ། རིལ་
བུའི་དབུས་ནས་མེ་འབར་རོ།། དེ་ལུས་ལ་བཙངས་ནས་ཡོད་པ་ལས། ལན་
60 ཅིག་སུམ་ཅུ་རྩ་གསུམ་ལྷའི་གྲོང་ཁྱེར་ཡིད་ལ་བསམས་པ་ན། སུམ་ཅུ་རྩ་
གསུམ་དུ་ཕྱིན་ཏེ། མིའི་ལོ་བཅུ་གཉིས་ཀྱི་བར་དུ་དེར་འདུག་གོ།

ཡང་སྒྲོལ་མ་ལ་ཡི་དམ་དུ་བྱེད་པའི་ཞིང་པ་ཞིག་གིས། ཕུ་ཕུ་ཞེས་
ས་བསྐོས་པས་ས་འོག་གི་སྒོ་བྱེ་སྟེ། ཀླུའི་གནས་སུ་སླེབ་ནས་བདུད་རྩི་འཐུངས་
པས་ལུས་འཇའ་ལུས་སུ་གྱུར་སྐད། རྣལ་འབྱོར་མ་ཞིག་གིས། དུར་ཁྲོད་
དུ་ཉི་ཤུ་དགུའི་ནུབ་མོ་མི་རོ་མང་པོ་བསྲེག་ཅིང་། སྒྲོལ་མའི་སྔགས་བཟླས་
པས་མེ་དྲེག་ཆགས་པའི་དབུས་ནས་འོད་འཕྲོ་ཞིང་འདུག་གོ། དེ་མིག་ལ་
བྱུགས་པས། གྲོགས་པོ་རྣམས་ཀྱི་དབུས་དེ་ཉིད་དུ་མི་སྣང་བར་གྱུར་ཏོ།།

ཡང་སྒྲོལ་མ་ལ་ཡི་དམ་དུ་བྱེད་པའི་དགེ་བསྙེན་ཞིག་གྲོགས་དང་
བཅས་ཏེ་དུར་ཁྲོད་དུ་སོང་བས། རོ་ལངས་འཇིགས་སུ་རུང་བ་ཁ་ནས་
61 མེ་འབར་བ་ཞིག་བྱུང་ནས། གྲོགས་རྣམས་འཇིགས་ཤིང་བྲོས་པ་ལ། དགེ་
བསྙེན་དེས་སྒྲོལ་མ་དྲན་པར་བྱས་ཤིང་དེའི་གཉའ་བར་ཞོན་པས། དེ་ཉིད་
ལག་གསུམ་རྐང་པ་གསུམ་མགོ་གསུམ་པར་གྱུར་ཏེ། རྐང་པ་དང་ལག་
པ་གཅིག་གིས་རྒྱ་མཚོར་ཉུལ་གཅིག་ནི་རི་དང་སའི་ཁོངས་སུ་ཉུལ། གཅིག་
ནི་ནམ་མཁའི་ཁོངས་སུ་ཉུལ་བའི་ཚེ་འཕྲུལ་བསྟན་ཏེ། གདོང་གསུམ་པོ་
རེ་རེས་དཔའ་བོ་ཆེན་པོ་བདག་གིས་ཅི་བགྱིད། ནམ་མཁའི་ལམ་ནས་ལྷའི་

གནས་སུ་འགྲོ་བར་བགྱིའོ།། ས་འོག་གི་ལམ་ནས་ལྷ་མིན་གྱི་གནས་སུ་འགྲོ་བར་བགྱིའོ།། རྒྱ་མཚོའི་ལམ་ནས་ཀླུའི་གནས་སུ་འགྲོ་བར་བགྱིའོ།། ཞེས་ཟེར་བ་ལ། དེ་དག་ལས་གང་འདོད་པ་ཞིག་སླས་ན་འགྲུབ་པར་འགྱུར་བ་
62 ལས། སློབ་པ་པོ་བློ་ཧྲུལ་ཏེ། དེ་དག་མི་འཚལ་གྱིས། བདག་ལ་རིན་པོ་ཆེའི་གཏེར་ཕྱིན་ཅིག་བྱས་པས། དེ་ན་རེ། འོ་ན་རི་བོ་སྔོན་པོར་གཤེགས་འཚལ་ཟེར་ནས་སྐད་ཅིག་གིས་དེར་སླེབ་སྟེ། རིན་པོ་ཆེའི་གཏེར་ཆེན་པོ་བསྟན་ནོ།། དེ་ཇི་སྲིད་འཚོའི་བར་དུ་རྒྱལ་པོ་ཆེན་པོ་ལས་ཀྱང་ལོངས་སྤྱོད་ཆེ་བར་གྱུར་སྐད།།

ཡང་སྒྲོལ་མའི་སློབ་པ་པོ་ཞིག། ཤིང་པིམ་པ་ལའི་རྩ་བ་ཞིག་ཏུ་སྔགས་བཟླ་ཞིང་འདུག་པ། ལན་ཅིག་ཐོ་རངས་ཀྱི་དུས་ན། རང་གི་མདུན་དུ་སྔོན་མེད་པའི་ལམ་སྣང་ཞིག་མཐོང་ངོ་།། དེར་ཞུགས་ཏེ་ཕྱིན་པ་ལས། ནམ་ཞིག་ན་ནགས་ཚལ་ཡིད་དུ་འོང་བའི་དབུས་སུ། གསེར་གྱི་ཁང་པ་ཞིག་མཐོང་། དེར་ཞུགས་པས་གནོད་སྦྱིན་ན་ཊ་ཀུ་བ་རའི་གཡོག་མོ་གནོད་
63 སྦྱིན་མོ་ནག་མོ་ཞེས་བྱ་བ། རྒྱན་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་བརྒྱན་པ། ལུས་ཁ་དོག་མ་ངེས་པ་ཞིག་འདུག་སྟེ། དེ་ན་རེ། སློབ་པ་པོ་ཚུར་བྱོན་བཅུད་ལེན་འདི་གསོལ་ཞིག་ཞེས་བུམ་པ་བཅུད་ཀྱིས་གང་བ་ཞིག་བྱིན་ནོ།། ཟླ་བ་གཅིག་ཏུ་དེ་འཐུངས་པས་སྐྱེ་འཆི་མེད་པའི་ལུས་སུ་གྱུར་ཏོ།།

ཡང་དགེ་བསྙེན་དད་པ་ཅན། སྒྲོལ་མ་ལ་ཡི་དམ་དུ་བྱེད་པ་ཞིག་ལམ་དུ་ཕྱིན་པས་ཁབ་ལེན་གྱི་རལ་གྲི་ཞིག་རྙེད་དེ། སྒྲོལ་མའི་སྔགས་བཟླ་བཞིན་དུ་ཕྱིན་པས་རལ་གྲི་ལས་དུ་བ་འཐུལ་ལོ།། ཡང་བཟླས་པས་མེ་འབར་རོ། དེ་ནས་དེ་ཡིད་ལ་ཇི་ལྟར་འདོད་པའི་གནས་སུ་འགྲོ་ནུས་པར་གྱུར་ཏེ། ཉིན་རེ་བཞིན་དུ་ལྷ་ཀླུ་མི་མ་ཡིན་ཐ་དད་པའི་གནས་སུ་སོང་སྟེ། དེ་དག་གི་ལོངས་སྤྱོད་ཀྱི་ཁྱད་པར་སྣ་རེ་བླངས་ནས་དགེ་འདུན་ལ་འབུལ་བ་

64 ཞིག་ཡོད་ལ། ལོ་མང་པོ་ཞིག་ན་དེ་ཉིད་ཀྱང་རིག་པ་འཛིན་པའི་གནས་
སུ་སོང་ངོ་།། ཡང་དགེ་སློང་ཞིག་གིས་སྒྲོལ་མའི་ལྷ་ཁང་ཅིག་ལ་ལོ་གསུམ་
བསྐོར་བ་བྱས་པས། ཕྱུག་གི་མཆོག་སྤྲིན་ལས་བཅུད་ལེན་འོ་མའི་རྒྱུན་
ལྟ་བུ་བབས་སོ།། དེ་འབྱུངས་པས་ནུས་པ་མེད་པར་གྱུར་ཏེ། ལོ་སུམ་
བརྒྱའི་བར་དུ་འཚོ་ཞིང་ལོ་བཅུ་དྲུག་ཙམ་གྱི་ན་ཚོད་ལ་གནས་སྐད།། ཡང་
དགེ་བསྙེན་ཞིག་གིས། སྒྲོལ་མའི་ལྷ་ཁང་ཞིག་ཏུ་གསོལ་བ་འདེབས་ཀྱིན་
བསྡད་པས། ནང་གཅིག་སྒྲོལ་མའི་སྐུ་བརྙན་གྱི་ཞབས་ལ་ཕྱག་བཙལ་བས་
ཞབས་འོག་ནས་རྡོའི་བུམ་པ་ཞིག་བྱུང་ངོ་།། བུམ་པ་དེའི་ནང་ནས་ཇི་ལྟར་
འདོད་པའི་ལོངས་སྤྱོད་ཟད་མེད་དུ་བྱུང་ནས། དགེ་སློང་ལྔ་བརྒྱ་རེའི་འཚོ་
65 བ་སྒྲུབ་པ་ལོ་སུམ་ཅུའི་བར་དུ་བྱས་སོ།། འཕགས་པ་ཀླུ་སྒྲུབ་སྐུ་འདས་ནས།
རྒྱལ་པོ་ཧྨ་པཱ་ལ་བྱུང་གི་བར་དུ་ཡང་སྒྲོལ་མ་ལ་བརྟེན་ཏེ་དངོས་གྲུབ་ཐོབ་
པ་ལྔ་སྟོང་ཙམ་བྱུང་སྟེ། འདི་སྐབས་ཀྱི་རྣམས་སྒྲོལ་མ་འབྱུང་བའི་རྒྱུད་
ལ་བརྟེན་ཏེ། གྲུབ་པ་ཐོབ་པ་ཁོ་ན་མང་གསུང་ངོ་། དེ་དག་སྒྲོལ་མའི་རྒྱུད་
འདི་སྟོན་ཇི་ལྟར་དར་བའི་ཚུལ་ལོ།།

བར་སྐབས་སུ་ཅུང་ཟད་ནུབ་པའི་ཚུལ་ནི། རྒྱལ་པོ་ཧྨ་པ་ལའི་
སྐུ་ཚེའི་སྨད། དགེ་སློང་སྡེ་སྣོད་འཛིན་འགའ་ཞིག་གིས་བསྐུལ་ནས་ཡིན་
ཡང་ཟེར། རྒྱལ་སར་འཁོད་མ་ཐག་པའི་སྐབས་ཡིན་ཡང་ཟེར་ཏེ། སངས་
རྒྱས་ཡེ་ཤེས་སྐུ་འདས་ནས་ཡིན་པར་གསལ་བས་སྔ་མ་དག་གོ། གང་ལྟར་
ཡང་ཉི་འོག་གི་རྒྱལ་ཁམས་ན་གསང་སྔགས་ཀྱི་གླེགས་བམ་དང་། ཉན་
66 བཤད་ཡོད་པའི་ས་ཐམས་ཅད་དུ་ཚོན་ཏེ། ཤིན་ཏུ་ཞིབ་མོར་དཔྱད་ནས་
རྒྱུད་ནས་མན་ངག་སོ་སོའི་བཞུགས་ཚུལ་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པ་ན། དུས་
ཀྱི་ཁྱད་པར་གྱིས་སྟོན་བཞིན་དུ་གསང་སྔགས་གསང་སྟེ་སྤྱོད་པ་མི་འབྱུང་
ཞིང་། རྣལ་འབྱོར་ཆེན་པོའི་རྒྱུད་རྣམས་ཉན་བཤད་སྒོམ་གསུམ་འཇིག་

རྟེན་གྱི་མཚོན་དུ་ཤིན་ཏུ་དར་བར་གྱུར་པས། འདུས་པ་ལ་སོགས་པ་རྡོ་
རྗེའི་ཚིག་གིས་རྒྱས་བཏབ་པ་འདི་རྣམས་རྒྱ་ཆེར་ཤོད་ལ། ཤིན་ཏུ་གསང་
བ་འགལ་བའི་ཚིག་ཡོད་པ་འདི་རྣམས་ཕྱིན་ཆད་མ་ཤོད་ཅིག་ཅེས་དྲིལ་
བསྒྲགས་ཏེ། དཔལ་ཏེ་རུ་ཀའི་རྒྱུད་འགའ་ཤས་དང་། ནག་པོ་ཆེན་པོ་
དང་། སྒྲོལ་མ་འབྱུང་བ་དང་། གཏུམ་པོ་ཁྲོ་བོ་དང་། གདན་བཞི་ལས་
ཀྱི་ཕྲེང་བ་ལ་སོགས་པ་རྒྱུད་སྡེ་ཆེན་པོ་འགའ་ཤས་དང་། གྲུབ་ཐོབ་རྣམས་
ཀྱིས་སྤྱན་དྲངས་པའི་རྒྱུད་ཀྱི་དུམ་བུ་ཆུང་ངུ་ལྔ་བརྒྱ་ཙམ་མམ་ཡང་ཟེར།
67 སྟོང་ཙམ་མམ་ཡང་ཟེར་ཏེ། ཤིན་ཏུ་མང་པོ་ཡོད་པ་དེ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་དཔེ་
རྣམས་བསྡུས་ནས་གསེར་གྱི་སྒྲོམ་ཆེན་པོ་བརྒྱད་དུ་བཅུག། དེ་རྣམས་དངུལ་
གྱི་སྣོད་དུ་བཅུག་པ་སོགས་རིན་པོ་ཆེ་སྣ་བདུན་གྱི་སྣོད་དུ་བཅུག་སྟེ། དུར་
ཁྲོད་བསིལ་བ་ཚལ་དུ་སྦས་སོ།། དེའི་ཚེ་རེ་ཞིག་རྒྱུད་འདིའི་ཉན་བཤད་
ཀྱང་རྒྱུན་ཆད་སྐད། ཕྱིས་དར་བའི་ཚུལ་ནི་སློབ་དཔོན་ཏེ་ལློ་པ་གྲུབ་པ་མ་
རྙེས་པའི་སྔོན་རོལ་ཞིག་ན། ཤར་ཕྱོགས་ཀྱི་གཙུག་ལག་ཁང་ཞིག་ཏུ་བཞུགས་
པའི་ཚེ། ཐུབ་པའི་དབང་པོའི་སྐུ་བརྙན་ཞིག་ཡོད་པའི་ཁྲིའི་འོག་ནས་ཡང་
དང་ཡང་དུ་འོད་འབྱུང་ཞིང་། དུས་དུས་སུ་རོལ་མོའི་སྒྲ་འབྱུང་བ་གསན་
ནོ།། དེས་ས་དུས་ཏེ་གཟིགས་པས་སྒྲོལ་མའི་རྒྱུད་འདི་བྱུང་ནས། དུས་
68 དེའི་ཚེ་ཞུ་བའི་ཡུལ་མ་རྙེད་དོ།། ཕྱིས་དངོས་གྲུབ་བརྙེས་ནས་ནུབ་ཕྱོགས་
ཨོ་རྒྱན་གྱི་ཡུལ་དུ་གཤེགས་པ་ན། བུད་མེད་སྔོ་སངས་མཁའ་འགྲོའི་རྟགས་
དང་ལྡན་པ་ཞིག་འདུག་པ་ལ། རྒྱུད་ནས་བཤད་པའི་བརྡ་བསྟན་ཏེ་དེས་
ཀྱང་བརྡའི་ལན་བྱས་སོ།། དེར་གསོལ་བ་བཏབ་པས། དེ་ཉིད་ལྷ་མོ་སྒྲོལ་
མར་གྱུར་ཏེ་རྒྱུད་བྱིན་གྱིས་བརླབས་ཤིང་དབང་བསྐུར་རོ།། དེས་ནི་སློབ་
དཔོན་ན་རོ་པ་ལ་བཤད། དེས་ཌོཾ་བྷི་པ་དང་། ཀནཀ་ཤྲཱི་དང་། ཀརྞ་པ་
དང་། ཐཀྐི་ནགྣ་པ་རྣམས་ལ་བཤད། ཌོཾ་བྷི་པ་ལ་ཀུ་ས་ལ་ཆུང་བས་ཞུས།

དེ་ལ་ཨ་སི་ཏ་ཀླ་ནས་ཞུས། དེ་ལ་རཏྣ་མི་ཏྲས་གསན། དེ་ལ་གྲུབ་ཆེན་
ཞི་བ་སྦས་པས་གསན། དེ་ལ་བདག་གི་བླ་མ་གསུམ་གྱིས་གསན་ནོ།། ཡང་
ཏིལླི་པ་ལ། པྲཱི་ལ་བརྙས་ཞུས། དེ་ལ་ར་ཏུ་ལ་གུ་ཧྱས་ཞུས། དེ་ལ་དཱི་པཾ་
69 ཀཱ་ར་ཤྲཱི་ཛྙཱ་ནས་ཞུས། དེ་ལ་མ་ཧེ་མ་སིཧྣས་ཞུས། དེ་ལ་དཱ་ར་ཤྲཱི་མི་ཏྲས་
ཞུས། དེ་ནས་རིམ་པས་སཛྫ་ཤྲཱི། རཏྣ་རཱ་ཛ། ན་ཡ་ཀ་ཤྲཱི། ཧཾ་ཤྲཱི།
ཤཱཀྱ་རཀྵི་ཏ། སུ་ཛྙཱ་ཏ། བུ་ཏྣཱ་ཤྲཱི་བྷ་དྲ། ཛྙཱ་ན་རཏྣ། ཛྙཱ་ན་སྲུ་ན། ཛྙཱ་ཏི་
གུ་ཧྱ། དེས་སློབ་དཔོན་ཆེན་པོ་ཞི་བ་སྦས་པ་ལའོ།། ཡང་ཀཱཧླ་པ། ཕྲི་ཀ་
པ། ཧུ་པེ་རཱ་ཛ། ཏ་རི་ཧྣ་ཐ་པ། ཨ་སི་ཏ་ཀླ་ན་རྣམས་ལས་རྒྱུད་ཀྱང་ཆོག།
ཡང་ཀ་ན་ཀ་ཤྲི། ལོ་ཀ་པྲཛྙ། ཆོས་འབྱུང་ཞི་བ་སོགས་ནས་རྒྱུད་པའང་
ཡོད་གསུང་། པཀྵི་ནཀྲ་པས། སློབ་དཔོན་མཚོ་ར་པྲ་ལ་བཤད། དེ་ལྟར་
ན་བར་སྐབས་བརྒྱུད་པ་ཐ་དད་པ་མང་པོར་དར་ལ། ཕྱིས་ནི་གྲུབ་ཆེན་
ཞི་བ་ཁོ་ན་ལ་བཞུགས་པས་ད་ལྟ་དེ་ལས་རྒྱ་ཆེར་འཕེལ་བའོ།།

དེ་དག་གི་ནང་ནས་ལོ་རྒྱུས་གཞན་དུ་བཀོད་ཟིན་པ་རྣམས་དེ་དང་
70 དེ་དག་ཏུ་ཤེས་པར་བྱས་ལ། དེར་མ་འཁོད་པ་དག་བཤད་ན། ཀ་ན་ཀ་ཤྲཱི་
འདི་ནི་བལ་པོ་ཀ་ཤྲཱི་མིན་མ་ག་དྷ་ཉིད་དུ་སྐུ་འཁྲུངས་ཤིང་། ཀུ་རུ་ཀུ་ལེའི་
སྡེ་བ་ལས་རབ་ཏུ་བྱུང་བ། རྣམ་གཉོན་ཚུལ་གྱི་དགོན་པར་མདོ་སྔགས་
རིག་གནས་ཐམས་ཅད་ལ་མཁས་པར་སྦྱངས་ཏེ། ཧམ་ག་ལར་པཎྜིཏ་ཧྣམ་
མི་ཏྲ་ཞེས་བྱ་བ་ཞིག་ལ་གསང་བ་འདུས་པའི་དབང་ནོས་ཏེ་ལོ་བདུན་དུ་སྒོམ་
བཟླས་བྱས་ཀྱང་མཚན་མ་བཟང་བ་ཙམ་ཡང་མ་བྱུང་སྟེ། སྒོམ་འགྲོ་བཅད་
ནས་ཅི་བདེར་བཞུགས་པས། ནུབ་གཅིག་རྨི་ལམ་དུ་བུད་མེད་ཅིག་གིས་
དཔལ་ན་རོ་པའི་དྲུང་དུ་སོང་ཞེས་ལུང་བསྟན། དེ་ནས་ན་རོ་པ་ལ་འཁོར་
ལོ་སྡོམ་པའི་དབང་བསྐུར་ཞུས་པ་ཙམ་གྱིས་ཏིང་ངེ་འཛིན་བཟང་པོ་རང་
71 ཤུགས་སུ་སྐྱེས། ཟླ་བ་དྲུག་ཏུ་བསྒོམས་པས་འཁོར་ལོ་སྡོམ་པའི་ཞལ་

གཟིགས། སྔར་ཡང་ན་རོ་བ་ཆེན་པོ་ལོ་བདུན་གྱི་བར་དུ་བསྟེན་ཏེ། རྒྱུད་སྡེ་དཔག་ཏུ་མེད་པ་གསན། ཁྱད་པར་འཁོར་ལོ་བདེ་མཆོག་དང་། གདན་བཞི་དང་། སྒྲོལ་མ་འབྱུང་བའི་རྒྱུད་རྣམས་ལ་མཁས་པར་གྲགས། མ་ག་དྷ་ར་རྒྱལ་པོ་ནི་ཡ་པཱ་ལའི་སྐབས་དབང་ཕྱུག་གི་རྗེས་སུ་འབྲང་བ། ཁ་ས་མ་དེ་བ་ཞེས་པ་དང་ནུས་པ་འགྲན་པས་མུ་སྟེགས་ཀྱིས་འདོམ་གང་ཙམ་གྱི་ནམ་མཁའ་ལ་དཀྱིལ་འཁོར་བྲིས་ཤིང་བུམ་པ་བཞག་པ་ལ། སློབ་དཔོན་གྱིས་ཡུངས་ཀར་གཏོར་བས་དཀྱིལ་འཁོར་ཞིག་ཅིང་བུམ་པ་ལྷུང་། །སློབ་དཔོན་གྱིས། སྒྲོལ་མའི་སྐུ་ཞིག་ཏ་ལ་གཅིག་ཙམ་གྱི་ནམ་མཁའ་ལ་བཞག་པ། སློབ་དཔོན་ཉིད་ཀྱིས་མ་བསྡུས་བར་དུ་མུ་སྟེགས་རྣམས་ཀྱི་སྔགས་དང་མི་མདའ་ལ་སོགས་པ་ཐབས་གང་གིས་ཀྱང་ལྷུང་བར་མ་ནུས་པས། སློབ་
72 དཔོན་རྒྱལ། རྒྱལ་པོས་བི་ཀ་མ་ལ་ཤཱི་ལར་མ་རྒྱུད་འཆང་བ་པོའི་སློབ་དཔོན་དུ་སྤྱན་དྲངས་སོ།། འདིས་སྒྲོལ་མའི་ཞལ་གཟིགས་ཤིང་། སྒྲོལ་མའི་རིག་སྔགས་ལ་བརྟེན་ནས་ཕན་ཚུན་དབང་དུ་བསྡུ་བའི་ལས་སྦྱོར་མཛད་དེ། འཁྲུག་པ་ཆེན་པོ་ལན་བརྒྱད་སྲུམ་སྐད། ཀཀྐ་པ་ནི། སངས་རྒྱས་པའི་རྣལ་འབྱོར་པ་བློ་ཤིན་ཏུ་རྟུལ་བ་ལྟར་སྣང་བ་ཞིག། ཇོ་བོ་ན་རོ་པ་ལ། སྒྲོལ་མ་འབྱུང་བའི་དབང་དང་བྱིན་རླབས་རྣམས་ཞུས། རྒྱུད་འདི་ལས་འབྱུང་བའི་ཏེ་ར་ཀར་ལྷ་དགུ་བསྒོམ་ཞིང་ལོ་བཅུ་གཉིས་བསྒྲུབས་པས། ཏེ་ར་ཀ་དང་། སྒྲོལ་མ་ཞལ་མཐོང་། དངོས་གྲུབ་ཐོབ་སྟེ། དཔག་ཚད་བརྒྱའི་ལམ་ཡང་ཡུད་ཙམ་གྱིས་ཆོད་པར་བྱེད། དེ་སྐབས་གྲོང་ཁྱེར་ཏེ་ལི་ར་སོག་པོའི་རྒྱལ་པོ་ཞིག་ཡོད་པ་དེས་ཕོ་བྲང་ཆེན་པོ་གསར་དུ་བརྩིས་པ་ན། སློབ་
73 དཔོན་དེས་ཀྱང་ཙེམ་པོ་ཞིག་འཚམ་གྱིན་དེ་དང་ཉེ་བར་བཞུགས་སོ།། ཕོ་བྲང་ཟིན་པ་ན། ཙེམ་པོ་དེ་དུམ་བུར་དྲལ་ཞིང་གཤགས་པ་ན། ཕོ་བྲང་དེ་ཡང་རྨངས་ནས་ཞིག་གོ། དེ་ལྟར་ལན་གསུམ་སོང་བས། རྒྱལ་པོ་དེས་

ཀྱང་གནམ་དེ་ཐོས་ཏེ། སློབ་དཔོན་སྤྱན་དྲངས། ཞབས་ལ་ཕྱག་བཙལ།
སློབ་དཔོན་གྱི་གསུང་ལས། བྱུང་བའི་དམ་བཅའ་བཞི་བྱེད་པར་བྱས་ལ།
བཞི་ནི། སངས་རྒྱས་པའི་ལྷ་ཁང་ལ་གནོད་པ་མི་བྱེད་པ་དང་། ཕོ་བྲང་
ནང་ན་གནས་པ་རྣམས་ཀྱིས་སྲོག་གཅོད་སྤོང་བ་དང་། རབ་ཏུ་བྱུང་བ་རྣམས་
ལ་མཆོད་པ་བྱེད་པ་དང་། ཉིན་རེ་བཞིན་དུ་སངས་རྒྱས་ཀྱི་མཚན་ནས་
བརྗོད་ཅིང་ཕྱག་འཚལ་བ་རྣམས་ཡིན་སྐད། གཙྪ་རི་ཙེམ་པོའི་མིང་སྟེ། དེ་
ཕྱིན་ཆད་གྲུབ་ཐོབ་གཙྪ་བར་གྲགས། ཡུན་རིང་དུ་འགྲོ་དོན་མཛད། མཐར་
74 སྐུ་ལུས་དེ་ཉིད་ཀྱིས་མཁའ་སྤྱོད་དུ་གཤེགས་སོ།། ཡང་ཐཀ་ཀི་ན་ག་ན་
པ་ནི། ཐཀ་ཀི་ཞེས་པ་གཡོ་སྒྱུའི་བྱ་བ་སྣ་ཚོགས་པས་འཚོ་བ་སྒྲུབ་པའི་དོན་
ཏེ། མཐའ་འཁོབ་ཀྱི་རིགས་ངན་གཅིག་ཡིན་གསུང་། ནཱ་ག་ན་ནི་ཚན་
ཆེ་པའམ། སྟོབས་ཆེ་བའི་དོན་ནོ། །ཐཀ་ཀའི་རིགས་སུ་ལུས་སྟོབས་ཤིན་
ཏུ་ཆེ་བས་མཚན་ཡང་དེ་བཞིན་དུ་ཐོགས་པ་ཡིན་ནོ།། འདི་ཡང་རྣལ་འབྱོར་
པ་བྱས་ཏེ། མི་ཐུབ་ཟླ་བའི་སློབ་མ་ཞིག་ལ་དགྱེས་རྡོར་ཞུས་ནས། ལྷོ་
ཕྱོགས་ནྲི་ལ་བྱ་བའི་རི་ལ་ལོ་བཅོ་ལྔའི་བར་དུ་རྩེ་གཅིག་ཏུ་བསྒོམས་ཀྱང་
རྟགས་གང་ཡང་མ་བྱུང་བས། སྐྱེ་བ་གཞན་དུ་འགྲུབ་པར་སྨོན་ལམ་བཏབ་
སྟེ། གཡང་ས་ཆེན་པོ་ཞིག་ལ་མཆོངས་སོ།། དེར་ལུས་ཀྱང་མ་སྣད། ནམ་
མཁའ་ལས་ཀྱང་སྒྲ་བྱུང་སྟེ། ཁྱོད་ན་རོ་པས་རྗེས་སུ་འཛིན་པར་འགྱུར་
75 རོ།། ཞེས་སོ། དེ་ནས་ན་རོ་པས་ཞབས་བསྟེན་ཏེ། དགྱེས་པ་རྡོ་རྗེའི་
དབང་བསྐུར་བར་གསོལ་བ་བཏབ་པས། ཁྱོད་ཀྱིས་དགྱེས་པ་རྡོ་རྗེ་མི་འགྲུབ།
བདེ་མཆོག་འཁོར་ལོ་སྒོམ་དགོས་པས་བདེ་མཆོག་གི་དབང་བསྐུར་དགོས་
གསུང་། ཇོ་བོ་ན་རོ་པ་ལ་ནི། བདེ་མཆོག་འཁོར་ལོ་ཞུ་བ་ནི་ཤིན་ཏུ་དཀའ་
སྟེ། དཀྱིལ་འཁོར་གཞན་རྣམས་ལས་བརྒྱད་འགྱུར་གྱི་ལྷག་པའི་ཡོ་བྱད་
དགོས་པས། དེ་སྐབས་བདག་ལ་ཡོ་བྱད་ཀྱང་མེད་ཅིང་། བློ་གྲོས་རྒྱལ་

བས་རྒྱུད་རྒྱ་ཆེན་པོ་གསར་དུ་ཉན་པའི་ནུས་པ་མེད་ཞུས་པས། སྒྲོལ་མའི་
དབང་བསྐུར་ཞིང་རྒྱུད་ཀྱང་གནད་ལ། བདེ་མཆོག་ཡབ་ཡུམ་གོ་ཟློག་གི་
གདམས་ངག་ཐམས་ཅད་རྫོགས་པར་གནང་བ་རྩེ་གཅིག་ཏུ་བསྒོམས་པས་
མཆོག་གི་དངོས་གྲུབ་ཐོབ་སྟེ། ན་རོ་པ་ཚོགས་ཀྱི་མཆོད་པ་རྒྱ་ཆེན་པོའི་
76 གྲལ་དབུ་ལ་བཞུགས་པའི་དྲུང་དུ། ཕྱག་འཚལ་དུ་འོངས་ཏེ། ལུས་ལས་
མེ་འབར་བ་དང་། ས་གཡོ་བ་ལ་སོགས་པའི་ཆོ་འཕྲུལ་དུ་མ་བསྟན་ཏེ་མི་
སྣང་བར་གྱུར་ཏོ།། དེ་སྐབས་འགྲོ་དོན་མཛད་པ་མ་བྱུང་བས། ན་རོ་
པའི་སློབ་མ་གྲུབ་ཐོབ་བཞིའི་གྲངས་སུ་མ་བགྲངས་ལ། ཕྱིས་ཨ་ཀྵ་ཡཱ་ཀ་
རའི་སློབ་མ་མཧེ་ར་པཱ་ལ་ཞེས་བྱ་བ་རྣལ་འབྱོར་པ་ཤིན་ཏུ་བཟང་བ་ཞིག་
ཡོད་པ་ལ། ཟླ་གཅིག་ཙམ་དུ་སྐུ་དངོས་སུ་བསྟན་ནས། སྒྲོལ་མའི་དབང་
བསྐུར་བ་དང་། རྒྱུད་བཤད་མན་ངག་རྣམས་ཀྱང་གནང་ནས། དེས་ཀྱང་
བརྩོན་པར་བསྒོམས་པས་ཟླ་བ་དྲུག་ན་དངོས་གྲུབ་ཐོབ་སྟེ་མཐར་ཀླུའི་གནས་
སུ་སོང་སྐད། དེ་ལ་ཡང་སློབ་མ་བཞི་ཙམ་ཡོད་ཅིང་། བརྒྱུད་པའང་གཉིས་
གསུམ་དུ་རྒྱུད་འདི་ཉན་བཤད་སོགས་བྱུང་འདུག་ཀྱང་། ལོ་རྒྱུས་རྒྱས་པར་
77 མ་ཐོས་གསུང་ངོ་། ལ་ལི་བཛྲ་ནི་རྒྱལ་རིགས་ཞིག་ཡིན་ལ། བྱ་བ་ཞིག་
ལ་མ་ག་དྷར་ཕྱིན་ནས། ལམ་དུ་ཤིང་དྲུང་ཞིག་ན་རྣལ་འབྱོར་པ་ཞིག་འདུག་
པ་མཐོང་བས་མཆོག་ཏུ་དད་དེ། ཞབས་ལ་ཕྱག་བྱས་སོ།། སླར་ཡང་
ཡུལ་དུ་ལྡོག་པའི་ཚེ། རང་གི་བུད་མེད་དེ་མི་གཞན་དང་འདྲེ་བ་སོགས་
ཀྱིས་སེམས་ལ་གནོད་པར་གྱུར་ནས་ཡང་མ་ག་དྷར་ཆོས་ལ་འོངས་པས།
ཤིང་དྲུང་དེར་སྔར་གྱི་གྲུབ་ཐོབ་དེ་ཉིད་དང་མཇལ་བ། གྲུབ་ཐོབ་དེ་ནི་ཏེ་ལླི་
པ་ཆེན་པོའོ།། དེར་ཏེ་ལླི་པས་རྒྱུད་བྱིན་གྱིས་བརླབས་ནས་དབང་བསྐུར་
ཞིང་གདམས་ངག་བསྟན་པས་རིང་པོར་མི་ཐོགས་པར་གྲུབ་པ་བརྙེས་ཏེ།
གླིང་བུ་འབུད་ཅིང་སྨྱོན་པའི་སྤྱོད་པས་སེམས་ཅན་གྱི་དོན་བྱེད་པ་ཞིག་ཡོད་

78 སྐད། འདིའི་ལོ་རྒྱུས་རྒྱས་པ་མི་གསུང་ངོ་།། དཱི་པཱངྐ་རའི་ལོ་རྒྱུས་ནི་གྲགས་
ཆེ་བས་གཞན་དུ་ཤེས་སོ།། མ་ཧཱ་མ་སིདྡྷ་ནི། ཇོ་བོ་རྗེའི་སློབ་མ་ཞིག་སྟེ།
སྒྲ་ཚད་དང་མདོའི་ལུགས་ལ་མཁས། འདུས་གསང་སྔགས་གཞན་མི་མཁྱེན།
སྒྲོལ་མའི་རྒྱུད་འདི་ཁོ་ན་ལ་མཁས། ནུས་པའང་ཐོན་ཏེ། རྒྱ་གར་ཤར་
ཕྱོགས་ཀྱི་ཆུ་བོ་གངྒཱ་ལ་གཤེགས་ཀྱང་ཐང་ལ་འགྲོ་བ་བཞིན་ཐོགས་པ་མེད་
པ། དུག་སྦྲུལ་དང་སྟག་ལ་སོགས་པ་ལ་བཀའ་བསྒོ་བར་ནུས་པ་ཞིག་གོ།
ཏཱ་ར་ཤྲཱི་ནི། རྩོད་པ་སྨྲ་བའི་ཁྱུ་མཆོག་སྟེ། མ་ག་དྷར་མུ་སྟེགས་ཀྱི་རྩོད་
པ་ལས་ལན་གསུམ་དུ་རྒྱལ། ལྷོ་ཕྱོགས་ཀྱི་ཡུལ་དུ་ཉན་ཐོས་རྣམས་ཀྱི་རྩོད་
པ་བཟློག་པ་དང་། ཁ་ཆེའི་ཡུལ་དུ་ཕྱི་ནང་གི་པཎྜིཏ་ཐམས་ཅད་རྩོད་པས
ཟིལ་གྱིས་མནན་སྐད། ཁ་ཆེའི་རྒྱལ་པོའི་བླ་མར་གྱུར། ཡུལ་ག་ཛ་ནིའི་
79 རྒྱལ་པོ་སྒྲོལ་མའི་རིག་སྔགས་ཀྱིས་དབང་དུ་བསྡུས་ཏེ། སངས་རྒྱས་པ་
ལ་བཙུག་གོ། སཧཛ་ཤྲཱི་ནས། ཧྨ་ཤྲཱིའི་བར་གྱི་ལོ་རྒྱུས་མི་གསུང་། ཤཱཀྱ་
རཀྵི་ཏ་ནི། སེང་ག་ལའི་ཡུལ་དུ་འཁྲུངས་ཤིང་། དང་པོ་ཉན་ཐོས་སེནྡྷ་
པ་ཡིན་ཅིང་། དེའི་རིང་ལུགས་ལ་ཤིན་ཏུ་མཁས་པ་ཞིག་སྟེ། ར་ཁང་
གི་ཡུལ་གྲུའི་ཆར་གཏོགས་པ་ཧ་རི་པུ་ཉྫ་གསེར་གྱི་གྲོང་སྟེ་དེར་སློབ་དཔོན་
ཧྨ་ཤྲཱི་ལ། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་དང་། སྔགས་ཀྱི་ཆོས་མང་
དུ་གསན། ཁྱད་པར་དུ་དགྱེས་པ་རྡོ་རྗེ། བདེ་མཆོག་འཁོར་ལོ། སྒྲོལ་
མ་འབྱུང་བ། ནག་པོ་ཆེན་པོའི་རྒྱུད་དེ། བཞི་པོ་དེ་དག་ཕལ་ཆེར་ལ་མཁས་
པ། ཧེ་རུ་ཀའི་ཞལ་གཟིགས་ཤིང་། སྒྲོལ་མའི་རིག་སྔགས་ལ་བརྟེན་ནས་
ནག་པོ་ཆེན་པོ་དབང་དུ་བསྡུས་ཏེ། དགེ་བསྙེན་ནག་པོའི་གཟུགས་ཀྱིས་
80 ཇི་ལྟར་བཞེད་པའི་དངོས་པོ་རྣམས་དཔག་ཚད་བརྒྱའི་ཕ་རོལ་ནས་འགུགས་
པ་ཞིག་ཡོད་སྐད། ཙཾག་ལནྡྲ་ཧྲ་ཞེས་བྱ་བ་རྒྱལ་པོ་ཞིག་གིས་ཧ་རི་པཉྫར་

གྲོང་ཁྱེར་དང་ལྷ་ཁང་རྣམས་འཇོམས་པའི་ཕྱིར་དམག་འདྲེན་པར་བརྩམས་
པ་ན། ནག་པོ་ཆེན་པོའི་ཕྱག་མཚན་རྩེ་གསུམ་འཕངས་པ་ཟླ་བ་ཙམ་གྱིས་
བགྲོད་དགོས་པའི་ཕ་རོལ་ཡིན་ནའང་། རྒྱལ་པོའི་ཕོ་བྲང་གི་སྟེང་དུ་ཏྲི་
ཤཱུ་ལ་སླེབ་ཏེ་ཕོ་བྲང་ཞིག་གོ། དེ་ལྟར་ནུས་མཐུ་དང་ལྡན་པར་གྲགས། སུ་
ཛ་ཏ་ནི་ཡུལ་ཀསྨི་ཛའི་གཙུག་ལག་ཁང་དཀྲ་པུ་རིའི་མཁན་པོ་སྟེ། རྒྱལ་
རིགས་ལས་རབ་ཏུ་བྱུང་བ་ཡིན་ནོ།། བུདྡྷ་ཤྲཱི་ཛྙཱ་ན་དང་། རྟྣ་རཀྵ་གཉིས་
ཀྱང་ཡུལ་དེ་ཉིད་དུ་བྱོན་པའོ།། རྟྣ་ན་སྲུ་ན་ནི་ཡུལ་དེར་འཁྲུངས་ཤིང་།
81 མཁན་པོ་རྟྣ་ན་རཀྵ་ལས་རབ་ཏུ་བྱུང་བ། གསང་སྔགས་ཕྱི་ནང་གི་རྒྱུད་
མང་དུ་མཁྱེན་པ། ཁྱད་པར་སྒྲོལ་མའི་རྒྱུད་ལ་མཁས་ཤིང་ནུས་པ་བརྙེས་
པ། སྐུ་ཚེའི་སྨད་ལ་བལ་པོའི་ཡུལ་དུ་བཞུགས་ཤིང་། རྣལ་འབྱོར་པའི་
སྤྱོད་པ་མཛད་དེ། ཕྱག་རྒྱ་པདྨ་ཅན་ལས་དངོས་གྲུབ་ཐོབ་པ། འབྲས་བྲེ་
གང་དང་། ཆང་བུམ་པ་གཅིག་གིས་སྔགས་བཙུན་སྟོང་ཕྲག་གཉིས་ཙམ་
ལ་འཁོར་ལོའི་མཆོད་པ་ཤིན་ཏུ་རྒྱས་པར་ལྡང་བ་སོགས་ངོ་མཚར་བའི་
རྟགས་མང་པོ་ཅན་ཞིག་གོ། སློབ་དཔོན་ནཱ་ཏི་གུཔྟས། སྒྲོལ་མའི་རྒྱུད་
དང་། ནག་པོ་ཆེན་པོའི་རྒྱུད་དང་། བདེ་མཆོག་སྡོམ་པ་འབྱུང་བ་དང་།
ཀུ་རུ་ཀུལླེའི་རྟོག་པ་ལ་སོགས་པ་སྔགས་ཀྱི་རྒྱུད་སྡེ་འགའ་ཤས་ཀྱི་དབང་
རྒྱུད་འཚོལ་བར་བལ་པོའི་ཡུལ་དུ་ཕེབས་ཏེ། རྟྣ་ན་སྲུན་དང་། ཧྲེ་བ་སྲུ་
ན་དང་། ཤྲཱི་ཀ་ནུ་པཱ་ལ། ཀི་རྟི་པཱ་ལ་རྣམས་ལས་རྒྱུད་སྡེ་མང་དུ་གསན་
82 པ་ལས། རྒྱུད་འདི་ནི་སློབ་དཔོན་རྟྣ་ན་སྲུ་ན་ལ་གསན་པ་ཡིན་ནོ།། ཡང་
གྲུབ་ཐོབ་ཐིག་པ་ནི་གྲུབ་ཐོབ་ཀཀྐུ་པ་ལས་དབང་དང་མན་ངག་ཐམས་ཅད་
ཐོབ་ནས། ཡུན་རིང་དུ་སྒྲུབ་པ་མཛད་ཅིང་། མཐར་སྤྱི་ཀའི་མེ་ཏོག་གི་
ཚལ་ཞིག་ཏུ་དཀྱིལ་འཁོར་བཞེངས་ནས། སྒྲུབ་པ་བྱས་པས་མེ་ཏོག་གཅིག་
ཟླ་བ་བཅུ་གཉིས་ཀྱི་བར་དུ་མི་རྙིངས་ཤིང་། དེའི་མཐར་ནུབ་གཅིག་མེ་

ཧོག་ལ་མི་འབབ་རོ།། དེ་གསོལ་བ་ཙམ་གྱིས་ཐུན་མོང་གི་དངོས་གྲུབ་ཐོབ་
སྟེ། ས་འོག་ལ་ཐོགས་མེད་དུ་འགྲོད་པ་ཞིག་གོ། ཧུ་ཡི་ར་ཛ་ནི། ཁྲུས་
མཁན་གྱི་རིགས་ལས་གྲུབ་པ་ཐོབ་པ་ཞིག་ཡིན་གསུང་། ཏ་རི་ཕྲ་ལྷ་བའི་
ལོ་རྒྱུས་མི་གསུང་། ལོ་ཀ་པྲ་དྷ་པ་ནི། རྒྱལ་རིགས་ཀྱི་པཎྜིཏ་ཞིག་སྟེ། ཀ་
ན་ཀ་ཤྲི་ལ་རྩ་བའི་བླ་མར་མཛད། གསང་སྔགས་ཀྱི་ཆོས་ནི་སྒྲོལ་མ་འབྱུང་
83 བའི་ཆོས་སྐོར་ཁོ་ན་ལ་ལེགས་པར་སྦྱངས་པ་ཞིག་ཡིན་ལ། ཡུལ་གུ་ཛེ་
ར་ཐར་སྐྱིད་ཚལ་སྡོང་པ་ཞིག་ཏུ་གནས་གཞི་བྱས་ནས། ལོ་དྲུག་ཙམ་དུ་
སྔགས་འཆང་མོ་ཞིག་གིས་སྒྲུབ་གྲོགས་བྱས་ཏེ། སྒྲོལ་མའི་བསྐྱེད་རྫོགས་
ཁོ་ན་བསྒོམས་པས། མཁའ་འགྲོ་མས་ལུང་བསྟན་པ་ཐོབ་ནས། རིག་
མ་བཅུ་གཉིས་ལ་བརྟེན་ནས་རིག་པའི་བརྟུལ་ཞུགས་ཟླ་བ་དྲུག་བྱས་པས་
འདོད་པའི་དངོས་གྲུབ་བརྙེས་ཏེ། གནས་དེ་ཉིད་དུ་བཞུགས་པ་ལས། ལན་
ཅིག་ཡུལ་དེའི་རྒྱལ་པོ་གར་ལོག་གིས་རང་གི་ཡུལ་ལྗོངས་བལྟར་འོངས་པའི་
ཚེ། སློབ་དཔོན་གྱི་གནས་དེ་ཉམས་དགའ་བར་མཐོང་ནས། འདི་ན་སུ་
ཞིག་གནས་ཞེས་དྲིས་པ་ན། འདི་ན་སངས་རྒྱས་པའི་ཁྱིམ་བཙུན་ཞིག་ཡོད་
84 དེ་ཞེས་རྒྱལ་པོའི་གཡོག་རྣམས་ཀྱིས་སྨྲས་སོ།། དེ་ནས་རྒྱལ་པོས་གནས་
དེ་འཕྲོག་པར་བརྩམས་པ་ན། སྐད་ཅིག་ལ་དེའི་ཕྱི་ནང་ཐམས་ཅད་མེར་
འབར་ཏེ། རྒྱལ་པོ་འཁོར་བཅས་ཀྱང་ཚིག་ལ་ཁད་པར་སོང་ངོ་། དེར་
སློབ་དཔོན་གྲུབ་པ་ཐོབ་པར་ཤེས་ནས། གསོལ་བ་བཏབ་པས་མི་ཞི་འོ།། དེ་
ནས་སློབ་དཔོན་ན་རེ། རྒྱལ་པོ་ཁྱོད་ཀྱིས་སངས་རྒྱས་པ་མཆོད་པར་བྱེད་
ན་ལེགས། མི་བྱེད་ན་ད་ལྟ་ཉིད་དུ་བསྣག་པར་བྱའོ་གསུང་། རིགས་བརྒྱུད་
དང་བཅས་པའི་སངས་རྒྱས་པ་མཆོད་པར་མནའ་བོར་རོ།། དེ་ཕྱིན་ནས་
ད་ལྟའི་བར་དུ་ཡང་ཡུལ་འདིའི་རྒྱལ་པོ་ནི་རུས་གར་ལོག་ཡིན་ཡང་། སངས་
རྒྱས་པ་ལ་གཙོ་བོར་མཆོད་པར་བྱེད་པ་ཡིན་ནོ།། དེ་གོང་ཡུལ་དེ་ན་སངས་

རྒྱས་པ་ཉུང་དུ་ལས་མེད་པ་ལ། རྒྱལ་པོ་དེ་ཉིད་ཀྱིས་ཀྱང་གཙུག་ལག་ཁང་
85 བརྒྱད་བཞེངས་སོ།། དེ་ནས་བརྩམས་ཏེ་རིམ་བས་ད་ལྟའི་བར་དུ་ཡང་
སངས་རྒྱས་ཀྱི་བསྟན་པ་དར་བར་ཡོད་དོ།། དེར་རྒྱལ་པོ་དེས་སངས་རྒྱས་
ལ་དད་པར་གྱུར་པའི་ཚེ། ཀླུ་སློའི་སྟོན་པ་ཀུ་ཧྲ་རྣམས་ཀྱིས་སློབ་དཔོན་
ཀྱི་གནས་ལ་མི་བཏང་བས། སློབ་དཔོན་གྱིས་ཀྱང་དེ་རྣམས་ཉིད་ལ་ལྷ་སྣངས་
མཛད་པས་ཐམས་ཅད་རེངས་ཤིང་དྲན་མེད་དུ་གྱུར། ཞག་གསུམ་གྱི་བར་
དུ་མ་གསོས་པ་ལས། དེ་རྣམས་ཀྱི་ཉེ་དུས་གསོལ་བ་བཏབ་པ་ལས། དྲིལ་
བུ་འཁྲོལ་བའི་སྒྲས་སླར་གསོས། དེ་རྣམས་རྒྱལ་པོའི་ཆད་པས་འཇིགས་
པས་རང་གི་ཡུལ་ནུབ་ཕྱོགས་ཐག་རིང་པོར་བྲོས་ཏེ། སོང་ངོ་།། ཀླུ་སློའི་
གནས་གཞི་མ་སི་ཏ་ཐམས་ཅད་སློབ་དཔོན་གྱིས་ཡུངས་ཀར་གཏོར་བ་ཁོ་
86 ནས་ཞིག་སྟེ། དེ་དག་གི་ཤུལ་དུ་ཡང་སངས་རྒྱས་ཀྱི་མཆོད་རྟེན་རེ་བཞེངས།
སྒྲོལ་མའི་ལྷ་ཁང་བརྒྱ་རྩ་བཞེངས་སོ།། རྒྱལ་པོ་ལ་པདྨ་གར་དབང་དགུགས་
དབྱུང་བའི་དཀྱིལ་འཁོར་དུ་དབང་བསྐུར་ཏེ། གསང་སྔགས་ཀྱི་ལྷ་ཁང་
ཞིག་ཀྱང་བཞེངས། སྔོན་རྒྱལ་པོ་དེ་ཨི་མདའ་འོག་ན་བྲམ་ཟེ་དང་མུ་སྟེགས་
མང་ཞིང་རྒྱལ་པོའི་མཆོད་གནས་ཀྱི་གཙོ་བོ་གར་ལོག་ཀུ་ཧྲ་རྣམས་ཀྱི་བྱེད་
པས་ཀླུ་སློའི་གྲུབ་མཐའ་འཛིན་པ་སྟོང་ཙམ་ཡོད། སངས་རྒྱས་པའི་རབ་
ཏུ་བྱུང་བ་ཉི་ཤུ་ཙམ་ལས་མེད་པ་ལ་སློབ་དཔོན་དེ་ཉིད་ཀྱི་སྐུ་རིང་ཉིད་ལ་
ཀླུ་སློ་ཐམས་ཅད་ནུབ་ཅིང་རྒྱལ་པོས་སངས་རྒྱས་པའི་སློབ་དཔོན་མང་པོ་
སྤྱན་དྲངས་པ་ལ་བརྟེན་ནས་དགེ་སློང་རང་ཡང་སྟོང་ཕྲག་གཉིས་ཙམ་འཕེལ་
87 སྐད། ལན་ཅིག་ཡུལ་དེར་མུ་གེ་ཆེན་པོ་བྱུང་བ་ལ་སློབ་དཔོན་གྱིས་ས་འོག་
ནས་འབྲུའི་གཏེར་ཆེན་པོ་ཕྱུང་ནས། ཡུལ་གྱི་མི་ཐམས་ཅད་ལ་འབྲུ་ཁལ་
བརྒྱ་བརྒྱ་བྱིན་ཅིང་། ཀླུ་དང་གནོད་སྦྱིན་རྣམས་ལས་བླངས་ཏེ་དབུལ་
འཕོངས་ཐམས་ཅད་ལ་མུ་ཏིག་གི་དོ་ཤལ་རེ་རེ་དང་། ཉིན་རེ་བཞིན་དུ་

ཏོ་ལ་རེའི་རིན་ཐང་གི་ཁ་ཟས་སྦྱིན་པ་ལོ་གསུམ་གྱི་བར་དུ་མཛད། མཐར་འགྲོ་ལྡིང་དང་ཉེ་བའི་གླིང་ཞིག་ན། ཁྱིའུ་ཤི་བའི་ལུས་མཚན་དང་ལྡན་པ་ཞིག་ཡོད་པས་དེ་ལ་གྲོང་འཇུག་མཛད་དེ། སྐུ་ལུས་རྫུ་མ་དེ་བྱིན་གྱིས་བརླབས་ནས་མི་རུལ་བར་མཆོད་རྟེན་སྒོ་ཅན་ཅིག་གི་ནང་དུ་བཞུགས་སོ།། འགྲོ་ལྡིང་དུ་ཡང་སྨྲིས་བཅས་ཀྱི་སྤྱོད་པ་མཛད་པ་ཞིག་བྱུང་ལ། སློབ་མ་བུད་མེད་བརྒྱད་ཀ་ཤི་མེད་པའི་ལུས་སུ་གྱུར་ཏེ། སྐུ་ལུས་རྫུ་མ་དེ་ལ་མཆོད་
88 པ་བྱེད་ཅིང་ཡོད་པ་ལས། ལོ་དྲུག་ཅུ་ནས་དེ་ཉིད་སླར་ཡང་སྐུ་ལུས་རྫུ་མ་ཉིད་ལ་ཞུགས་ཏེ། དེར་ཡང་ལོ་བཅུ་ཙམ་དུ་སྐལ་ལྡན་གྱི་སེམས་ཅན་འགའ་ཞིག་གི་དོན་མཛད་དོ། །སླར་ཡང་མི་ལོ་གསུམ་གསུམ་དུ་སྐུ་ལུས་ཕན་ཚུན་དུ་འཕོ་བ་ལན་དྲུག་ཙམ་མཛད་ནས། སྐུ་ལུས་གཉིས་རིག་མའི་འཁོར་ཚོགས་དང་བཅས་པ་མི་སྣང་བར་གྱུར་ཏོ། སློབ་དཔོན་འདི་ལ་ཏཱ་ར་ཤྲཱི་མི་ཏྲ་དང་། ཆོས་འབྱུད་ཞི་བ་གཉིས་ཀྱིས་རྒྱུད་འདི་གསན།

ཆོས་འབྱུང་ཞི་བ་ནི། རྫོད་དུས་ཀྱི་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པར་གྲགས་ཞེས་ཉི་མ་དཔལ་གྱིས་བཤད་ཀྱང་། ལོ་རྒྱུས་མི་གསུང་། དེ་ལ་སརྒཱ་ཤྲཱིས་ཞུས་པར་བྱས་ཀྱང་ཚིག་གསུང་།

གྲུབ་པའི་སློབ་དཔོན་ལོ་ཀ་པྲཛྙས་སྒྲུབ་ཐབས་དང་། རྒྱུད་ཀྱི་བསྡུས་
89 པའི་དོན་དང་། རྫོགས་རིམ་དང་། དབང་གི་ཚིག་དང་། སྦྱིན་བསྲེག་རྣམས་མཛད་ཅིང་། མིའི་ཉི་མའི་འགྲེལ་པ་ཡང་འདིའི་རྗེས་འབྲང་ངོ་།

ཕྱིས་རྒྱུད་འདིའི་ཉན་བཤད་ཤིན་ཏུ་དཀོན་པ་ལ། གྲུབ་ཆེན་ཞི་བའི་ཞབས་ཀྱིས་རྒྱ་ཆེར་དར་བར་མཛད་དེ། ཁོ་བོས་ཀྱང་། ཞི་བའི་ཞབས་ཀྱི་མན་ངག་ཕྱིན་ཅི་མ་ལོག་པ་བླ་མའི་ཞལ་གྱི་གདམས་པ་ཁོ་ནར་གྱུར་པ་དང་། འགྲེལ་པ་གཉིས་གཞུང་ཕྲན་བརྒྱད་དང་བཅས་ལེགས་པར་མཉེས་

པས། ཁ་བ་ཅན་གྱི་ཕྱོགས་འདིར་སྔོན་ཆད་བདག་ཁོ་ནའི་བསོད་ནམས་ཀྱི་སྐལ་བར་ཐོབ་བོ།།

མ་རྒྱུད་རྒྱལ་པོ་ཟབ་མོའི་མཐར་ཐུག་པ། །སྒྲོལ་མ་འབྱུང་བའི་
རྒྱུད་ཀྱི་བྱུང་ཁུངས་རྣམས། བླ་མའི་གསུང་བཞིན་བཀོད་འདི་རྒྱལ་ཁམས་
90 པ། །ཏཱ་ར་ནཱ་ཐ་ཞེས་བྱས་སྦྱར་བ་ཡིན།།

ཅེས་པ་རང་ལོ་སུམ་ཅུ་པ་ལ་ཆོས་གྲྭ་གསེར་མདོག་ཅན་དུ་སྦྱར་བའོ།། དགེ་ལེགས་འཕེལ། བཀྲ་ཤིས། ཞུས་དག། །།

THE ORIGIN OF TĀRĀ TANTRA

The Origin of Tārā Tantra by Tārānātha, one of the most accomplished scholars of the unorthodox Jo-nan sect, strings together from various fragmentary sources a mine of legends and episodes on the origin and diffusion of Tara's tantra.

Translated by David Templeman, this work is supplemented with voluminous notes, an excellent appendix and a comprehensive bibliography for the serious readers. Similar in style to the author's *bkah. babs. bdun. ldan* (1600), this work heralded Tārānātha's major historic work *History of Buddhism in India* written four years later in 1608.

The Origin of Tārā Tantra, though dependent on legends and largely anecdotal, has nevertheless about it a strong feeling of historic time and provides an important and accurate account of the lineages of the Siddhas who worshipped Tārā and passed on her Upadesas, revelations and Tantra besides giving a background to the masters of the Tibetan Siddhas who grew from India's rich tantric soil.

ISBN: 81-85102-14-7